

Pravda u pravo vrijeme.

Izvještaj
Projekt reforme sudske uprave
Sarajevo, april/travanj 2002

Sadržaj

SADRŽAJ	2
1 SAŽETAK IZVJEŠTAJA	6
2 OPIS PROJEKTA.....	12
2.1 UVOD.....	12
2.2 OPCI CILJ.....	12
2.3 PROJEKTNI TIM	12
2.4 METODE.....	13
2.4.1 <i>Posjete sudovima</i>	13
2.4.2 <i>Pregledanje spisa</i>	13
2.4.3 <i>Analiza godišnjih izvještaja</i>	14
2.4.4 <i>Intervjuji sa predstavnicima upravnih tijela i organizacija</i>	14
2.4.5 <i>Seminar</i>	15
2.5 OSTALI PROJEKTI – POTENCIJALNO POVEZANI SA OVIM PROJEKTOM.....	15
3 KLJUCNI PROBLEMI U SUDSKOJ UPRAVI U BIH	16
3.1 INSTITUCIONALNA PITANJA	16
3.1.1 <i>Nedovoljno definirana odgovornost za efikasnije sudske poslovanje</i>	16
3.1.2 <i>Neiskusni, odnosno neefikasni suci</i>	17
3.1.3 <i>Kontraproduktivni poticaji koje su norme stvorile i učvršćuju ih</i>	17
3.1.4 <i>Kroničan nedostatak sredstava: nedostatak opreme i nedovoljnost radnih prostorija</i> ..	18
3.2 ORGANIZACIJSKI PROBLEMI	18
3.2.1 <i>Sudije obavljaju previše zadataka koje drugi službenici mogu obavljati</i>	18
3.2.2 <i>Previše detaljni, zastarjeli i nefleksibilni Pravilnici o radu sudova</i>	19
3.2.3 <i>Neadekvatni i pogrešno usmjereni sistemi izvještavanja</i>	19
3.3 OPERATIVNI PROBLEMI	19
3.3.1 <i>Prevelik broj rocišta na kojima se premalo postiže</i>	19
3.3.2 <i>Neucinkovite radnje drugostepenih sudova</i>	20
3.3.3 <i>Nedolazak stranaka i advokata</i>	20
3.3.4 <i>Problemi u vezi sa urucivanjem poziva strankama</i>	20
3.3.5 <i>Loše korištenje vremena i neucinkovitost sudija i osoblja</i>	20
3.3.6 <i>Problemi u vezi sa velikim brojem zaostalih predmeta</i>	21
4 STRUKTURALNA PITANJA – PRAVOSUDNA UPRAVA U CIJELOSTI	22
4.1 RASPORED SUDOVA	22
4.2 PRAVOSUDNA UPRAVA.....	22
4.2.1 <i>Opcenito o ulozi Ministarstava pravde</i>	22
4.2.2 <i>Uloga Ministarstava pravde u Federaciji</i>	23
4.2.3 <i>Poboljšano finansiranje pravosuda</i>	24
4.3 JEDINSTVENI PRAVILNIK O RADU.....	24
4.3.1 <i>Potreba za ažuriranim, konzistentnim Pravilnikom o radu</i>	24
4.3.2 <i>Brisanje nepotrebnih i neodgovarajućih detalja iz PRS</i>	25
4.3.3 <i>Ocuvanje lokalne sudske autonomije u svom radu</i>	25
4.4 TRANSFER PREDMETA DRUGIM TIJELIMA	26
5 PROCESNI ZAKONI	28
5.1 OPĆE PRIMJEDBE U VEZI SA PROCESNIM ZAKONIMA.....	28
5.2 PROBLEMI U ZAKONU O PARNICNOM POSTUPKU	29
5.3 PROBLEMI U ZAKONU O KRIVICNOM POSTUPKU.....	30
5.4 PROBLEMI SA ŽALBENIM POSTUPKOM	30
5.5 IZVRŠENJE.....	30
6 SUDSKA UPRAVA	32
6.1 INOVACIJE U NADLEŽNOSTI PREDSJEDNIKA SUDA	32
6.1.1 <i>Uloga predsjednika suda</i>	32
6.1.2 <i>Novo radno mjesto “rukovodioca sudske uprave”</i>	34

6.1.3	<i>Delegiranje zadataka</i>	36
6.1.4	<i>Decentralizirana struktura upravljanja</i>	38
6.1.5	<i>Procesi za unapredjenje suda –posebni projekti</i>	38
6.2	OVLASTITI SUD DA KORISTI UCINKOVITU SUDSKU UPRAVU	41
6.2.1	<i>Zakonske prepreke</i>	41
6.2.2	<i>Budžet</i>	41
6.2.3	<i>Fleksibilnije korištenje osoblje suda</i>	43
6.2.4	<i>Obuka u sudskom upravljanju</i>	45
6.3	MJERENJE I IZVJEŠTAVANJE O UCINKU	46
6.3.1	<i>Orijentacijske norme</i>	46
6.3.2	<i>Izvještavanje</i>	49
7	UPRAVLJANJE PREDMETIMA	54
7.1	RASPODJELA PREDMETA	54
7.2	ODREDIVANJE CILJEVA ZA UPRAVLJENJE PREDMETIMA	55
7.2.1	<i>Važnost lokalne pravne kulture</i>	55
7.2.2	<i>Standardna dužina trajanja sudenja</i>	55
7.3	PET OSNOVNIH PRINCIPIJA UPRAVLJANJA PREDMETIMA	57
7.4	ZAKAZIVANJE PROCESA U RANOJ FAZI	57
7.5	POSREDOVANJE	58
7.6	UCINKOVITO KORIŠTENJE SPISA	58
7.7	OSIGURANJE PRISUSTVA STRANAKA	59
7.7.1	<i>Uvod</i>	59
7.7.2	<i>Nedolazak stranaka</i>	60
7.7.3	<i>Nedolazak profesionalaca</i>	60
7.7.4	<i>Nedolazak svjedoka</i>	60
7.8	UCINKOVITIJA I EFIKASNOST DOSTAVA	61
7.9	OBUKA SUDIJA	62
8	RJEŠAVANJE ZAOSTALIH PREDMETA	64
8.1	PREGLED NERJEŠENIH PREDMETA	64
8.2	PREDMETI KOJI NE ZAHTIJEVaju PRESUDU	64
8.3	RELATIVNA VELICINA NERJEŠENIH PREDMETA	65
8.4	TREND UKUPNOG BROJA ZAOSTALIH PREDMETA	66
8.5	RAZVOJ STRATEGIJE NA SVAKOM SUDU	67
8.5.1	<i>Napraviti listu svih nerješenih predmeta i odrediti njihov status</i>	67
8.5.2	<i>Maksimalno koristite posredovanja i rocišta za nagodbu</i>	67
8.5.3	<i>Postupno uvodite zaostale predmeta u proces</i>	68
8.5.4	<i>Rezervirajte posebne dane ili sedmice za rad na zaostalim predmetima</i>	68
8.5.5	<i>Poboljšajte korištenje sudijskog vremena</i>	68
8.5.6	<i>Cesti izvještaji o postignutim rezultatima</i>	68
8.5.7	<i>Odredite cvrste vremenske rokove za sve stadije predmeta</i>	69
8.5.8	<i>Odbacite stare i neaktivne predmete</i>	69
8.6	PRIVREMENO ANGAŽIRANJE ISKUSNIH SUDIJA NA SUDOVIMA SA PUNO ZAOSTALIH PREDMETA 70	70
8.6.1	<i>Sudije sa drugih sudova</i>	70
8.6.2	<i>Sudije u mirovini</i>	71
8.7	NEDOSTUPNOST STRANKE	71
9	PODSTICANJE PRODUKTIVNOG RADNOG STAVA MEĐU SUDIJAMA I SLUŽBENICIMA	72
9.1	INSPIRIRANJE PONOSA I PREDANOSTI DOBROM SLUŽENJU JAVNOSTI	72
9.1.1	<i>Osjecaj odgovornosti za ukupan rad suda</i>	72
9.1.2	<i>Teškoca u stvaranju novih stavova</i>	72
9.2	EFIKASNOST KAO PRIORITET	73
9.3	STVARANJE NOVIH OCEKIVANJA OD SUDIJA	73
9.3.1	<i>Sudske kandidate treba informisati o novim, višim ocekivanjima</i>	73
9.3.2	<i>Predanost se može dobiti za vrijeme intervjeta</i>	74
9.4	IZJAVE O MISIJI SUDA	74
9.4.1	<i>Ocjene ucinka koja se tisu izjave o misiji</i>	76
9.4.2	<i>Isticanje izjave o misiji na vidljivom mjestu</i>	77

10	UREDSKA OPREMA I INFORMACIJSKA TEHNOLOGIJA	78
10.1	OPCI PREGLED.....	78
10.2	NALAZI.....	78
10.3	KOPIRI I FAKS MAŠINE	78
10.4	KOMPJUTERI U SUDOVIMA.....	79
10.4.1	<i>Funkcija kompjutera</i>	79
10.4.2	<i>Kompjuterizovani sistem upravljanja predmetima</i>	79
10.4.3	<i>Prednosti kompatibilnosti i zajednickie kupovine.....</i>	80
10.4.4	<i>Minimalni nivo kompjuterske opreme.....</i>	80
10.4.5	<i>Zakljucci.....</i>	81
10.5	BUDUCE MOGUCNOSTI	82
10.5.1	<i>Kompjuteri</i>	82
10.5.2	<i>Zvucno snimanje rocišta</i>	82
11	PRILOZI	85
11.1	BAZA PODATAKA O BROJU ZAOSTALIH PREDMETA	85
11.2	PRILOG 2: SADAŠNJE NORME	89
11.3	PRILOG 3: BANJA LUKA PLAN RJEŠAVANJA ZAOSTALIH PREDMETA	90
11.4	PRILOG 4: BRCKO, DNEVNI RASPORED RADA	91

1 Sažetak izvještaja

Zadatak projekta reforme sudske uprave je bio istražiti uzroke neefikasnosti rada sudova i kašnjenja u sudskom procesu, te izraditi konkretne preporuke koje ne zahtijevaju visoki budžet i visoku tehnologiju. Ovaj izvještaj sadrži puno konkretnih preporuka uključenih u tekst izvještaja i ponovo navedenih u spisku koji je dodan ovom sažetku. Sve preporuke se zasnivaju na općim nalazima i zaključcima koji su ukratko izloženi u tekstu niže.

- ***Stavovi- bitnost pravovremenoga i efikasnog pružanja sudske usluge***

Razlozi za kašnjenja u sudovima Bosne i Hercegovine su složeni i višestrani. Ne postoji samo jedan razlog ili jedna reforma koja će biti dovoljna. Osnova za sve je nacin na koji sudije, službenici suda, pa cak i pravnici i parnicne stranke razmišljaju o pravosudnom sistemu. Previše se pažnje pridaje pravilima, a ni blizu dovoljno postizanju konkretnih rezultata. Pravovremeno je podcenjena kako u proceduralnim zakonima tako i u stavovima ljudi.

Najbitnija reforma, prema tome, treba se desiti u nacinu kako ljudi razmišljaju o radu suda. Pojedinci – predsjednici sudova, sudije, službenici suda – moraju svom poslu pristupiti sa razmišljanjem o krajnjem cilju: pravично i pravovremeno rješavanje predmeta i dobro pružanje usluga javnosti. Iako se pojedini zadaci mogu delegirati na drugo osoblje, odgovornost se ne može delegirati.

Promjena stavova je teška reforma, ali se mnoge stvari se mogu uraditi kako bi se pomogla ova reforma. Projekat Brcko je dokazao da je to moguce, ali zahtijeva bitnu promjenu postojeceg stanja. Izvještaj sadrži više preporuka koje mogu da uticu na stavove, ako se shvate ozbiljno i provedu kao dio sveobuhvatnih nastojanja ka reformi.

- ***Struktura pravosuda***

Efikasna sudska uprava zahtijeva funkcionalan sastav. U Federaciji, kantoni funkcioniše prakticno nezavisno, svaki sa odvojenim Ministarstvom pravde. Ovakva podijeljena struktura je suštinski neefikasna i preskupa. U cilju iznalaženja rješenja za efikasniji sudske sistemi, mora postojati odredena konzistentnost i odgovornost za rezultate na nivou entiteta.

Izvještaj sadrži preporuke za ulogu koju bi Ministarstava pravde trebala imati u rješavanju problema koja se tisuči sudske uprave. Posebno treba razjasniti i ojacati ulogu Federalnog Ministarstva pravde.

- ***Sudska uprava***

Previše restriktivna i detaljna pravila koji uređuju poslovanje sudova ozbiljno ogranicavaju lokalnu diskreciju upravljanja sudovima, zanemarujući i potencijal i interes za inovacijama bilo koje vrste. Predsjednici sudova moraju imati slobodu pri upravljanju sudom i moraju biti voljni prihvatići ulogu vodstva i upravljanja. Njima trebaju pomagati kompetentni sudske službenici koji imaju dovoljna ovlaštenja, uključujući visoko postavljenog sudskega administratora kojem predsjednik može delegirati administrativne dužnosti.

Opceniti nedostatak sredstava ozbiljno ometa ucinkovitu sudsку upravu. Dok se čini da sudovi imaju dovoljan broj službenika, oni su loše placeni i rade u strašno lošim zgradama, sa neodgovarajućom uredskom opremom. Nadalje, budžetski mehanizam je pogrešan, jer ne postoji mogućnost prebacivanja sredstava za osoblje na neku potrebniju stavku, što bi omogucilo sudu da radi efikasnije sa manjim brojem službenika.

Izvještaj sadrži mnoge preporuke koje idu za tim da se pojedinacni sudovi ovlaste da ucinkovitije sami sobom upravljaju. Pravila rada i prakse, uključujući budžet i upravljanje osobljem, moraju biti dovoljno fleksibilni da omoguće sudovima da na najbolji nacin iskoriste sredstva s kojima raspolažu. Možemo ih smatrati odgovornim za rezultate samo ako sami dobiju ovlaštenja i fleksibilnost da rade na nacin koji je orijentiran ka rezultatima.

- ***Upravljanje predmetima, vremenom i delegiranje***

Poslije finansijskih sredstava, slijedeće nedostatan faktor je sucevo vrijeme. Predmeti imaju tendenciju da nadu usko grlo na sucevom stolu. Službenici obično uspijevaju biti ažurni, ali se predmeti preduzgo zadržavaju cekajući na rocišta ili neku drugu radnju suca. U skladu s tim, suci moraju nauciti upravljati svojim predmetima i svojim vremenom da postignu maksimalnu produktivnost. Promjene u proceduralnom zakonu mogu biti veoma bitne da olakšaju efikasno upravljanje predmetima. Lokalni sudske autonomije mora predsjedniku suda i drugim sudijama omogućiti da delegiraju administrativne i manje pravosudne zadatke drugim službenicima, kako bi osigurali da se njihovo vrijeme koristi tamo gdje je najpotrebnije.

Izvještaj uključuje preporuke za poboljšanje upravljanja predmetima od strane sudija, eliminaciju praznih rocišta i neopravdanih odgadanja. On daje komentar na proceduralne zakone koji su se pokazali problematicnim sa stanovišta efikasnosti. Korištenje odredbi o dolasku stranaka, te upotreba ucinkovitijih metoda dostave takođe trebaju donijeti velike rezultate. Izvještaj takođe zagovara veće delegiranje i administrativnih i pravosudnih zadataka.

- ***Ciljevi, norme i izvještavanje***

Na sudske stavove veoma uticu podaci koji se vode i daju u izvještajima i odgovarajuća očekivanja koje sudije imaju za sebe. Previše sudija opisuju svoju ulogu i odgovornosti kao "ispunjavanje norme". Ciljevi za pravovremeno rješavanje predmeta te kompletnije izvještavanje o postignutim rezultatima mogli bi pomoci da se pažnja usmjeri umjesto "normi" na pružanje pravovremene i odgovarajuće pravde za stranke u parnici. Samo kad se koncentrišu na ovakva pitanja, sudovi mogu poceti rješavati rasprostranjeni problem zaostalih predmeta.

Izvještaj sadrži preporuke za smisleniji sistem izvještavanja, te ciljeve koji će preusmjeriti pažnju sudija na pravovremeno rješavanje predmeta. Također preporučuje neke pristupe rješavanja trenutnog broja zaostalih predmeta.

- ***Minimalna opremljenost***

U vezi sa problemom neadekvatnih i krivo alociranih budžetskih sredstava, mnogi sudovi rade bez osnovne opreme koja im treba za efikasan rad. Izvještaj daje konkretnе preporuke koja oprema je odmah potrebna za osnovno funkcionisanje suda, te što bi u budućnosti trebalo nabaviti da se poveća efikasnost rada uz najniži trošak.

- ***Zaključci***

Sami sudovi, Ministarstava pravde te zakonodavna tijela mogu mnogo učiniti da olakšaju probleme neefikasne sudske uprave u Bosni i Hercegovini. Nijedan od tih faktora sam nema ključ za sve. Svaki treba razmotriti preporuke iz ovog izvještaja, te ulogu koju može imati pri rješavanju ovih bitnih pitanja. Vladavina zakona u Bosni i Hercegovini ne zavisi samo od zadovoljavanja pravde u sudske sistemu, nego od zadovoljavanja pravde *u pravo vrijeme*.

Lista preporuka

Poglavlje 4 – Strukturalna pitanja – Pravosudna uprava u cijelosti

- *Uloga Federalnog Ministarstva pravde treba da bude pojašnjena u cilju centralizirane i jedinstvene sudske uprave na nivou entiteta.*
- *Donošenje zakona koji će osigurati odgovarajuća sredstva sudovima treba biti visoki prioritet.*
- *Zamijeniti postojeci Pravilnik o radu (PR) novim koji će se primjeniti jednakom na oba entiteta; u najmanju ruku bi trebao biti jedan jedinstveni Pravilnik o radu za sudove sa prostora Federacije.*
- *Sadržaj novog Pravilnika treba da bude jednostavniji, izražavajući princip rada, a ne konkretna pravila, te da daje sudovima znatnu diskreciju u poslovanju (u saglasnosti sa principima izraženim u Pravilniku o radu sudova).*

Poglavlje 5 – Procesni zakoni

- *Radne grupe koje rade procesne zakone trebaju utvrditi izmjene i dopune zakona koje bi na djelotvoran nacin unaprijedile upravljanje predmetima.*

Poglavlje 6 – Sudska uprava

- *Predsjednici suda trebaju preuzeti aktivnu ulogu u motiviranju ostalih sudija, pozivati ih na odgovornost za vlastiti rad, te organizirati “mentorstvo” za one - posebno nove suce – kojima je potrebna pomoc u radu.*
- *Predsjednici suda trebaju preuzeti odgovornost za integritet i efikasnost suda, delegirajući administrativne zadatke osoblju suda (npr. novom rukovodiocu sudske uprave) kako bi se mogli fokusirati na važnija pitanja u vezi sa poslovanjem suda.*
- *U svakom sudu potrebno je osnovati novu poziciju “rukovodioca sudske uprave” koji zamjenjuje sekretara suda, odnosno šefa pisarnice, sa mnogo znacajnjom ulogom u rukovodenju poslovima suda. Ovo mjesto treba visoko novcano nagraditi, kako bi se mogli privuci menadžeri visokog ranga i visokih sposobnosti.*
- *Sudove treba restrukturirati kako bi efikasnije mogli koristiti strucne suradnike, pripravnike volontere i drugo osoblje suda sa pravnim obrazovanjem koji mogu poboljšali ucinkovitost sudaca. Suci trebaju delegirati rutinske poslove strucnim saradnicima kada god mogu.*
- *Predsjednici sudova trebaju delegirati administrativne zadatke osoblju suda, te mogu pozvati druge suce da preuzmu odgovornost za posebne projekte, odnosno za ad hoc pitanja u sudskoj upravi.*
- *Predsjednici suda trebaju pokrenuti postupke za unapredjenje rada u svojim sudovima, primjenjujući posebne projekte u cilju rješavanje najvažnijih pitanja na sudu.*

- *Potrebno je usvojiti novi zakon kojim se detaljnije ureduju ovlaštenja predsjednika suda da delegira administrativne i upravne zadatke na drugo kompetentno osoblje suda bez ucestvovanje sudija.*
- *Poslovanje suda, uključujući place osoblja, treba financirati na fleksibilan nacin, tako da sud ima određeno diskreciono pravo preusmjeriti odredena sredstva iz budžeta sa manje prioritetnih stvari na važnije i urgentnije izazove i potrebe suda.*
- *Sukladno decentralizaciji budžetske nadležnosti, predsjednici suda, odnosno osoblje suda trebaju imati obuku iz budžetskog upravljanja, uz odgovarajuće kontrole (npr. redovne revizije Ministarstva pravde) u cilju sprecavanje korupcije i pronevjere.*
- *Sukladno sa kontrolom nad budžetskim sredstvima, sudovi trebaju imati fleksibilnost da reorganiziraju svoje osoblje, tj. naziv, opis, nagradivanje raznih radnih mjeseta u sudu.*
- *Ako se ne postigne fleksibilnost na nivou pojedinog suda, sudovi i Ministarstvo pravde trebaju zajedno raditi na ocjenjivanju adekvatnosti postojeće personalne strukture na sudovima, te dopustiti sudovima da zatraže iznimke kad to pruža mogucnost unapredjenja efikasnosti suda.*
- *Cak i tamo gdje nije moguce izvršiti formalnu reorganizaciju suda, sudovi trebaju stalno uskladivati i prebacivati osoblja na druge poslove kako bi na najbolji moguci nacin rješavali najvažnije prioritete suda i najurgentnije potrebe.*
- *Obuka za sudska upravljanje za predsjednike suda i za rukovodioce sudske uprave treba biti visoki prioritet kod svake reforme, zato što oni moraju igrati glavne uloge kod uspostave efikasnijih postupaka na svojim sudovima.*
- *Pored formalne obuke, predsjednici suda i rukovodioci sudske uprave se trebaju redovno sastajati da razmjene iskustva i ideje iz oblasti sudske uprave; bar u nekim slučajevima rukovodioci sudske uprave se trebaju sastati bez prisustva sudija.*
- *Potrebno je uvesti nove norme koje ce odraziti ocekivane promjene u procesnim zakonima.*
- *Norme trebaju biti jedinstvene za oba entiteta; u najmanju ruku za sve kantone u Federaciji BiH.*
- *Korištenje normi kao sredstvo za utvrđivanje minimalnog ucinka u radu se treba postepeno izbaciti, te zamjeniti poboljšanim i transparentnim statistickim pokazateljima za svakog suca koji pokazuju broj rješenih predmeta, trajanje postupka, i broj nerješenih predmeta.*
- *Sistem izvještavanja treba biti slican na nivou entiteta, odnosno na državnom nivou.*
- *Predmeti trebaju zadržati isti poslovni broj sve dok se nalaze u istom sudu.*
- *Izvještaje treba napraviti tako povećuju više pažnje mjerama ucinka, posebno ažurnosti u radu na predmetima.*

- *I Izvještaji trebaju sadržavati analizu dugorocnih trendova i opis plana suda za rješavanje eventualnih problema na sudu.*
- *Treba davati odgovarajucu povratnu informaciju u vezi sa izvještajima.*

Poglavlje 7 – Upravljanje predmetima

- *Predmete raspodjeliti odmah po principu slučajnog uzorka i transparentno.*
- *Predmeti preraspodjeljivati samo kad je to absolutno neophodno.*
- *Novim sucima dati u rad manji broj i jednostavnije predmete u prvih nekoliko mjeseci.*
- *U konsultacijama sa Ministarstvima pravde i Advokatskom komorom, sudovi trebaju prihvati standardno vrijeme sudenja za razlike vrste predmeta.*
- *Pripremno rocište treba koristiti za planiranje dalnjeg toka procesa tako da proces može biti završen brzo i bez prekida.*
- *Sudija mora od rane faze, te stalno tražiti mogućnost za nagodbu.*
- *Posredovanje treba postati alternativa i/ili dio tradicionalnog sudskog procesa.*
- *Suci i advokati moraju biti obuceni za posredovanje.*
- *Sudac treba osigurati da službenici na vrijeme pregledaju spis kako bi osigurali da je prije održavanja rocišta predmet u potpunosti spremni.*
- *Korice spisa treba izmjeniti tako da se stavi informacija o urucenju poziva na vanjski omot spisa.*
- *Sud treba odlučnije koristiti dostupna sredstva – uključujući cešce i oštire kazne, korištenje sudske policije za osiguranje prisutnosti, i saradnju sa advokatskom komorom – da bi povecali poštovanje odredbi o prisustvu.*
- *Sudovi, u saradnji sa Ministarstvom Pravde, trebaju razmotriti razlike alternativne pristupe dostavi, uključujući usluge kurira i usvojiti metode koji će pružiti najbolji ucinak uz najmanji trošak.*
- *Tehnike upravljanja predmetima treba uvrstiti u sve pravosudne obuke, uključujući i planiranu obuku o novim procesnim zakonima.*
- *Iskusnije sudije bi trebale biti mentorи novim sudijama, za jedan izvjestan period vremena.*
- *Treba organizirati posebnu obuku za nove sudije.*

Poglavlje 8 – Rješavanje zaostalih predmeta

- *Svaki sud mora napraviti plan rješavanja svojih zaostalih predmeta: plan može sadržavati neke ili sve od sljedećih koraka:*
 - *analizirati zaostale predmete i napraviti listu predmeta*
 - *neke od njih prebaciti na rocišta za posredovanje ili nagodbu*
 - *postupno ih ubacivati u rad*

- odrediti posebne dane ili sedmice, rezervirane za rad na zaostalim predmetima
- odrediti tacna ocekivanja vremenskog roka potrebnog za rješavanje ovih predmeta i prenijeti tu informaciju strankama
- više koristiti procedure za mirovanje, i proširiti takve procedure, kako bi odbacili stare predmete.
- Predsjednici sudova i Ministarstva pravde trebaju razmotriti kako iskusne suce, posebno one sa viših sudova, mogu privremeno uputiti prvostepenim sudovima sa vecim potrebama, kako bi im pomogli da riješe teške probleme zaostalih predmeta.
- Treba uzeti u obzir ponovno privremeno angažiranje umirovljenih iskusnih sudija, da možda popune slobodna pravosudna radna mjesta, kako bi se riješio problem zaostalih predmeta.
- U slučaju da je stranka nedostupna, sudovi treba da koriste alternativne metode, kao što su stavljanje pismena na oglasnu ploču na sudu ili određivanje privremenog zastupnika tuženog.

Poglavlje 9 – Podsticanje produktivnog radnog stava medu sudijama i službenicima

- Sudije treba potaknuti, tokom uvodenja u posao i obuke, da posvete dovoljnu pažnju pravovremenosti i efikasnosti pri dijeljenju pravde; pretjerano insistiranje na traženju dokaza i traženju absolutne istine može u krajnjoj liniji narušiti pravdu, kad dovede do prevelikih odgadanja.
- Projekt restrukturiranja sudova treba iskoristiti proces izbora i imenovanja sudaca kao šansu da sucima objasni veca ocekivanja u smislu odgovornosti i produktivnosti; od ovih kandidata treba dobiti obećanje da će se držati ovih viših standarda.
- Svaki sud treba usvojiti izjavu o misiji koji odražava ciljeve i težnje organizacije; izjavu treba postaviti na istaknuto mjesto i na nju se pozivati na sastancima rukovodstva i ocjenama ucinka osoblja.

Poglavlje 10 – Uredská oprema i informacijska tehnologija

- Treba nastojati uraditi minimalnu kompjuterizaciju sudova, po mogućnosti preko donatorskog projekta.
- Zajednickim nastojanjima na području entiteta treba napraviti jednostavan kompjuterski sistem upravljanja predmetima.

2 Opis projekta

2.1 Uvod

Vijeće za implementaciju mirovnog sporazuma (engleska skracenica: PIC) je 24. maja 2000. izradilo deklaraciju kojom se poziva na potpuno neovisno i nepristrasno pravosude kako bi se osigurala vladavina prava u krivicnim, parnicnim i privrednim pitanjima. Tom prilikom, Vijeće za implementaciju mirovnog sporazuma ponovo je istaklo svoju podršku "stalnim naporima Visokog Predstavnika u sprovodenju pravosudne reforme i koordiniranja rada medunarodne zajednice po ovom pitanju".

U martu 2001, Visoki Predstavnik je formalno osnovao Neovisnu pravosudnu komisiju (engleska skracenica: IJC), ciji je mandat promoviranje vladavine prava i pravosudna reforma u BiH. Visoki Predstavnik je u augustu 2001 odobrio Strateški plan IJC-a za period jul 2001 - decembar 2002. Jedan od prioritetnih ciljeva, kao dijela šireg cilja poboljšanja kvalitete i efikasnosti pravosudnog sistema je nadgledanje progrusa "povećanja efikasnosti i efektivnosti sudova uopšte, te poboljšanje pristupa javnosti sudovima i razvijanje strateškog pristupa reformi sudske uprave i rukovodenja".

Istraživanja UNMIBH Programa procjene pravosudnog sistema (engleska skracenica: JSAP) u godini 2000, pokazala su da se broj zaostalih predmeta na pregledanim sudovima povecava. *JSAP tematski izvještaj X: Služenje javnosti: Proces pravde u BiH* je utvrdio da su glavni razlozi za odgode razni procesni zakoni koji ureduju sudske postupke. Međutim, postoje brojni drugi faktori u vezi sa sudskom upravom i rukovodenjem koji su identificirani kao razlozi neefikasnosti.

2.2 Opci cilj

Projekt sudske uprave treba biti prvi dio dugorocne strategije rješavanja problema sudske neefikasnosti rješenjima koja ne traže veliki budžet i visoku tehnologiju. Primarni fokus projekta je na unutrašnjim administrativnim metodama suda.

Ovaj projekat predstavlja prvu fazu strategije, a sastoji se od pocetne procjene trenutnih problema u sudskoj upravi koji uticu na sposobnost suda da pruži pravovremenu pravdu i kvalitetno služi javnosti, a također sadrži i preporuke za poboljšanje rada sudova. Drugi projekat, provođenje predložene reforme, će biti predmet odvojenog prijedloga projekta koji će biti naknadno uraden.

Ciljana grupa su svi sudovi u BiH, osim sudova u Distriktu Brcko, Državnog suda BiH i Ustavnog suda BiH. Prekršajni sudovi nisu uključeni u projekat. Ovaj projekat nije istraživao rad i upravu Vrhovnih sudova sa područja oba entiteta.

2.3 Projektni tim

Projekt reforme sudske uprave finansira Vlade Norveške sa 250.000 DM. Projektna grupa je pocela sa radom 7. januara 2002 na period od tri mjeseca.

Projektni tim čine sljedeći članovi:

- Voda projekta, gđa Anne Austbø, Sudija/Predsjednik Okružnog suda u Norveškoj
- Gđin. David Pimentel, advokat i strucnjak za sudsку administraciju, SAD

- Gdin. Radomir Đuric, pravnik i konsultant, SAD
- Gdin. Samir Šlaku, advokat i bivši strucni saradnik, BIH
- Gdin. Bjørn O. Aspelund, advokat i bivši zamjenik sudije, Norveška

Timu pomažu dva prevodioca, gdin. Slavko Biljuš i gda Jasenka Džindo.

2.4 Metode

2.4.1 Posjete sudovima

Pet pilot sudova je odabрано за projekat.

- Opcinski sud Ljubuški
- Opcinski sud Konjic
- Kantonalni sud Zenica
- Osnovni sud Banja Luka
- Okružni sud Srpsko Sarajevo

Cijeli projektni tim je posjetio sve pilot sudove bar jednom, a neki članovi tima i više puta. Tim je obavio razgovore sa predsjednicima sudova, sudijama, sudskim sekretarima i ostalim članovima i službenicima. Istraživanja pilot sudova bi trebala dati osnovu za opće prijedloge koji bi se kasnije primjenjivali na svim sudovima BiH.

Tim je posjetio i druge sudove koji nisu predmet posebnih istraživanja ili pažljivog ispitivanja. Tim se sa Predsjednikom Kantonalnog Suda u Sarajevu nekoliko puta sastao kako bi prodiskutovali bitna pitanja u vezi sa projektom. Članovi tima su se također susreli sa Predsjednikom i nekim članovima Opcinskog Suda II u Sarajevu te prisustvovali na nekoliko ročišta.

Projektni tim je također posjetio Osnovni sud Brčko kako bi se upoznali sa reformama koje su nedavno provedene u Distriktu Brčko, te dobili informacije o tome kako te promjene funkcionišaju.

2.4.2 Pregledanje spisa

Osim informacija prikupljenih kroz intervjuje, tim je vršio uvid u određeni broj spisa kako bi dobio što jasniju sliku o stvarnim metodima upravljanja spisima na sudu. U cilju dobijanja validnog uzorka koji odražava strukturu predmeta na sudu, tim je koristio modificiranu metodu slučajnog odabira, tako da je uzimao svaki sedmi spis kako bi se izbjeglo dobijanje iskrivljene slike, kakva bi bila u slučaju uzimanja uzorka po parnim brojevima.¹ Tamo gdje nije bilo moguce izvuci potpuno slučajni uzorak, selekcija je prilagodena tako da se minimizira odstupanje od slučajnog uzorka.

Kako bi se izbjeglo da samo jedna atipična godina na neki način utice na rezultate, uzorak je podijeljen između godina 1996 i 1997. Ove godine su odabrane u očekivanju da su cak i predmeti, odgadani zbog produženog procesa, do tada završeni. Dakle, odabранo je 30 parničnih predmeta (P) i 30 krivicnih predmeta (K) na svakom sudu. Za vrijeme pregleda predmeta, ponovno smo razmislili o ovoj strategiji, jer su odabrane godine bile vrlo blizu završetku rata, te su nam mogli dati krivu sliku o

¹ Neki sudovi sudijama dodjeljuju predmete po zadnjoj znamenci broju predmeta. Tokom pregleda nastojalo se izbjegći uzimanje uzorka koji se ponavlja, a kojim bi dobili predmete date u rad samo određenim sucima.

vrstama predmeta koji su danas dominantni. Zbog toga smo odabrali 10 dodatnih završenih predmeta, jednako raspoređenih iz 1999 i 2000 godine.

Prvobitno, samo riješeni predmeti su bili odabrani. Razlog za to je što riješeni predmeti mogu najbolje pokazati gdje su uska grla u kretanju predmeta. Daljnji pregled je, međutim, pokazao za korisno da se pregledaju predmeti koji su još otvoreni. U skladu s tim, odabранo je još 10 *otvorenih* predmeta: pola iz 1999, a pola iz 2000 godine.

Nadalje, apelacioni sudovi te apleacioni procesi su se pokazali kao znacajan razlog kašnjenju. Ti sudovi takoder sude za teže krivicne slučajevе: teška krivica djela kažnjiva sa preko deset (10) godina zatvora u Federaciji, te teška krivica djela kažnjiva sa preko dvadeset (20) godina zatvora u RS-u. Zbog znacaja tih sudova za pravosudni sistem u BiH, te cinjenice da su takva dva suda (Zenica i Srpsko Sarajevo) odabrana kao pilot sudovi u ovom projektu, odluceno je da se odabir i pregled predmeta obavi na makar jednom od ova dva suda. Iz Kantonalnog suda u Zenici, tim je odabrao 22 završena krivica predmeta (K) i 30 gradanskih predmeta po žalbi (Gž). Pregled je ukljucio još jedina dva otvorena predmeta Gž koja su bila dostupna, zajedno sa 8 krivicnih predmeta.

Ukupno je pregledano 262 predmeta. Dvojbeno je da li je ovako mali broj uzoraka, sa samo par sudova dovoljan da se dobiju statistički validni zaključci o procesuiranju predmeta u sudovima širom Bosne i Hercegovine.

Medutim, cilj pregleda predmeta nije bilo dobijanje statističkih podataka, nego kompletnejše slike upravljanja predmetima. Bitnije od samih brojki je bio proces kroz koji je projektni tim prošao kako bi ih dobio. Pregledanje predmeta je dalo par primjera nedostataka, koji se niže komentiraju, te vrijedne informacije koje su bile osnova za napravljene prijedloge. Nadalje, pregled predmeta je otvorio neka nova pitanja koja su zahtijevala daljnja istraživanja, a to je dovelo do vrlo korisnih diskusija sa sudijama i sudskim službenicima.

2.4.3 Analiza godišnjih izvještaja

Projekat je prikupio godišnje izvještaje za 2001 i 2000 godinu za mnoge sudove, te je napravio pregled stanja. **Vidi Error! Reference source not found.** Projekat je ocijenio statisticke podatke i komentare na te podatke, od kojih neki poticu od sudova, a neke od ministarstava, kao dio svoje analize.

2.4.4 Intervjui sa predstavnicima upravnih tijela i organizacija

Tim se susreo sa ministrima pravde u Federaciji i u Republici Srpskoj. Voda projekta je također učestvovala na sastanku sa svim Ministrima Pravosuda u Federaciji.

Članovi tima su se takođe sastali i sa predstavnicima Udruženja sudija i članovima Advokatskih komora sa područja oba entiteta.

Informacije o reformama u Distriktu Brcko su dobijene od na sastanku sa članovima Pravosudne komisije Brcko i gospodinom Michaelom Karnavasom, bivšim izvršnim direktorom i predsjednikom Komisije za reviziju zakona Brcko.

2.4.5 Seminar

Seminar je organizovan 19.03.2002. kako bi se dobile povratne informacije o zakljuccima i preliminarnim preporukama. Ucesnici su bili predsjednici i sekretari svih pilot sudova i nekih drugih sudova, te predstavnici ministarstava i udruženja koji su dali svoj doprinos projektu.

2.5 Ostali projekti – potencijalno povezani sa ovim projektom

Projekt reforme sudske uprave je jedan od mnogih postojećih projekata koji bi mogao uticati na efikasnost sudova te unaprijediti služenje javnosti po pitanju pravosuda. Rezultati ovog projekta na mnoge nacine potvrduju da postoji potreba za tim projektima. Ovaj izvještaj ce za takva pitanja uputiti na rad drugih projekata.

Najbitniji projekti su:

- IJC Projekt 4: Finansiranje sudova
- IJC Projekt 6: Reforma parnicnog postupka
- IJC Projekt 7: Izvršenje parničnih presuda
- IJC Projekt 9: Institucije za pravosudnu obuku
- IJC Projekt 10: Obuka za krivični postupak
- IJC Projekt 11: Pristup pravnim informacijama
- IJC Projekt: Restrukturiranje pravosuda

Reforma krivicnog postupka se očekuje u oba entiteta, te takođe i novi zakoni o registraciji zemljišta i javnim bilježnicima.

3 Kljucni problemi u sudskoj upravi u BiH

“Odgodena pravda je uskracena pravda”

- Premijer Velike Britanije
William Ewart Gladstone (1809-1898)

Projektni tim smatra da je odgadanje sudskih postupaka glavni problem, kao i mnogi faktori koji doprinose odgadanju postupka.² Sukladno rjecima Gladstone-a, odgadanja koja nastaju u sistemu znacajno umanjuju kvalitet rada sudskog sistema Bosne i Hercegovine. Štoviše, pravo na sudenje “*u razumnom vremenskom roku*” predvida Evropska Konvencija o ljudskim pravima, član 6.

Dodatni problemi su ogranicena sredstava za sudove, te kako postojeća sredstva najbolje iskoristiti. Ova se pitanja moraju razmatrati u kontekstu pravosudnih idealja; svaka promjena sistema ne smije dovesti u pitanje, vec naprotiv unaprijediti neovisnost, integritet i povjerenje javnosti koje danas pravosudje u BiH uživa.

Mnogi od faktora koji doprinose odgodama na sudovima u Bosni i Hercegovini su zaista izvan okvira ovog projekta.³ Premda se ovaj Projekt bavio problemom odgadanja općenito, ipak je potrebno navesti sve relevantne faktore, iako se neka pitanja ne mogu djelotvorno rješavati sada i na ovom mjestu. Neki od ovih faktora se opširnije obraduju u 10. tematskom izvještaju JSAP-a.

Posebno pitanje je veliki broj zaostalih predmeta, narocito parnicnih predmeta u sudovima širom Federacije i Republike Srpske. Sam zaostatak je problem sam po sebi, a istovremeno i posljedica problema koji su opisani na drugim mjestima u ovom izvještaju. Veliki zaostatak “visi” nad glavama sudaca, bacajući zastrašujuću sjenu na sudski sistem koji jedva uspijeva držati korak sa tekucim prilivom predmeta.

Uzimajući u obzir stanje na sudovima u BiH, ne treba previše važnosti pridavati pojedinacnim slučajevima. U svakom, pa i u najbolje uredenom sudskom sistemu postoje predmeti koji se predugu rješavaju, previše koštaju, ili pokazuju ozbiljne pogreške sudaca ili stranaka. Premda je lako napraviti zaključak na osnovu izuzetaka, takvi zaključci, odnosno preporuke, nisu ni korisni, a ni pošteni. Sukladno tome, u projektni tim je posvetio veliku pažnju da pregleda sudove i predmete koji predstavljaju presjek sistema. Problemi koji su utvrđeni u dalnjem tekstu predstavljaju probleme ne samo pojedinacnog predmeta, odnosno suda, vec su općenitiji problemi cijelog sudskog sistema.

3.1 Institucionalna pitanja

3.1.1 Nedovoljno definirana odgovornost za efikasnije sudsko poslovanje

Kako je svaki kanton u Federaciji neovisan u svom radu, tako je i odgovornost za sudsko poslovanje previše raspršena, buduci podijeljena na deset kantonalnih Vlada, deset ministarstava pravde, odnosno deset predsjednika kantonalnih sudova. Zbog decentralizirane vlasti nad sudovima u Federaciji, teže je izvršiti reforma

² JSAP Izvještaj X, Izvršni pregled, str.6 (“odgadanje postupka je glavna izvor pritužbi na pravosudni sistem BiH, kako od strane građana tako i od samih sudija”)

³ Id. strana 6 (npr. “glavni uzrok odgadanjima u postupku su procesni zakoni koji uređuju sudske postupke kao i nacin njihovog tumacenja”).

sudova, a nema konzistentnog pracenja efikasnosti i ucinkovitosti sudova. Federalno Ministarstvo pravde tvrdi da nema odgovornost za probleme za efikasnost sudova, tvrdeći da nema ovlasti za rješavanje postojećih problema.

U Republici Srpskoj, gdje postoji jedno zakonodavno tijelo, jedno Ministarstvo pravde, odnosno jedan Pravilnik o radu sudova, raspršenost ovlasti i odgovornosti ne predstavlja toliki problem. Premda sudovi u RS imaju slicne probleme kao i sudovi u Federaciji BiH, nadležnost i odgovornost za rješavanje problema u RS je jasno utvrđena.

3.1.2 Neiskusni, odnosno neefikasni suci

Sudije i odvjetnici tvrde da ima mnogo neiskusnih sudija, te da su zbog toga neefikasni i neucinkoviti u svom radu. Ovaj problem potice iz vremena rata kada su mnogi suci napustili svoja radna mjesta, a bilo je malo kvalificiranih kandidata da ih zamjeni. U to vrijeme, naravno, place sudija su bile veoma male tako da sposobni i uspješni odvjetnici i nisu imali razloga da se prijavljuju na takva radna mjesta. Primanja za sudije su danas povećana, međutim u sudovima i dalje ima određeni broj nekvalificiranih sudija koji su imenovani u teškim vremenima.

Neki tvrde da problem i nije toliko nedostatak iskustva koliko nedostatak sposobnosti jer cak i suci koji su imenovani neposredno nakon rata danas imaju višegodišnje iskustvo.⁴ U svakom slučaju, problem je i dalje tu, a obuka koja bi sucima omogućila bolji rad, ili je nedovoljno imala ili nije koordinirana.

3.1.3 Kontraproduktivni poticaji koje su norme stvorile i učvršćuju ih

Norme predmeta po sugu su prvobitno trebale služiti kao orijentaciona mjerila. Koriste se radi utvrđivanja broja potrebnih sudija za svaki sud, a pod pretpostavkom da svaki sudija treba rješiti određeni broj predmeta za mjesec dana, odnosno za godinu dana. Međutim, etos sudova prihvatio je i ustolicio norme koje sada sudi smatraju kao minimalno broj predmeta za koje se očekuje da ih moraju rješiti svakog mjeseca. Postoji predožba da dok god sudija ispunjava svoju normu, njegove rad ne možemo kritikovati, a radno mjesto mu je sigurno.

Istovremeno, samo postojanje ovih normi stimulira sudije da vrednuju svoj rad prema ovim standardima, a ne prema najvišim idealima pravosuda. Drugim riječima, definiranje dužnosti suda u smislu postizanja norme nužno umanjuje njegov ili njezin viši osjecaj odgovornosti prema strankama i javnosti.

I pored gubitka fokusa koje prouzrokuju norme, mnogi sudi su vrijedni i savjesni u pogledu broja predmeta u radu.⁵ Međutim preveliko bavljenje normativima stvara kontraproduktivne poticaje. U nekim sudovima, tvrdi se da su sudi koji ispunje norme za mjesec, mogu, zapravo, usporiti svoj rad da ne bih privukli pažnju na sebe, odnosno da ne bih doveli svoje manje uspješne kolege u nepriliku. Svaki poticaj za usporavanje u radu se smatra velikom problemom uzimajući u obzir broj zaostalih predmeta.

U svim sudovima, sudi su izjavili da upotreba normi potice sude da posvete svoje vrijeme predmetima koje mogu brzo i lako rješiti, a da izbjegavaju složenije i

⁴ JSAP Izvještaj X, pp. 18-19; ovaj stav je potvrđen u jednom od intervjua koje je tim projekta obavio.

⁵ Ima više primjera gdje sudi premašuju normative za 30-40%, a ponekad čak i za 100%.

dugotrajnije predmete. Sistem normi također potice i nagraduje drugostepene sudove koji više puta vracaju predmet na prvostepeno rješavanje zbog nebitnih razloga.⁶

3.1.4 Kronican nedostatak sredstava: nedostatak opreme i nedovoljnost radnih prostorija⁷

Sve i jedan sud koji smo posjetili u sklopu projekta je imao znacajnih problema zbog nedovoljnog financiranja. Neki sudovi nemaju adekvatne fotokopirne aparate (Osnovni sud u Banja Luci i Kantonalni sud u Zenici, oba su veci sudovi ali imaju samo po jedan fotokopirni aparat); u drugim sudovima nedostatka prostora je toliki da suci moraju dijeliti svoje urede sa daktilografskim strojevima, pa cak i sa drugim sucima (Okružni sud u Srpskom Sarajevu).

Vecina sudova ove probleme rješava tako što odgada placanje naknada za sudske vještakve, kao i placanje poštanskih i komunalnih usluga. Međutim, neplacanje naknada sudskim vještačima je dovelo do situacije da neki vještaci više ne žele vještaciti sve dok im se ne izmire dugovi za ranija vještacenja. Ovakvo stanje može neposredno uticati na procesuiranje predmeta. Pošte su zbog neplacenih poštanskih racuna znale obustaviti pružanje poštanskih usluga sudovima. Neplacanje komunalnih usluga može rezultirati isključivanjem struje, grijanja, odnosno telefona u sudovima, uslijed cega može doći do zastoja na određenim poslovima u zgradama, pa i dovesti do zatvaranje cijele zgrade.

Stanje – pogotovo kako se odnosi na fizичke objekte – je toliko loše u nekim mjestima da znacajnije umanjuje kvantitet i kvalitet rada. U jednom vecem sudu gdje ima veliki broj zaostalih predmeta, rade sa 60% popunjenošću sudija, ali ne traže da se mesta popune zato što nemaju dovoljno prostorija za urede dodatnih sudija. U drugom sudu, također vecem, rade bez sekretara suda iz jednostavnog razloga što nema prostora za to radno mjesto.

Ažurnost prilikom raspodjele ionako ogranicenih sredstava za sudove također predstavlja problem. Neažurnost prilikom slanja sredstava je ozbiljan problem, te se dešava da place kasne i do cetiri mjeseca. Pod ovakvim okolnostima motivirati osoblje suda koje ionako ima premale place prema svim postojećim mjerilima, može biti nemoguce.

3.2 Organizacijski problemi

3.2.1 Sudije obavljaju previše zadataka koje drugi službenici mogu obavljati

Analizom priliva novih predmeta ustanovljeno je da su suci usko grlo sistema. Smatramo da ima dovoljno osoblja u vecini sudova i pisarnice uglavnom uspijevaju biti ažurne u radu. Sudovi su ograniceni u rješavanju predmeta zbog ogranicenog vremena koje suci imaju na raspolaganju za obradu velikog broja predmeta.

Kako je sudacko vrijeme ograniceno, mnogi poslovi koje suci obavljaju treba obavljati osoblje suda, odnosno u određenim slučajima treba ih dati na rješavanje van sudskog sistema. Suci, a pogotovo predsjednik suda previše vremena troše na administrativne poslove, ili druge manje važne i manje produktivne aktivnosti.

⁶ JSAP Izvještaj X, pp. 23-24; *vidi tacku 3.3.2, "Neucinkovite aktivnosti drugostepenih sudova," infra.*

⁷ JSAP Izvještaj X, pp. 20-21.

Potrebno je delegirati zadatke, kao i efikasnije koristiti vrijeme u cilju poboljšanja rada sudija na procesuiranje predmeta. *Vidi tacku 3.3.5, infra.*

3.2.2 Previše detaljni, zastarjeli i nefleksibilni Pravilnici o radu sudova

Fokus osoblje suda i u manjoj mjeri predsjednika sudova uglavnom je pridržavanje Pravilnika o radu sudova. Ovi Pravilnici se neznatno razlikuju u nekim kantonima u Federaciji, a propisuju sudske aktivnosti toliko detaljno, da ostaje vrlo malo prostora za uvodenje određenih inovacija u radu ili pojednostavljenje određenih postupaka. Pravilnik iz RS-a, koji nije ažuriran od 1976 sadrži iste nedostatke. Ovo učvršćuje stavove na sudu gdje niko ne misli koji su postupci efikasnost ili ekonomicne. Kruta pravila također sprecavaju sud da znacajnije upravlja ogranicenim sredstvima sa kojima raspolaze, kao i osobljem suda.

3.2.3 Neadekvatni i pogrešno usmjereni sistemi izvještavanja

Sistemi izvještavanja koji su trenutno u upotrebi ne uspijevaju tacno i u bitnoj mjeri prikazati rezultate rada suda i stanje predmeta u radu. Premda se postojeći sistemi izvještavanja razlikuju, cini se da tek vrlo malo izvještaja daje podatke o starosti predmeta, t.j. vrijeme proteklo od zaprimanja do rješenja. Iako postoje podaci i o broju riješenih predmeta, kao i o broju neriješenih predmeta, nema nacina da vidimo da li se stariji predmeti zanemaruju, odnosno kakva je ažurnost kod riješenih predmeta. Nedostaci u postojećem sistemu izvještavanja se posebno jasno vide prilikom usporedbe sa predloženim alternativnim rješenjima iz ovog izvještaja. Vidi tacku 6.3.2, "Izvještavanje", *infra*, za opis mogućih alternativa.

3.3 Operativni problemi

3.3.1 Prevelik broj rocišta na kojima se premalo postiže

U skladu sa procesnim zakonima, obaveza suda da ustanovi materijalnu istinu uveliko tereti sudove, dovodeći duga nastojanja da se nadu bolji dokazi,⁸ dok stranke snose mali ili nikakav teret prikupljanje dokaza kojima potkrjepljuju svoje zahtjeve. Vezano s time, suci se općenito cine nesklonom rješavanju svojih predmeta brzo i ekspeditivno. Oprezni o utvrdenom cinjeničnom stanju, grijese radije tražeći dodatne dokaze. Suci su osjetljivi na ukidnost njihovih presuda od strane drugostepenog suda, te nisu skloni rješavanju kompleksnih, ili teških predmeta bojeci se ukidanja presude na drugostepenom sudu. Lakše je jednostavno zakazati daljnja rocišta, tražiti dodatna vještacenja ili druge dokaze, dalje produžavajući trajanje predmeta.

U vecini, sudije u BiH ozbiljno shvataju svoju dužnost da utvrde istinu i da dijele pravdu. I dok neko ovu predanost pripisuje strahu od ukidanja njihovih presuda, postoji snažan stav da treba utvrditi istinu sa velikom dozom sigurnosti. U pravilu, sudije ne uspijevaju postići ravnotežu između ovoga i drugog jednako važnog interesa, a to je ažurnost u radu sudova. Sve dok sudije, a i odgovarajući procesni zakoni, ne prihvate da odgadanja u pravosudnom sistemu umanjuju samu pravdu, neće postizati adekvatnu ravnotežu, a predmeti će imati niz rocišta, marginalne, ako ne i zanemarljive važnosti.

⁸ JSAP Izvještaj X, str. 28 (Vještaci se pozivaju i kada njihovo vještacenje nije potrebno. Sudije tvrde da su dužni pozvati vještaka kako bi došli do materijalne istine, međutim jasno je da preferiraju pozvati vještaka, umjesto da donesu odluku služeci se zdravim razumom i prosudbom.”)

3.3.2 Neucinkovite radnje drugostepenih sudova

Rješavanje predmeta po žalbi izgleda kao jedno od najnefunkcionalnijih područja u pravosudnom sistemu. Previše predmeta se vraca sa drugostepenog suda na prvostepeni sud na ponovnog rješavanje, cesto iz cisto tehnickih, odnosno nebitnih razloga. I pored toga što su drugostepeni sudovi, u određenim slučajevima, ovlašteni da održavaju rocišta, i presuduju predmete, oni to skoro nikada ne cine.⁹ Lakše je vratiti predmet prvostepenom sudu na ponovno rješavanje - odgadajući time konacno rješavanje predmeta - i dodatno ponovo opteretiti prvostepeni sud sa istim predmetom.¹⁰

Kako smo ranije naveli, sistem normi stimulira ovakvu praksu. Predmet koji se vrati na prvostepeni sud zbog ponovnog rješavanja se smatra riješenim predmetom u pogledu ispunjavanje norme. Ukoliko se predmet može vratiti na ponovno rješavanje iz formalnih razloga, drugostepeni sud ima priliku zaraditi poene za "rješavanje" tog predmeta, a da se cak nije potudio da razmotri meritum predmeta.

3.3.3 Nedolazak stranaka i advokata¹¹

Prilikom pregleda spisa potvrđeno je da se veliki broj zakazanih rocišta mora odgoditi bez poduzetih radnji iz razloga što je neka stranka odsutna. Stranke nisu uvijek krive za ovo; cesto se na rocištu utvrdi da stranke nisu primile poziv da se javi na sud. Međutim, ukoliko se stranka, odnosno advokat ne pojavi, u pravilu ne snose nikakve posljedice – npr. kazne, odnosno donošenje presude zbog izostanka.¹² I skoro bez izuzetaka, nedolazak neke od stranaka dovodi do novog izgubljenog rocišta i nove odgode.

3.3.4 Problemi u vezi sa urucivanjem poziva strankama

Vrijeme koje je potrebno da sud uruci pozive strankama, kao i problemi kod utvrđivanja prebivališta stranaka kojima se mora uruciti poziv dovode do zastoja u svakom stadiju postupka. Metodi koji se koriste za urucivanje poziva strankama, uglavnom putem poštanske službe, su skupi i neucinkoviti.

3.3.5 Loše korištenje vremena i neucinkovitost sudija i osoblja

Posebno zabrinjava odnos prema radu sudija i osoblja;¹³ cini se da nema dovoljne predanosti da se dobro služi građanstvu i da se posao dobro završi.¹⁴ Kao da se previše naglašava potreba za postizanjem norme, odnosno da se uradi sve što god je predvideno Pravilnikom. Projektni tim je uspio naci neke znacajne iznimke od ovog pravila; veliki broj predsjednika sudova i osoblja suda su govorili sa žarom o predanosti dobroj državnoj službi. Ipak, cini se da su doista rijetke prilike kada sudije, ili službenici suda dodu ranije na posao, odnosno ostanu poslije radnog vremena kako bi obavljali svoje zadatke na sudu. Nadalje, izgleda da sući i osoblje suda ne koriste uvijek svoje radno vrijeme na najucinkovitiji nacin.

⁹ JSAP Izvještaj X, str. 37.

¹⁰ JSAP Izvještaj, str. 34.

¹¹ JSAP Izvještaj X, str. 25-27.

¹² JSAP Izvještaj X, str. 32 razmatra pretpostavke za donošenje presuda zbog izostanka i odbacivanje predmeta, ali ne spominje da li sudovi koriste ove presude. Projektni tim zaključuje da se ove mogućnosti previše rijetko koriste.

¹³ JSAP Izvještaj X, str. 43 ("jedan od glavnih razloga za odgode je pristup radu").

¹⁴ JSAP Izvještaj X, str. 18.

3.3.6 Problemi u vezi sa velikim brojem zaostalih predmeta

Premda zaostali predmeti možda i nisu onoliki problem koliko se prvobitno pretpostavljalo, mnogi sudovi još uvijek rade sa znatnim brojem zaostalih predmeta koji ih dodatno opterecuju. Cak i ako sud rješava predmete istom dinamikom kako ih zaprima, preostaje veliki broj zaostalih predmeta prenesenih iz godine u godinu, koji će uzrokovati da znatan broj predmeta neće biti pravovremeno riješen. Detaljnija analiza stanja zaostalih predmeta se može naci *infra* u Poglavlju 8.

4 Strukturalna pitanja – Pravosudna uprava u cijelosti

4.1 Raspored sudova

Efikasan pravosudni sistem zahtijeva da su sudovi u zemlji raspoređeni na racionalan i ekonomican nacin. Prevelik broj sudova uzrokuje nepotrebno visoke budžetske izdatke, a ogranicena sredstva dijele se na previše jedinica na terenu.

Kao rezultat nove administrativne podjele poslije rata na dva entiteta i Brcko Distrikt, struktura sudova se promijenila, prvenstveno iz politickih razloga, a ne iz razloga ekonomicnosti ili efikasnosti. Ako je cilj efikasnost i ekonomicnost, tada trebamo temeljitu i nepristrasnu analizu i reformu (makar na nivou entiteta).

Godine 1989, prema Zakonu o sudovima (Službeni list BiH 19/86 i 25/88 i 33/89) bilo je 7 viših sudova u BiH: Banja Luka, Dobojski (danas RS), Bihac, Mostar, Sarajevo, Tuzla i Zenica (u današnjoj Federaciji). Danas imamo 10 kantonalnih sudova (1 u svakom kantonu), 5 okružnih sudova u RS i jedan u Brcko Distriktu - što cini 16 viših sudova u BiH. Mreža općinskih sudova se proširila od 61 prije rata na današnjih 79, s tim da RS i neki kantoni u Federaciji razmatraju osnivanje još nekoliko. Pitanje koliko sudova treba da bude i gdje treba da budu locirani je važno pitanje sa stanovišta efikasnosti – kako za više sudove tako i za općinske. Previše sudova koji su premaleni nije ekonomski opravdano.

Program restrukturiranja sudova podržao je Upravni odbor PIC-a 28.02.2002. Nema potrebe za dalnjim preporukama.

4.2 Pravosudna uprava

4.2.1 Opcenito o ulozi Ministarstava pravde

Sudsku upravu ne možemo razmatrati odvojeno od pravosudne uprave u cijelini. Sredstva za rad sudova, te uslovi rada sudova imaju direktni uticaj na efikasnost sudova. U vecini zemljama pravosudnu upravu vrše ministarstva pravde (MP) ili neka neovisna tijela.

Ne postoji jedno Ministarstvo pravde za cijelu BiH. Federacija i RS imaju svaka svoje Ministarstvo, a Distrikt Brcko ima Pravosudnu komisiju koja ima slicnu ulogu. Osim toga, svaki kanton u Federaciji ima svoje Ministarstvo pravde. Ministarstvo pravde u kantonu vrši pravosudnu upravu.

Neovisnost sudova je jedno od osnovnih principa demokracije. Međutim, neovisnost se odnosi prvenstveno na odluke sudija. Administrativna tijela odgovorna za budžet su dužna sudovima osigurati prostor, opremu za rad i plate koje im omogućuju neovisnost u obavljanju svojih poslova. S druge strane budžetska tijela imaju pravo zahtijevati od sudova efikasno korištenje budžetskih sredstava, te učinkovito upravljanje predmetima.

Na taj nacin ministarstva imaju ukupnu odgovornost za efikasnost pravosuda, obavljajući dvostruku ulogu nadgledanja i mentorisanja u odnosu na sudove iz svoje nadležnosti.

4.2.1.1 Nadgledanje

U svojoj ulozi supervizora, ministarstva nadgledaju rad sudova i rade na nacin da sprijece stvaranje zaostalih predmeta i krize sistema. U suradnji sa sudovima

neophodno je napraviti dobre procedure finansiranja i izvještavanja. Ministarstvo pravde bi trebalo nadzirati broj predmeta i zaostale predmete na nivou pravosudnog sistema. Redovna analiza mreže sudova je potrebna da bi se osiguralo ravnomjerno pružanje pravosudnih usluga na citavoj teritoriji FBiH i RS-a.

Naglašavamo da nadgledanje u ovom smislu nikako ne znaci upravljanje ili rukovodenje radom sudova koje bi moglo narušiti njihovu neovisnost. Umjesto toga, ministarstva pravde bi trebala nadzirati sveukupni rad sudova tamo gdje je potrebno, te pružiti podršku kako bi se poboljšali rezultati.

4.2.1.2 Savjetodavna uloga

U svojoj ulozi savjetodavca, ministarstvo pravde sudovima donosi standarde, smjernice, te pruža obuku, IT opremu i drugu podršku. Sa stanovišta ekonomicnosti korištenja sredstava, svaki sud ne treba biti odgovoran za razvoj svojih sistema i metoda rada. Ovo je ocito kad se misli o buducem kompjuterizovanom sistemu upravljanja predmetima.

Ministarstva pravde također trebaju da budu odgovorna, zajednicki radeci sa sudovima, da iniciraju i razviju adekvatna sredstva za rad. MP također trebaju biti fokus zakonodavnih inicijativa, a za ukupan rad sudova, ministarstvo pravde može poslužiti kao izvor ekspertize, te forum za raspravu za sva pitanja od interesa za sudstvo.

4.2.2 Uloga Ministarstava pravde u Federaciji

Politicka struktura Federacije cini pravosudnu upravu u tom entitetu nepotrebitno skupom. Administrativna odgovornost za sudove je fragmentirana između deset odvojenih kantona sa 10 odvojenih ministarstava pravde. U nekim od ovih kantona postoje samo jedan do tri općinska suda.

U ovakvoj situaciji, razlicitim kantonalnim ministarstvima pravde može biti teško razviti i dati neophodni nivo podrške i znanja, posebno po pitanju pravosudne uprave. Sredstva su jako ogranicena u vecini ovih kantona i sudovi nedvojbeno dobijaju razlicit nivo podrške i usluga od razlicitih ministarstava.

4.2.2.1 Potreba za jedinstvenom upravom

Sa više aspekata bi se moglo reci da postoji potreba za jedinstvenim sistemom sudova u Federaciji. Jedinstveni Pravilnik o radu sudova (vidi tacu 4.3. *infra*) bi bio od koristi za pisanje pravila, programa obuke i za razmjenu iskustava i znanja među sudovima. Budžetski proces i sistem izvještavanja su druga dva područja gdje bi jedinstveni sistem bio koristan za citavu Federaciju.

Kako zbog ekonomicnosti, tako i zbog jedinstva sistema, postoji potreba za pravosudnom upravom koja bi bila više centralizirana, barem na nivou entiteta. Pitanje da li ovu centralizovanu upravu treba voditi Federalno Ministarstvo pravde ili, kao u Brckom, neko neovisno tijelo, nije bitno sa stanovišta efikasnosti. Ovo pitanje treba ostaviti drugim projektima i forumima koji se bave pitanjima politike i neovisnosti.

4.2.2.2 Podsticanje suradnje

Ako politicki nije moguce centralizirati izvršnu vlast za sudove u Federaciji, tada je bitnije nego ikad ostvariti blisku suradnju izmedu kantonalnih ministarstava pravde. Federalno Ministarstvo pravde je u poziciji da koordinira razlicita kantonalna ministarstva pravde, razmjenjuje informacije o tome šta se dešava na pojedinim sudovima, te da olakšava – koliko je to moguce – stvaranje jedinstvenog stava o radu pravosuda u entitetu. Dok se cini da bi Federalno Ministarstvo pravde moglo imati vecu ulogu po ovom pitanju, Ministarstvo smatra da je njihova uloga i odgovornost nejasna. Ovu ulogu treba razmotriti i bolje definirati.

4.2.3 Poboljšano finansiranje pravosuda

Tokom istraživanja pitanja vezanih za sudsку upravu, pitanje neodgovarajuceg finansiranja je bilo tema koja se ponavljala. Vecina sudskega troškova je u potpunosti izvan kontrole suda, posebno u krivicnim predmetima. Ovi troškovi koji se ne mogu kontrolirati – za odbranu, vještak, pa cak i za ljekarske troškove zatvorenika - ne bi trebali konkurirati sredstavima potrebnim za redovno poslovanje suda; ti troškovi ugrožavaju mogucnosti suda da plati osnovne troškove poslovanja, kao što su komunalni troškovi.

Zakljucci opisani u Poglavlju 3 (“Klucni problemi”) potvrduju potrebu za povecanjem ukupnog budžeta za sve sudove. Iako zakonsko rješenje ovakve kriticne situacije ne spada u okvir ovog projekta,¹⁵ odgovarajuce finansiranje ostaje osnovni preduvjet za efikasno i ucinkovito sudske poslovanje.

Preporuke:

- *Uloga Federalnog Ministarstva pravde treba da bude pojašnjena u cilju centralizirane i jedinstvene sudske uprave na nivou entiteta.*
- *Donošenje zakona koji ce osigurati odgovarajuca sredstva sudovima treba biti visoki prioritet.*

4.3 Jedinstveni Pravilnik o radu

4.3.1 Potreba za ažuriranim, konzistentnim Pravilnikom o radu

Iako odreduje strukturu i osnovu organizacije, Pravilnik o radu (“Pravilnik o unutrašnjem poslovanju redovnih sudova”, Službeni list BiH 3/76) (PR) je ocito zastario.¹⁶ Neki su kantoni u Federaciji izmenjili svoje PR,¹⁷ tako da više ne postoji jedan, jedinstveni PRS u BiH, a cak niti u Federaciji. Ostali sudovi, npr. oni koji

¹⁵ Ostali projekti pokušavaju riješiti ukupnu finansijsku situaciju. ABA/CEELI i Federalno Ministarstvo pravde su predložili nacrt zakona kao dio inicijative Zakona o sudsakom budžetu i budžetu tužilaštava u Federaciji, koji bi pravosudu dozvolio da ima pravo dati mišljenje o sudsakim budžetima. Ova reforma je onemogucena implementacijom Jedinstvenog trezorskog racuna u oba entiteta. IJC sada radi sa ABA/CEELI na alternativnom pristupu ovom pitanju. OHR radi na posebnom projektu “izvršenja budžeta” a uključuje amandmane nacrtaka Zakona o trezoru. Nejasno je da li će jedna od ovih reformskih nastojanja rezultirati povecanjem sredstava koji se daju sudovima.

¹⁶ PR koji se ovdje spominje se ne smije miješati sa «Pravilnikom o radu o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji radnih mjestâ», koju svaki su posebno usvaja. Slijedeci Pravilnik o radu je vec unutar kontrole suda, i može biti izmjenjen da bi se došlo do optimalne sudske prakse. PR o kojem se govori u ovom poglavljju se veže za sve sudove u svakom kantonu i u RS-u, te mora biti pregledan kako bi se sudovima omogucilo više fleksibilnosti u pristupu poslu te rješavanju problema u radu.

¹⁷ Npr. Unsko Sanski Kanton je prihvatio svoj PRS (“Službeni list” USK 4/00)

koriste kompjuterske sisteme, su jednostavno poceli ignorirati dijelove PR koji su ocito neprimjenjivi u jednom automatiziranom sudu. U RS-u, stari PR iz 1976 je i dalje u upotrebi.

Dakle, razlicite pravilnike treba ažurirati kako bi odražavali zajednicku, tekucu i razumnu sudska praksu, te imali zajednicki pristup sudsakom poslovanju na nivou države. Idealno, PR-ovi bi trebali biti sjedinjeni u jedan PR koji će biti primjenljiv u Federaciji, a također i u RS. Ovo bi moglo zahtijevati zajednicki rad suradnika iz razlicitih sudova i ministarstava oba entiteta.

4.3.2 Brisanje nepotrebnih i neodgovarajucih detalja iz PRS

Još važnije pitanje je sadržaj samog PR-a. Izmjenjene verzije, kao ova iz Unsko-Sanskog kantona, uključuje samo manje promjene PR-a iz 1976. U skladu s tim, vecina PR-ova sada u upotrebi, imaju isti paralizirajući problem: više propisuju procedure, cesto vanredno detaljne, umjesto da izraze principe na kojima su te procedure zasnovane.¹⁸ Kao rezultat toga, PR-ovi učvršćuju naviku slijepog poštovanja pravila umjesto radnu kulturu zasnovanu na efikasnim i produktivnim nastojanjima za postizanje više misije suda.

Par primjera predetaljnih PR-ova može biti ilustrativno. Godine 1998. Federalno Ministarstvo pravde je napravilo "model" PR-a kojeg mogu razmatrati i prihvati kantoni. Iako je ovo nedvojbeno bio napredak u poređenje sa verzijom iz 1976, također ima uglavnom iste nedostatke kao i original. Npr. član 88. daje zamorne detalje kako se prave kopije dokumenata suda, te zahtijeva da prepisane dokumente usporede "dva službenika od kojih jedan cita original, a drugi prati prepisani tekst". Dalje nastavlja da "ako kopija sadrži takve greške da je potrebno znacajnije precrtyavanje, brisanje ili dodavanje teksta, tada cijeli tekst treba ponovo prepisati....." U mjeri u kojoj je potrebno ovo pitanje uopće urediti pravilima, dovoljno je navesti da kopije treba da budu uradene tacno i uredno.

U saglasnosti sa ovim zakljuccima, jedan predsjednik suda je prokomentirao da je PR predetaljan, te je izrazio želju za jednostavnijim, "koji će ih natjerati da misle, a ne samo da slijede pravila".

4.3.3 Očuvanje lokalne sudske autonomije u svom radu

Svaki sud treba imati slobodu da na svoj nacin primjeni opceniti PR zasnovan na nacelima, sve dok time stvarno unapreduje nacela kao što su: efikasnost, transparentnost, i neovisnost. Tako će sudovi biti u mogućnosti poboljšati svoj vlastiti rad.

Radne procedure, naravno, moraju biti usvojene, pa cak i za tako prozaicna pitanja kao što je kopiranje dokumenata. Međutim, ovako detaljan *sudski Pravilnik o radu* (SPOR) treba usvojiti i primjenjivati svaki lokalni sud pojedinačno. U skladu s

¹⁸ Brcko distrikt je napravio nacrt prijedloga za novi PRS, koji je završen u martu 2002, ali cak i ta verzija, koja je ukupan broj članova smanjila sa 220 na 190, sadrži veliki broj nepotrebnih detalja. Npr. dok član 21 zahtijeva da sud vodi i podnosi odredene statističke podatke, član 22 daje pravilo da krajnji rok za sastavljanja statističkih podataka u tabele i same tabele "treba izložiti na vidljivom mjestu u uredu" osobe odgovorne za sastavljanje izvještaja sa statističkim podacima. Iako nije loša ideja da službenik stavi "podsjetnik" kako bi izvršio svoje obaveze, ovo je još uvjek beznacajno da bi bilo predmet sudskega pravila. Sudovi Brcko distrikta nisu naravno predmet ovog projekta, ali je bitna cinjenica da cak i najnovija nastojanja da se opsežno preradi PRS nisu uspjela ispraviti neke od PRS-ovih ocitih nedostataka.

tim, svaki sud treba da ima ovlast da mijenja svoj SPOR kad god je to potrebno kako bi reagirao na radne probleme ili poboljšao ukupni rad suda. Pri prelasku na jedinstveni PR, ovaj PR dakle ne bi trebao ogranicavati mjesnu razlicitost sudskih Pravilnika (SPOR), nego olakšati njihovu promjenu.

Kultura striktnog pridržavanja pravila u sudskom sistemu BiH, koju predstavlja PR, šteti efikasnosti sudskog rada i potencijalu unutarnje reforme. Neki reformski orijentisani sudovi su mogli - ili pretpostavimo da bi vec i bili - implementirali mnoge preporuke iz ovog izvještaja, samo da takve inovacije nisu suprotne procedurama iz PR-a. Dakle, PR treba da bude promijenjen, kako bi mogao pospješavati, umjesto sprjecavati, efikasan i djelotvoran rad sudova.

Prijedlozi:

- *Zamijeniti postojeci Pravilnik o radu (PR) novim koji će se primjeniti jednakom na oba entiteta; u najmanju ruku bi trebao biti jedan jedinstveni Pravilnik o radu za sudove sa prostora Federacije.*
- *Sadržaj novog Pravilnika treba da bude jednostavniji, izražavajući princip rada, a ne konkretna pravila, te da daje sudovima znatnu diskreciju u poslovanju (u saglasnosti sa principima izraženim u Pravilniku o radu sudova).*

4.4 Transfer predmeta drugim tijelima

Sudovi u Bosni i Hercegovini obavljaju više funkcija od kojih neke ne moraju nužno biti pravosudne prirode. Osim osnovnih predmeta – gradanskih i krivичnih – sudovi izdaju niz uvjerenja i potvrda, ovjeravaju dokumente i obavljaju druge poslove koje bi mogle obavljati druge organizacije, institucije ili privatne osobe. Ovakvi poslovi bi se mogli prenijeti na druga tijela, kao što je praksa u nekim drugim zemljama. Sudovi u tim zemljama su doista slobodni da se koncentrišu na pravosudnu funkciju.

Aktivnosti koje ne zahtijevaju presudivanje u sudovima, izmedu ostalih, su:

- Ovjera dokumenata
- Zemljišno knjižni registar
- Registracije preduzeca
- Izdavanje uvjerenja o nekažnjavanju

GTZ (Deutsche Gesellschaft fur Technische Zusammenarbeit) bavi se nekim od ovih funkcija kroz razlicite projekte u Bosni i Hercegovini. GTZ projekti bi mogli imati direkstan uticaj na obim posla u sudovima. Na primjer novi Zakon o zemljišnim knjigama sa pratecim propisima je vec u naprednoj fazi. Iako GTZ ne predlaže izdvajanje zemljišno-knjižnih ureda iz sudova, ovaj projekat bi uvelike mogao poboljšati efikasnost rada suda. Izmedu ostalog, on ima u planu da opremi sudove u BiH sa 121 kompjuterom.

GTZ također uvodi novi Zakon o notarima, sa provedbenim propisima. Ovo ce u cijelosti izdvojiti odredene poslove iz suda, i vrlo lako bi moglo smanjiti broj parnicnih predmeta na sudovima, jer ugovori koje naprave notari manje vjerovatno ce dovesti do parnica.

Novi Zakon o registraciji poduzeca, prihvacen u Federaciji 2000, zadržava ove poslove u sudovima, te odreduje da se ovaj dio posla obavlja elektronskim

putem.¹⁹ Povecanje efikasnosti ovdje se može postići i bez izdvajanja procesa iz sudova.

Uvjerenja o nekažnjavanju bi u buducnosti, iz principijelnih i praktičnih razloga trebalo prenijeti u policiju. Ovo je ideja koju vrijedi podrobniјe razmotriti. Projektni tim nema informacije o efikasnosti i integritetu rada policije u Bosni i Hercegovini, te u ovom trenutku nije spreman da predloži takvu promjenu.

Ključno pitanje za sudsku efikasnost je minimiziranje rada sudija na svim takvim ne-pravosudnim poslovima. Trebalo bi biti dovoljno da kvalifikovni sudski službenici obavljaju ove poslove sami, bez odvlacenja sudija sa pravosudnog posla. Premještanje ovakvih funkcija i odgovornosti izvan sudskog sistema u cijelosti - iako može smanjiti opterecenost sudova - ne mora rezultirati neto dobitkom za ukupni državni sistem.

¹⁹ Odgovarajući zakon u RS-u, iz 1998 također ove aktivnosti ostavlja sudovima, ali ne spominje kompjuterizovanu metodu unosa podataka.

5 Procesni zakoni

Predsjednici i sekretari sudova, kada im se postavi pitanje o problemu odgoda, skoro jednoglasno kao razlog navode ogranicenja iz procesnih zakona. Ovo je konzistentno sa zakljuccima iz izvještaja JSAP.²⁰ Prema tome, nijedna cjelovita analiza efikasnosti sudova, ne može ignorirati ove proceduralne probleme, premda su posebni projekti na reformi ovih zakona u toku i privode se kraju.²¹ Iako se glavnina ovog izvještaja uglavnom koncentrira na izmjene koje sudovi mogu izvršiti interna, potrebno je navesti neka opca zapažanja o uticaju postojećih procesnih zakona.

5.1 Opće primjedbe u vezi sa procesnim zakonima

Formalno, procesni zakoni u BiH su relativno novi. Zakon o parnicnom postupku je stupio na snagu 3. decembra/prosinca, 1998,²² dok je Zakon o krivicnom postupku stupio na snagu 20. novembra/studenog, 1998.²³ Međutim, ovi zakoni su samo neznatno izmjenjeni u odnosu na odgovarajuće zakone iz bivše Jugoslavije. U Republici Srpskoj, i zakon o parnicnom²⁴ i zakon o krivicnom²⁵ postupku su prilagodene verzije odgovarajućih zakona iz bivše Jugoslavije.

Procesni zakoni u Federaciji i u RS obavezuju suca da nade "materijalnu istinu" za svaki predmet.²⁶ Ova obaveza stvara sistem gdje je sudija glavni pokretac svega, a njegova najveća briga jeste potpunost dokaza. Premda se Zakonom o parnicnom postupku federacije BIH u cl. 10 propisuje da je "sud dužan nastojati da se postupak provede bez odugovlacenja, i sa što manje troškova,²⁷ prvostepene sudije grijše tako što radije vode dugacke postupke sa iscrpnijim prikupljanjem dokaza. Ovo je jasno potvrđeno prilikom pregleda predmetnih spisa u sudovima koji su obuhvaceni ovim projektom.

- Kod parničnih predmeta, obaveza pronalaženja "materijalne istine" stvara odgode postupka. Razumna presuda koja je zasnovana na dokazima koje su stranke prikupile, ili na najrelevantnijim dostupnim dokazima, mogla bi biti dovoljna za vecinu predmeta, barem parničnih. Stroži standard dokazivanja je naravno opravdan za krivice predmete.
- Ocito je da se kod ovih predmeta održava previše ročista, od kojih su mnoga neucinkovita. Procesne zakone treba revidirati kako bi se smanjio broj ročišta.

²⁰ Vidi kao primjer JSAP Tematski izvještaj X – Služenje javnosti, str. 31.

²¹ Radna grupa pod pokroviteljstvom IJC-a radi na izradu načrt zakona o parnicnom postupku. Načrt zakona treba biti završen do maja/svibnja, 2002. Procesni zakoni se također revidiraju i u RS, djelimično pod pokroviteljstvom IJC-a. Planirano je da novi Zakon o parnicnom postupku stupi na snagu u januaru/siječnju 2003, dok vrijeme stupanje na snagu Zakona o krivicnom postupku nije utvrđeno. Novi zakoni o parnicnom i krivicnom postupku su doneseni pod pokroviteljstvom Komisije za reviziju zakona Distrikta Brcko, a usvojeni su 21. septembra/rujna, 2000, odnosno 23. oktobra/listopada, 2000. Služene novine BiH Distrikta Brcko, br. 5/00 i 7/00.

²² Službene novine FBiH, br. 42/98.

²³ Službene novine FBiH, br. 43/98.

²⁴ Službeni list SFRJ, br. 4/77, izmijenjen, *inter alia*, Službenim glasnikom RS, br. 17/93 i 14/94.

²⁵ Službeni list SFRJ, br. 4/77, izmijenjen, *inter alia*, Službenim glasnikom RS, br. 26/93 i 6/97.

²⁶ Zakon o parnicnom postupku Federacije BiH, član 7; Zakon o krivicnom postupku Federacije BiH član 13, i Zakon o parnicnom postupku RS, član 7, Zakon o krivicnom postupku RS, član 15.

²⁷ Vidi takođe Zakon o parnicnom postupku RS, član 10.

- Za odredene predmete zakonom se propisuje imenovanje troclanog vijeca sudija, cak i za relativno nevažna pitanja.²⁸ Uzveši u obzir vrijednost i ogranicenost sudackog vremena, ovu obavezu korištenja troclanih vijeca treba smanjiti.
- Sudovi također rješavaju relativno rutinska pitanja – sporazuman raskid braka, izdavanje potvrda o nekažnjavanju, registracija imena firme – za koja pravosudno odlucivanje nije potrebno. U onoj mjeri koliko je poželjno da sudovi i dalje vrše ove funkcije (vidi tacku 4.4, “Transfer predmeta drugim tijelima,” *supra*) moguce je revidirati zakone u cilju smanjenja rada sudija u ovakvim predmetima na minimum.
- Dostava poziva strankama uzima mnogo vremena i novca; ove postupke treba revidirati kako bi se razmotrile alternativne metode. Vidi tacku 7.8, “Efikasnija i ucinkovitija dostava poziva strankama”, *infra*.

Na osnovu nalaza projektnog tima, osobe koje rade na reformi procesnih zakona trebale bi razmotriti ova pitanja, a narocito iz razloga što uticu na efikasnost rada sudova.

5.2 Problemi u Zakonu o parnicnom postupku

Pored prethodno navedenih opcij pitanja, projekt je identificirao nekoliko pitanja koja su specificka za parnicne postupke:

- Odvjetnici stranaka izgleda imaju organicenu ulogu i minimalne obaveze pružanja dokaza. Obaveza sudova da izvode dokaze, kako propisuje postojeći zakon, samo usporava cijeli postupak. Ako bi obvezali stranke da vec u prvom podnesku iznesu što je moguce potpuniju osnovu za svoje tvrdnje, kao i dokaze koji na to upucuju, u velikoj bi mjeri doprinijeli da prvo rocište bude ucinkovito, kao i da se općenito ubrza rad na predmetima.
- Pismeni odgovori na tužbu mogu biti od koristi sudu i postupku. Prilikom pregleda predmetnih spisa utvrdili smo da kod mnogih predmeta tuženi do prvog rocišta nije dao odgovor na tužbu.
- Presude zbog izostanka se ne koriste dovoljno. Ozbiljnije posljedice moraju postojati ako se ne odgovori na tužbu ili ne dode na sud.
- Prilikom pregleda spisa nadeno je mnogo predmeta koji se vode zbog neznatnih iznosa novca, ali koji sudu uzimaju znatno vrijeme; shodno tome, možda je potrebno preispitati postupak za sporove male vrijednosti, kako bi osigurali da ovi sporovi ne oduzimaju više vremena i sredstava nego što zaslужuju.²⁹
- Malo ili nimalo se ne koriste alternativne metode rješavanja sporova, kao što je posredovanje; možda zakoni nedovoljno poticu ovakve metode.

²⁸ Rastave braka u Federaciji su samo jedan primjer.

²⁹ Federalni Zakon o parnicnom postupku u poglavlju XXXI predvida posebna pravila kod postupka za sporove male vrijednosti. U skladu sa članom 451., gornja granica vrijednosti je 1.000 KM. Postupak za sporove male vrijednosti sadrži određena ogranicenja u vezi sa pravom na žalbu, ali postupak kod prvostepenog suda se uređuje općim propisima Zakona o parnicnom postupku. Postoji potreba za smanjenjem broja rocišta, i to narocito kod sporova male vrijednosti. U RS-u ovo je regulirano Zakonom o parnicnom postupku, Poglavlje XXX član 460.

Može biti korisno i pozvati zastupnike stranaka da se posebno sastanu, a da se sud ne opterecuje, kako bi raspravili mogućnost za poravnjanje u ranoj fazi postupka.

5.3 Problemi u Zakonu o krivicnom postupku

Uvid u krivice spise ukazao je na nekoliko pitanja koja uticu na efikasnosti sudova kod krivicnog postupka:

- Pregledom spisa našli smo na više primjera gdje su predmeti odgodeni kako bi se potražila dodatna pojašnjenja za neka pitanja koje je trebalo riješiti još u istrazi, kao što su utvrđivanje je li okrivljeni ranije krivicno kažnjavan, stepen tjelesne povrede (potrebno medicinsko vještacije), odnosno utvrđivanje da li je okrivljeni vojno lice ili ne. Ova se pitanja - koja se izgleda precesto ponavljaju - mogu riješiti izmjenama Zakona o krivicnom postupku.
- Revizijom Zakona o krivicnom postupku može se utvrditi u kojoj mjeri treba postojati obaveza suda da po službenoj dužnosti traži dodatne dokaze iznad onog što ponudi odvjetnik stranke. Na primjer, ukoliko tužilac ne iznese dovoljno dokaza za utvrđivanje krivice okrivljenog, možda bi posljedica za takvo postupanje trebala biti oslobadajuca presuda umjesto zakazivanje novih ročišta za prikupljanje dodatnih dokaza.

5.4 Problemi sa žalbenim postupkom

Projekt nije nastojao detaljnije istražiti žalbeni postupak. Međutim, opci je utisak u skladu sa mišljenjem iz JSAP-ovog izvještaja, da se presude cesto ukidaju, te se vracaju prvostepenom судu da izvede nove dokaze.³⁰ Prema Federalnom Zakonu o krivicnom postupku, član 352, (Vidi RS Zakon o krivicnom postupku, član 370) drugostepeni sud ce rješenjem ukinuti presudu ukoliko smatra da je potrebno održati novu glavnu raspravu kako bi se pravilno utvrdilo cinjenično stanje, “*osim ako ne odluci* da sam održi raspravu”(naš kurziv). Ova odredba pokazuje da drugostepeni sud može sam održati raspravu. Međutim, pregled spisa nije dao nijedan primjer da je drugostepeni sud tako postupio.

Ako je izjavljena meritorna žalba na presudu, a drugostepeni sud prihvati stanovište prvostepenog suda, tada će on prvostepenu presudu potvrditi. Međutim, iz pregleda spisa se cini da, ako drugostepeni sud ne prihvati stanovište prvostepenog suda, onda ukida presudu, te vraca predmet na prvostepeno rješavanje, pretpostavljamo zato što: (1) smatra da je bolje da prvostepeni sud prikuplja dokaze, odnosno (2) razlozi su takvi da drugostepeni sud nema ovlasti voditi raspravu. Kada je god moguce, drugostepeni sud treba donijeti presudu, na osnovu ocjene dokaza, nakon održavanje svoje rasprave. Izmjenama i dopunama odredaba o drugostepenom postupku u zakonu, može se uciniti obveznim, potaknuti ili barem olakšati ovakva praksa.

5.5 Izvršenje

U BiH, tužbe nisu jedini izvor zaostalih predmeta. Izvršenje presuda je također znacajan problem. Poseban projekt za reformu izvršnog postupka je osnovan pod

³⁰ Vidi JSAP Tematski izvještaj X – Služenje javnosti, str. 40.

pokroviteljstvom IJC-a. Ubrzavanje izvršnog postupka je jedan od glavnih ciljeva ovog projekta.

Preporuka:

- *Radne grupe koje rade procesne zakone trebaju utvrditi izmjene i dopune zakona koje bi na djelotvoran nacin unaprijedile upravljanje predmetima.*

6 Sudska uprava

6.1 Inovacije u nadležnosti predsjednika suda

6.1.1 Uloga predsjednika suda

U krajnjoj liniji, predsjednik suda mora odgovarati za upravljanje sudom. Pravilnici potvrduju važnu ulogu Predsjednika suda u upravljanje sudom, tako što mu ili daju umanjenu normu, ili uopće ne radi na predmetima (zavisi od velicine suda).

6.1.1.1 Izbor i mandat

Prilikom izbora predsjednika suda, važno je naci osobu koja, osim uvjeta za izbor sudije, ima i vještina i interes za rukovodenje. U Federaciji, medutim, sudije na svom sudu biraju predsjednika suda na period od cetiri godine sa mogucnosti ponovnog izbora.³¹ Treba razmotriti alternativne izborne postupke koji bi uzeli u obzir rukovodne sposobnosti, tako da imenovanje vrši nepoliticki, pravosudni organ, kakva je praksa kod mnogih drugih evropskih država.

Od višestruke je koristi da predsjednik suda ima unaprijed utvrđeno trajanje mandata, uz ogranicenu mogucnost reizbora. Sudovima može koristiti promjena predsjednika s vremena na vrijeme; novi predsjednik suda sa sobom donosi novu energiju i nove ideje. Istovremeno, predsjedniku suda treba osigurati radno mjesto sudije na sudu nakon isteka mandata, onako kako je predvideno u postojecem zakonu.

6.1.1.2 Aktivne uloge u upravljanju i vodenju suda

Premda se veliki broj adminsitrativnih zadataka može, odnosno treba delegirati rukovodiocu sudske uprave, odnosno drugom službeniku (*vidi* diskusija o ulozi rukovodioca sudske uprave, tacka 6.1.2, kao i delegiranje, tacka 6.1.3, *infra*), nadzor nad, odnosno upravljanje radom sudija moraju biti rezervirani za predsjednika suda. Nije dovoljno pregledati mjesecne statisticke izvještaje kako bi utvrdili da li svi ispunjavaju norme. Predsjednik suda može i mora se aktivno zainteresirati za ucinkovitost rada sudaca na sudu.

Predsjednik suda također mora naci nacine da motivira suce u svom sudu da uspješno rješavaju priliv predmeta na sudu. Ovo zahtijeva vještina vodstva da inspirira suce osjecajem dužnosti prema javnosti i samom pravosudnom sistemu.

Redovni sastanci sa sucima mogu biti korisni – u Brckom, sudije se sastanu svako jutro u 8:00 sati da se upoznaju sa aktivnostima drugih sudija, te da osiguraju da se obaveze prema sudu i prema javnosti izvršavaju. Predsjednik suda treba imati jasnu predstavu o tome šta želi postići na svakom sastanku, te treba sazvati i voditi sastanke u cilju rješavanje određenih problema. Ako suci nisu dovoljno ucinkoviti u radu, može biti važno vrlo cesto sazivati sastanke da se sudije upoznaju sa radom drugih sudija, kao i da se utvrdi da svaki sudija ima adekvatan, odnosno razuman broj zakazanih ročišta svaki dan.

Predsjednik suda također mora poduzimati aktivnosti da osigura da se ne zapostave ili zanemare određeni predmeti. Postoji primjer na jednom sudu gdje je

³¹ U RS Predsjednika suda imenuje Narodna skupština “prema prijedlogu” Visokog pravosudnog vijeca (Zakon o sudovima i sudskej službi, član 45). Dakle, kvalitete za rukovodenje i sposobnost vodstva se mogu uzeti u obzir, ali politicki organ ima konacnu ovlast za imenovanje predsjednika.

sudija napustio funkciju prije nekoliko mjeseci, ali se cini da su predmeti kojima je bio zadužen u cijelosti zapostavljeni u daljem radu suda. Predsjednik suda mora preuzeti odgovornost da preraspodjeli takve predmete te osigura da dobiju pažnju koju zaslužuju.

Ako sud ima veliki broj zaostalih predmeta, predsjednik suda je dužan donijeti plan rada u cilju rješavanje zaostalih predmeta. Ovo može uključivati lobiranje kod Ministarstva, odnosno kod zakonodavnih organa za dodatna sredstva, preusmjeravanje sredstava sa kojima sud raspolaže, odnosno utvrđivanje prioriteta, između ostalog, za rješavanje zaostalih predmeta. U jednom суду, predsjednik suda je zatražio od svakog suca da podnesu izvještaj o statusu svih predmeta starijih od tri godine, uz objašnjenje zašto se ovi predmeti tako sporo rješavaju i prijedloge za njihovo rješavanje. Ne samo da je predsjednik suda na ovaj nacin došao do određenih saznanja, nego je to poslužilo da se uvede određena odgovornost i postigne motivacija sudaca.

Predsjednik suda također ima mogućnost odrediti "mentorstvo" za sudije na svom sudu ako im je potrebna pomoć, odnosno ako im je potrebno da nauče upravljanje predmetima (*vidi* Poglavlje 7, "Upravljanje predmetima," *infra*). Neformalno mentorstvo i obuka koju pruža predsjednik suda, odnosno drugi iskusni sudac – pazeci da se ne utice na odluke, odnosno presude tog suca – može koristiti neiskusnim sucima da postanu ucinkovitiji i odlucniji u svom radu. U vezi s tim, nove suce treba uvoditi u posao na nacin koji vodi racuna o njihovim potrebama za orientacijom; bolje je da krenu sa jednostavnijim predmetima uz savjetovanje, prije preuzimanja punog tereta predmeta.³²

Ukoliko problem nije znanje sudije, vec njegova nespremnost da radi, predsjednik suda može pribjegti drugim metodima. U Federaciji i u RS, predsjednik suda ima ovlasti pokrenuti disciplinski postupak protiv sudaca koji zanemaruju svoje obaveze.³³ Predsjednik suda ne treba okljevati da koristi ove postupke kada neki sudac namjerno ne ispunjava radne obaveze i odbija pozitivnije pristupe rješavanju ovog problema.

Najvažniji element u radu predsjednika suda jeste da u svom radu postupa kao da je on "vlasnik" suda, i svih izazova koji idu uz to. Predsjednici sudova koji se bore sa nedostatkom sredstava za rad (novca, sudaca, osoblja, opreme, radnog prostora), mogu pasti u iskušenje da to koriste kao opravdanje, te operu ruke od odgovornosti za probleme i neuspjeha svog suda. Premda nedostatak sredstava predstavlja znacajan problem, predsjednik suda je dužan tražiti rješenja za te probleme kako najbolje može, te da izvuče maksimalnu korist od sredstava sa kojima raspolaže.

³² U najmanju ruku, predsjednik suda treba osigurati da novi, odnosno neiskusni suci ne dobiju najstarije i najkomplikirane predmete za rješavanje, a koji stariji suci odbacuju. Raspodjelom tih problematicnih predmeta novim sucima na rješavanje – ucestala praksa u mnogim pravosudnim sistemima – prakticno osigurava da navedeni predmeti neće u skoro vrijeme dobiti pažnju koju zaslužuju. Ovakav nacin rada je klasican primjer da se interesi suca pojedinca stavljaju iznad interesa javnosti kojoj sud treba da služi.

³³ *Vidi* Zakon o redovnim sudovima u RS, član 62 ("Postupak za razrješavanje sudija, odnosno sudija porotnika pokreće ministar pravde, a inicijative može pokrenuti i predsjednik suda...") Službeni glasnik RS, br. 22/96; također *vidi* npr. Zakon o sudovima Zenicko-Dobojskog Kantona, članovi 87-88 ("Prijedlog za pokretanje postupka za razrješenje sudije... podnosi predsjednik... suda") Službeni list Zenicko-Dobojskog Kantona, br. 4/96.

6.1.1.3 Broj predmeta koje zadužuje predsjednik suda

Predsjednici suda trebaju rješavati određeni broj predmeta u svom radu. Ovako se postupa na manjim sudovima; u vecim sudovima će ovo biti moguce jedino ako predsjednik suda delegira više zadataka osoblju suda. Uzimajući u rad znacajan broj predmeta, predsjednik suda će ušestvovati u osnovnom radu suda – rješavanje predmeta – te će zadržati vezu i osjecaj za pitanja sa kojima se sud svakodnevno suocava.

6.1.1.4 Predsjednik suda treba služiti za primjer

Na kraju, predsjednik suda služi za primjer svim sucima i osoblju suda. Ovo se odnosi na radne navike, pristup u radu prema javnosti i moralnosti. Preuzimajući u rad određeni broj predmeta, predsjednik suda može pokazati ucinkovit nacin upravljanja predmetima ostalim sudijama na sudu.

Preporuke:

- *Predsjednici suda trebaju preuzeti aktivnu ulogu u motiviranju ostalih sudija, pozivati ih na odgovornost za vlastiti rad, te organizirati “mentorstvo” za one - posebno nove suce – kojima je potrebna pomoc u radu.*
- *Predsjednici suda trebaju preuzeti odgovornost za integritet i efikasnost suda, delegirajući administrativne zadatke osoblju suda (npr. novom rukovodiocu sudske uprave) kako bi se mogli fokusirati na važnija pitanja u vezi sa poslovanjem suda.*

6.1.2 Novo radno mjesto “rukovodioca sudske uprave”

Svaki sud ima osoblje koje je ovlašteno da nadgleda rad drugog osoblja. Sa izuzetkom najmanjih sudova, svi sudovi su ovlašteni da imaju sekretara suda koji je najviši administrativni službenik suda. Kod manjih sudova ovu funkciju može vršiti šef pisarnice. U pravilu, međutim, ova funkcija nije dovoljno iskorištena na sudu. Delegiranjem veceg broja zadataka višem kompetentnom osoblju suda može unaprijediti poslovanje suda, kao i omoguciti predsjedniku suda da uzme određeni broj predmet u rad. Sukladno tome, projektni tim preporučuje da se ovo radno mjesto redefinira, te nazove “rukovodilac sudske uprave,” sa širokim ovlastima u sudskoj upravi.

Jedno od ključnih pitanja za uspjeh ove preporuke jeste angažiranje i obucavanje vrhunskih i kompetentnih menadžera za ovo najviše mjesto u administraciji suda. U cilju dovodenja i zadržavanja najtalentiranijih, potrebno je znacajno povecati placu rukovodiocu sudske uprave, na nivo adekvatan nivou odgovornosti koje se planiraju za ovo mjesto.³⁴

Jacanjem pozicije rukovodioca sudske uprave, takođe mu daje ovlast u odnosu sa ostalim osobljem. Osoblje suda treba biti svjesno da rukovodilac sudske uprave ima ovlasti na sudu da zapošjava, prerasporeduje, upravlja, kao i da disciplinira osoblje suda. Opet napominjemo da samo predsjednik suda rukovodi radom sudaca.

Znacajnim delegiranjem odgovornosti rukovodiocu sudske uprave, predsjednik suda se oslobada tereta administrativnih zadataka, što mu omogućuje da

³⁴ U skladu sa istim rezonom, novi rukovodilac sudske uprave u Brckom ima višestruko vecu placu od sekretara sudova u Federaciji i u RS.

preuzme veci broj predmeta u rad. Vidi tacku 6.1.1.3, "Broj predmeta koje zadužuje predsjednik suda", *supra*.

Kvalifikacije i opis radnog mesta za rukovodioca sudske uprave trebaju odražavati rukovodne odgovornosti koje se ocekju od tog mesta. Premda nije nužno potrebno da on-on ima završen pravni fakultet, treba posjedovati ekvivalentno visoko obrazovanje u menadžmentu, odnosno iz druge slicne oblasti, kao i imati dokazanu sposobnost rukovodenja velikim i složenim organizacijama kao što je sud.

Zadaci ovog radnog mesta uključuju sljedeće:

- (1) osigurati normalno kolanje predmeta i druge poslove suda,
- (2) osigurati usklađenost sa postojecim zakonima i pravilima koja uređuju poslovanje suda
- (3) promovirati efikasnost metoda i rada suda
- (4) izraditi i izvršavati proračun suda, odnosno finansijskim sredstvama suda
- (5) nadgledati rad cijelokupnog osoblja suda, sa izuzetkom sudaca
- (6) pripremiti nacrt proračunskog zahtjeva, te upravljati finansijskim sredstvima suda
- (7) izraditi statističke podatke za sud i izraditi izvještaje, i
- (8) utvrditi probleme u radu suda i rješavati ih, te davati preporuke predsjedniku suda za odredene akcije.

Prilikom vršenja vecine ovih zadataka, rukovodilac sudske uprave je dužan redovno obavještavati predsjednika suda o svojim aktivnostima, te u određenim situacijama, zatražiti prethodno odobrenje. Također, određeni prijedlozi mogu obuhvatiti radnje za koje je nadležan isključivo predsjednik; međutim, cak i pod ovakvim okolnostima, rukovodilac sudske uprave treba analizirati situaciju, te iznijeti svoje preporuke. Predsjednik suda, nakon što primi informacije i odredene savjete u vezi sa nekim pitanjem, može efikasno razmotriti situaciju, kao i moguca rješenja prije nego što donese konačnu odluku.

Buduci da se Zakonom o sudovima i raznim Pravilnicima o radu sudova propisuje da prakticno samo predsjednik suda obavlja vecinu ovih zadataka, potrebno ih na odgovarajući način izmjeniti. Međutim, i prema postoјecim pravilnicima ima prostora da rukovodioci sudske uprave čine mnogo više nego što je to trenutno slučaj. Ukoliko formalno delegiranje ovlasti nije moguce, rukovodilac sudske uprave treba i dalje analizirati relevantna pitanja, utvrditi moguća rješenja, te uputiti svoje prijedloge predsjedniku suda na odobrenje. Sukladno tome, predsjednici suda mogu ispoštovati svoje zakonom propisane odgovornosti da nadziru poslovanje suda, a da im detalji ne oduzmu previše vremena.

Kada se izvrše izmjene i dopune Pravilnika o radu sudova u cilju postizanja veće fleksibilnosti u poslovanju suda (*vidi* tacku 4.3, "Jedinstveni Pravilnici o radu sudova," *supra*), rukovodioci sudske uprave mogu poduzeti inicijative na reorganiziranju osoblja suda, i pojednostavljenju poslovanja unutar suda. Premda je rukovodstvo po sadašnjim pravilnicima više pažnje posvećivalo izvršenju zadataka i poštovanju propisa, novi izmjenjeni Pravilnici trebaju omogućiti kreativniji i inovativniji menadžment. Sudovi moraju zaposliti rukovodioce sudske uprave koji mogu iskorisiti tu fleksibilnost da osmisle rješenja i uvedu inovacije.

Naravno da predsjednik suda i rukovodilac sudske uprave trebaju izgraditi cvrste radne odnose i medusobno povjerenje. S vremenom, rukovodilac sudske uprave treba osjetiti koju vrstu pitanja treba proslijediti predsjedniku suda, a koja pitanja

treba sam rješavati na osnovu svoje nadležnosti. Premda ce se ovo pitanje biti predmet stalnog balansiranja i biti razlicito od suda do suda na osnovu odnosnih talenata rukovodilaca sudske uprave i predsjednika suda, balans treba ici mnogo više na stranu rukovodioca sudske uprave nego što je ikad bio slučaj u pravosudnom sistemu Bosne i Hercegovine.

Preporuka:

- *U svakom sudu potrebno je osnovati novu poziciju “rukovodioca sudske uprave” koji zamjenjuje sekretara suda, odnosno šefa pisarnice, sa mnogo znacajnjom ulogom u rukovodenju poslovima suda. Ovo mjesto treba visoko novcano nagraditi, kako bi se mogli privuci menadžeri visokog ranga i visokih sposobnosti.*

6.1.3 Delegiranje zadataka

6.1.3.1 Pravosudni poslovi – Ucinkovito korištenje strucnih saradnika, pripravnika i volontera

Potpuno je jasno da je glavno usko grlo u koljanu predmeta kod samih sudija. Tim projekta je rijetko naišao na situaciju da sudije nemaju posla cekajući da drugi završe odredene potrebne radnje. Kako vecina sudova ima dovoljan broj osoblja, sud treba razmotriti mogucnost delegiranja pravosudnih zadataka, odnosno aktivirati osoblje suda u cilju unaprjedivanje efikasnosti sudija.

Strucni saradnici i pripravnici rade na skoro svim sudovima, ali nije najjasnije šta rade. Jedan drugostepeni sud ima dva strucna saradnika koji obave veliki dio posla koje obično obavlja sudija. Vrše pregled spisa, izucavaju zakone, te izraduju nacrt naloga koje potpisuje sudija. Predsjednik ovog suda pohvalio se da zbog ovoga ima kao da ima dva suca više na sudu, zahvaljujuci visokom kvalitetu rada strucnih saradnika, uključujuci pisanje koncepta presuda.

Iako niko ne zagovara da suci napuste odgovornost za rješenja koja potpisuju, rutinske i sporedni poslove mogu uspješno obavljati iskusni strucni suradnici uz odgovarajuci nadzor suca. Sudovi trebaju istražiti mogucnost da se strucni saradnici i pripravnici-volonteri više koriste kako bi pomogli sudijama u samom rješavanju i okončavanju predmeta. Sudovi mogu smanjiti broj osoblja na nekim odjelima gdje je dosta osoblja i zatražiti financiranje za više strucnih saradnika, buduci da takvo preusmjeravanje sredstava može znacajno povecati efikasnost sudija. Vidi tacku 6.2.2.1, “Restrukturiranje osoblja suda”, *infra*.

Drugi sudovi su izvjestili da strucni saradnici nisu bili previše korisni, te da ne mogu poboljšati efikasnosti suda. Premda je moguce da su strucni saradnici korisniji u radu na drugostepenom sudu, smatramo da ucinkovitije korištenje strucnih saradnika može znacajno unaprijediti efikasnost sudija na svakom nivou.³⁵ Cak i kada strucni suradnik izvrši detaljan uvid u spis predmeta, te usmeno izvijesti suca prije svakog ročišta to može omoguciti sucu da znatno poveca broj ročišta koje može održati dnevno, odnosno sedmicno. Još bolje, detaljna priprema i upoznavanje sudije sa

³⁵ Na federalnim sudovima u SAD, gdje se najviše koriste strucni saradnici, drugostepeni suci imaju tri do cetiri strucna saradnika, dok prvostepeni suci imaju dva strucna saradnika. Ovo potvrđuje da su strucni saradnici korisniji na drugostepenim sudovima. Premda ovaj nacin rada u SAD može znaciti pretjerano oslanjanje na strucne suradnike, nema sumnje da kompetentni strucni suradnici umnogome poboljšavaju efikasnosti rada sudaca.

predmetom prije održavanja rocišta može pomoci da rocište bude ucinkovitije u smislu rješavanja predmeta.

Preporuka:

- *Sudove treba restrukturirati kako bi efikasnije mogli koristiti strucne suradnike, pripravnike volontere i drugo osoblje suda sa pravnim obrazovanjem koji mogu poboljšali ucinkovitost sudaca. Suci trebaju delegirati rutinske poslove strucnim saradnicima kada god mogu.*

6.1.3.2 Administrativni poslovi – ucinkovito korištenje drugih sudija i osoblja

Predsjednik suda ima više opcija koje može koristiti u vršenju svojih administrativnih obaveza. Kako smo vec ranije spomenuli, treba imati i dobro iskoristiti kompetentnog rukovodioca sudske uprave. Medutim, ne treba zaboraviti na talente i sposobnosti svojih kolega sudaca.

U određenim prilikama, kada postoje odredena pravosudna pitanja, odnosno posebni projekti koje treba uraditi, predsjednik suda treba pozvati nekog od sudija da mu pomogne. Na primjer, može zatražiti od drugog suca da preuzme odgovornost za rješavanje nekog konkretnog problema ili potrebe na sudu. Vidi tacku 6.1.5 “Procesi za unaprijeđenje suda” *infra*. Na ovaj nacin predsjednik suda može iskoristiti posebni interes ili znanje nekog suca u svom sudu. Istovremeno, na ovaj nacin kod drugih sudaca stvara osjecaj odgovornosti za sveukupni rad suda.

Sve preporuke se upucuju predsjedniku suda, jer je on taj koji je ovlašten da poduzima odredene radnje kod ovakvih pitanja. Potrebno bi bilo izmjeniti zakone za delegiranje cijelokupne odgovornost. Vidi tacku 6.1.5 “Zakonodavne prepreke”, *infra*.

Preporuka:

- *Predsjednici sudova trebaju delegirati administrativne zadatke osoblju suda, te mogu pozvati druge suce da preuzmu odgovornost za posebne projekte, odnosno za ad hoc pitanja u sudskej upravi.*

6.1.3.3 Administrativni poslovi – davanje ovlasti osoblju suda

Pored odlucivanja o predmetima, sudije u BiH su odgovorni i za druge administrativne poslove. Ovo izmedu ostalog uključuje nadzor nad zemljišnim registrom i registrom privrednih subjekata. U drugim pravnim sistemima, ove poslove obavljaju druga ministarstva vlade – ne postoji poseban razlog da ovi poslovi ostanu u sklopu sudske funkcije. *Medutim vidi*, tacku 4.4, “Transfer predmeta drugim tijelima,” *supra*.

Cak i ako bi ove funkcije ostale pri sudu, sudije ne trebaju obavljati konkretne zadatke vezane za ove funkcije. Za neke zadatke, može se ovlastiti kompetentno osoblje da vrši administrativne, pa cak i važnije zadatke na ovim poslovima, a da se služe pecatom sa potpisom suca.³⁶ U drugim situacijama, a što je i prihvatljivije, trebalo bi izmjeniti zakone kako bi se dozvolilo da drugi službenici suda, a ne suci – tj. osoblje suda – obraduju zahtjeve vezane za registre, odnosno da obavljaju

³⁶ Na jednom sudu, osoblje pisarne nekada koristi pecat odredenog sudije za službene sudske dokumente, kao što su službena uvjerenja o nekažnjavanju (što je uslov za odredena radna mjesta), a da ne ometaju sudiju u radu.

administrativne funkcije na sudu bez direktnog ukljucivanja sudaca. *Vidi* tacku 6.2.1 “Zakonske prepreke”, *infra*.

Pored ovih funkcija, osoblje suda može izradivati nacrte odluke o poravnjanju predmeta, kada se postigne nagodba, odnosno kada nema zakonski spornih pitanja, kao što je sporazumno razvod braka. Sva ova pitanja, uključujući i rutinske administrativne poslove treba vratiti sudiji na rad ukoliko dode do odredenog problema, odnosno spora. Međutim, rutinske poslove može i treba obavljati osoblje suda, kako bi se suci mogli posvetiti znacajnijim poslovima.

6.1.4 Decentralizirana struktura upravljanja

Služeci se principom delegiranje ovlasti, predsjednik suda, a narocito veceg suda, treba podijeliti sud na više odjela (npr. krivicni, parnicni, privredni...), te imenovati razlike suce da nadgledaju kolanje predmeta, kao i rad svakog odjela. Ovakav nacin rada vec postoji kod više sudova koji su obuhvaceni ovim projektom. Ovakva podjela osigurava da ce sudac koji radi odredenu vrstu predmeta, bolje poznaje problematiku takvih predmeta,nadgledati rad suda na ovim predmetima.

Želimo opet naglasiti, oslobođanje predsjednika suda direktne odgovornosti za svaku vrstu predmeta može rezultirati efikasnijim upravljanjem rada suda. U isto vrijeme, ovo omogucava predsjedniku suda da uzme određeni broj predmeta u rad, odnosno da poveca broj predmeta na kojima radi. *Vidi* tacku 6.1.1.3, “Broj predmeta koje zadužuje predsjednik suda”, *supra*.

6.1.5 Procesi za unapredjenje suda –posebni projekti

S vremena na vrijeme, u svim organizacijama postoji potreba za internom revizijom i ocjenom postojeceg stanja. Pravila i postupci koje je organizacija primjenjivala prije petnaest, odnosno dvadeset godina kada je to bilo primjereno, danas vec ne moraju više biti optimalni. Izazovi sa kojima se sud suočava, te ocekivanja od javnosti se konstantno mijenjaju. Prema tome, ocjena o radu suda treba biti trajni proces.

U ovom izještaju se nudi više rješenja za proces samo-ocjenjivanja, a narocito u cilju ostvarivanje veće efikasnosti na svakom sudu. Ima više nacija za vodenje ovakvog postupka, a u skladu sa tradicijom i sa posebnim zahtjevima svakom suda. Neki sudovi odlicno rješavaju određena pitanja, dok drugi sudovi bolje rješavaju druge stvari.

Najbolja prilika za unapredjenje stanja jeste koristiti iskustvo i strucnost uposlenih na sudu. Oni su u najboljoj situaciji da utvrde nova rješenja. Prema tome, svaki sud posebno treba izvršiti procjenu u vezi sa trenutnim poslovanjem u cilju pronalaženja efikasnijih nacija za rad suda. Ovaj postupak se može primjeniti i za cijelokupno upravljanje sudom, ali je najefikasnije kada se cilja na odredene sudske funkcije, kao što su postupci za rješavanje posebnih predmeta. Prema tome, postoji više nacija kako izvršiti samo-ocjenjivanje stanja na sudu, odgovarajući primjer upravljanja ovakvim postupkom može biti od koristi i inspiracije.

Ovaj postupak bi se razlikovao od suda do suda zavisno od velicine suda, te složenosti određenog pitanja. Projekt kojim bi se izvršio pregled svih radnji na sudu zahtjeva angažman više ljudi, nego npr. jednostavna procjena o radu na registraciji zemljišta. U manjim sudovima lakše je ukljuciti sve opsoblje suda na općem sastanku; veci sudovi se moraju koristiti predstavnicima onih koji nisu prisutni na sastancima.

Prema tome, primjer koji smo naveli u daljem tekstu, treba uskladiti sa konkretnom situacijom, odnosno problemima na sudu.

6.1.5.1 Planiranje

Izuzetno je važno izraditi dobar plan, kojim se utvrđuju ne samo ciljevi, već i postupak za njihovo ostvarivanje. Ciljevi trebaju biti konkretni i mjerljivi, koliko je god to moguce. Ciljevi takođe trebaju biti realistični i dostižni. Veoma je važno uključiti što veci broj raznog osoblja suda kod određivanje ciljeva, iz razloga što njihovo prihvatanje i ucestvovanje može biti neophodno u ostvarivanju tih ciljeva. Dugorocni cilj se može podijeliti na više privremenih ciljeva, kako bi napredak išao korak po korak, te da se može pratiti.

Ciljevi za unaprijedenje efikasnosti na sudu mogu biti:

- bolja organizacija suda,
- bolja saradnja između odjela na sudu,
- izbjegavanje periodične neucinkovitosti u radu,
- poboljšanje fleksibilnosti kod korištenja osoblja suda,
- povećanje efikasnosti u radu na prilogu predmeta (npr. konkretno odrediti cilj da se smanji broj ročišta između prvog ročišta i glavnog ročišta na prosjek od____, do određenog dana),
- poboljšanje ažurnosti (npr. odrediti cilj da se smanji prosjecno vrijeme rješavanja parničnih predmeta sa 16 mjeseci na 10 mjeseci do određenog dana sljedeće godine)
- plan za smanjenje broja zaostalih predmeta (npr. odrediti cilj da se smanji broj zaostalih predmeta za 35% do određenog dana sljedeće godine)
- upotreba mogućnosti da se određeni zadaci sudija preusmjeri na osoblje suda,
- izbjegavanje nepotrebnih postupaka,
- unapredjenje služenja javnosti, uspostaviti standarde služenja,
- unapredjenje uvjeta rada.

Utvrđivanje zadataka

- Kako ostvariti ciljeve,
- Podijeliti ciljeve,
- Ko sve ucestvuje u procesu.

6.1.5.2 Organiziranje procesa

Uspjeh postupka za promjene cesto zavisi od toga kako je postupak organiziran. Ljudi koji imaju posebne zadatke mogu davati preporuke gledano sa svoje tacke gledišta. Istovremeno, važno je viditi veze između svih funkcija suda. Svi se trebaju uključiti u, ali neko mora biti odgovoran za postupak, kao i za utvrđena rješenja, u krajnjoj liniji.

Jedan model jeste imenovanje projektne grupe i više radnih grupa. Voda projektne grupe ne mora biti predsjednik suda, nego i sekretar suda, odnosno sudac koji se zanima administrativnim pitanjima.

Ima više alternativa kod organiziranje procesa:

- imenovati vodu projekta; predsjednik suda, sudija, rukovodilac sudske uprave, šef pisarne,

- odrediti predstavnike iz raznih odjela,
- podijeliti grupu na više manjih radnih grupa za posebna pitanja,
- postaviti jedan “pretinac za prijedloge” u sudu kako bi svi (cak i anonimno) mogli davati svoje prijedloge,
- tražiti mišljenje, odnosno prijedloge od advokata i tužitelja i drugih korisnika suda.

6.1.5.3 Motiviranje

Motivacija osoblja treba biti prirodan dio postupka u cilju

- da svi koji su ukljeceni u projekt bolje ga razumiju,
- težiti otvorenosti, povjerenju i kreativnosti,
- utvrditi dodatne stimulanse za ucestvovanje,
- održati natjecaj za najbolji prijedlog za unapredjenje rada suda.

6.1.5.4 Delegiranje ovlasti

Radne grupe, odnosno pojedinci trebaju imati konkretnе:

- zadatke i odgovornosti,
- utvrđene vremenske rokove.

6.1.5.5 Pitanja na koja treba odgovoriti za trajanje postupka

- Šta smo naučili od onoga što dobro radimo?
- Koje su slabosti?
- Gdje su uska grla?
- Da li se ovaj zadatak može lakše obaviti?
- Da li smo mogli efikasnije koristiti osoblje suda? Možda uz bolju obucenost?
- Da li je potrebno ostvariti bolju saradnju sa bilo kim? Smatrate li da iko to želi od vas?

6.1.5.6 Analiza i rasprava

- probleme i prijedloge treba raspraviti u okviru projektne grupe,
- prijedlozi se mogu raspraviti na sastancima svih sudija, odnosno na sastanku sveg osoblja suda,
- možda je potrebno izmjeniti Pravilnik o radu suda,
- utvrđene preporuke možda zahtjevaju dodatno financiranje, te je potrebno ovo uskladiti sa raspoloživim finansijskim sredstvima suda.

6.1.5.7 Zakljucci i primjena

- zakljucci moraju biti tacno utvrđeni,
- odgovornost za njihovu primjenu se mora jasno utvrditi.

6.1.5.8 Ocjena ucinka

Treba izvršiti ocjenu nastalih promjena nakon određenog vremena. Izvještaj o nalazima treba poslati svim uposlenim na sudu. Ukoliko je postupak uspješan, treba naci nacina da adekvatno obilježimo priliku.

Preporuka:

- *Predsjednici suda trebaju pokrenuti postupke za unapredjenje rada u svojim sudovima, primjenjujući posebne projekte u cilju rješavanje najvažnijih pitanja na sudu.*

6.2 Ovlastiti sud da koristi ucinkovitu sudsку upravu

6.2.1 Zakonske prepreke

Cjelokupni koncept delegiranje zadataka na sudu može stvoriti odredene probleme ukoliko predsjednici suda, sudije i drugo osoblje suda sumnja u legitimnost određenih delegiranja zadataka. Naravno, trebalo bi napraviti odredene zakonske izmjene, npr. da suci nisu dužni ucestvovati u transakcijama u zemljišno-knjizišnom registru. Možda je efikasnije usvojiti sveobuhvatniji zakon, u kojem se daje generalno ovlaštenje predsjedniku suda može delegirati sudske zadatke i odgovornosti na druge suce, odnosno na osoblje suda. Takva ovlast delegiranja jaca nezavisnost suda zato što omogucuje sudu da obavlja svoje zadatke onako kako smatra da je najbolje.

Preporuka:

- *Potrebno je usvojiti novi zakon kojim se detaljnije uređuju ovlaštenja predsjednika suda da delegira administrativne i upravne zadatke na drugo kompetentno osoblje suda bez ucestvovanje sudija.*

6.2.2 Budžet

Jasno je da ima problema sa izvršenjem budžeta suda. Nedovoljna fleksibilnost kod primjene budžeta, pored ucestale tužbe o opcenito nedovoljnom financiranju, sprecava lokalne sudove da optimalno iskoriste ogranicena sredstva koja su im dostupna. Ovo utice na ukupnu neefikasnost sudskega sistema. Nezavisnost prilikom upotrebe sredstava iz budžeta je također ključni element nezavisnosti pravosuda.

6.2.2.1 Potreba za dodatnim financijskim sredstvima

Opće je poznato i prihvaceno mišljenje da sudovi u BiH imaju veliku potrebu za dodatnim financiranjem, za objekte suda, za opremu i uredski materijal, kao i za ažurno placanje razumnih placa. Vidi tacku 3.1.4, "Kronicni nedostatak sredstava", *supra*, i tacku 4.2.3, "Poboljšano financiranje pravosuda", *supra*. Kako nije jednostavno riješiti problem nedostatka sredstava, projekt je zadužen da utvrdi "niskobudžetna" rješenja, odnosno preporuke.

Ipak, prema planu projekta treba izvršiti procjenu minimuma opremljenosti sudova određenih velicina u cilju efikasnijeg rada. Jasno je da nedostatak opreme direktno utice na efikasnost mnogih sudova. Neki sudovi imaju modernu uredsku opremu kao što su umreženi kompjutorske sistemi, kopir aparati i faks mašine. Neki sudovi nemaju kopir aparate, a da ne spominjemo kompjutore. Može se očekivati poboljšanje u efikasnosti rada suda ukoliko se sudovi opreme odgovarajućom uredskom opremom. Minimalna opremljenost se opisuje u Poglavlju 10, *infra*.

6.2.2.2 Potrebna fleksibilnost prilikom korištenje budžetskih sredstava

Cinjenica da nema dovoljno financijska sredstva, zahtijeva da se mnogo više pažnje posveti da se postojeca sredstva mudro rasporede, tj. na takve upotrebe koje najviše uticu na rad suda. Ovdje je radni okvir vrlo nedostatan.

Postojeci sistem za raspodjelu budžetskih sredstava kod vecine sudova se ureduje iskljucivo zakonom i propisima. Sudovi podnose prijedlog budžeta Ministarstvu pravde. U nekim kantonima u Federaciji BiH ovaj prijedlog se direktno proslijeduje zakonodavnom organu; u drugim kantonima Ministarstvo pravde može izmijeniti prijedlog budžeta prije podnošenje zakonodavnom organu. U svakom slučaju, sudovi dobiju znatno manji iznos u odnosu na ono što su tražili. Ista je situacija i kod sudova u RS.

Svaka izmjena prijedloga budžeta koju izvrši Ministarstvo naravno predstavlja ozbiljno ogranicenje nezavisnosti sudova. Odredene potrebe sudova se financiraju dok druge nisu obuhvacene, a ove odluke zavise od politickih snaga, odnosno politickog procesa.³⁷

Direktnije je pitanje za efikasnost i ucinkovitost rada sudova skoro neizbjegna pogrešna raspodjela sredstava koja budu na kraju dodijeljena. Budžet koji je usvojen za svaki sud se dijeli u kategorije, a sudovi uglavnom i nemaju pravo preraspodjeli sredstava iz jedne kategorije u drugu prema prioritetima i najurgentnijim potrebama suda.³⁸

Ovakva nefleksibilnost skoro garantira da će ionako ogranicena sredstva suda biti rasporedena suboptimalno, u pravilu ne uzimajući u obzir efikasnost i ucinkovitost rada suda. Na primjer, budžet za place se u pravilu utvrđuju služeci se formulom iz propisa; sredstva za daktilografe se određuje jednostavnom formulom koja je 1,2 daktilografa za svakog suca. Skupština je dužna osigurati place za ukupan broj daktilografa ukoliko su sva mjesta popunjena, neovisno da li sudovi imaju potrebu za toliko daktilografa, odnosno ima li taj sud vecih prioriteta ili potreba.

- Decentralizacija budžetskog sistema

Sudovima treba dozvoliti da raspolažu sa sredstvima koja su im dodijeljena, kako za osobna primanja tako i za operativne troškove. Na ovaj način predsjednici sudova bi mogli doista upravljati poslovanjem suda, odredivajući prioritete, odnosno financirajući one potrebe koje će imati najveći uticaj na efikasnost suda.

Istovremeno, sudovima se treba dozvoliti da raspolažu sa sredstvama koja su odobrena za place ukoliko ta radna mjesta nisu popunjena. Trenutno, sudovi mogu dobiti sredstva za place samo ukoliko su radna mjesta popunjena, što se utvrđuje mjesecnim izvještajem. Međutim, ukoliko neki sud ima upražnjenih radnih mesta, kao npr. sudija ili drugo osoblje suda, potreba za dodatnim financiranjem je *veca*, iz razloga što trebaju pronalaziti dodatna rješenja zato što imaju manje osoblja.

Pravo na preraspodjelu neiskorištenih placa bi bila posebno značajna reforma, jer je vecinu sredstava suda cine place. Nadalje, cini se da, pored mogućeg nedostatka sudija, sudovi općenito imaju dovoljno ostalog osoblja.³⁹ Sukladno ovome, postoji

³⁷ Implikacije u vezi sa nezavisnost pravosuda prilikomodredivanje budžeta se rjesava u okviru drugih projekta. Za sazetak vidi biljesku 15.

³⁸ Međutim, na jednom sudu su izjavili da se mogu obratiti Ministarstvu pravde i zatražiti odobrenje da preusmjeri sredstva iz budžeta. Međutim, nije moguce preusmjeriti sredstva iz placa osoblja suda.

³⁹ JSAP Izvještaj X, str. 19 (“Prema ovom izvještaju, sudovi kao da imaju previše radnika.”)

mogucnost da se odredena sredstva za place osoblja mogu dobiti ako se smanji broj uposlenih na sudovima. Implikacije su znacajne: ako sud može funkcionirati sa manje osoblja, veci iznosi novca se mogu preusmjeriti za informaticku opremu, odnosno za druge urgentne potrebe.

Prihvatanje zamjene izmedu osoblja i opreme može biti jedini metod da se uvedu inovacije zasnovane na informatici, a koje, po sebi, mogu omoguciti sudu da radi sa manje osoblja. Odogovarajuće povecanje ukupne efikasnosti bi bilo ocito, ali ipak postojeci sistem financiranja cini nemogucim predsjedniku suda da izvrši ova preusmjeravanja, odnosno inovacije.

Naravno, potrebno je postepeno ovlastiti predsjednika suda za finansijsko upravljanje, uz odgovarajuće kontrole, odnosno obuku.

- Skromniji pristup budžetskoj fleksibilnosti

Davanje sudovima da u cijelosti raspolažu sa budžetskim sredstvama može biti previše radikalno da bi se uzele u obzir za sada.⁴⁰ Manje radikalna reforma budžetskog sistema, međutim, može postici mnoge iste ciljeve. Ukoliko se sudovima ne omoguci da preusmjere sredstva sa jedne stavke na drugu, treba u najmanju ruku dozvoliti sudu da se obrati nadležnom Ministarstvu pravde sa zahtjevom da odobri ovaku preraspodjelu budžetskih sredstava.

Ukoliko neki sud želi ostaviti određeno mjesto upražnjeno, treba omoguciti sudu da raspolaže barem dijelom tako uštedenih sredstava. Ukoliko se Skupština, odnosno Ministarstvo protivi sistemu sveobuhvatnog reprogramiranja sredstava, a naročito placa, možda ih se može uvjeriti da dozvole da se određeni postotak uštedenih sredstava vrati sudu za rješavanje prioritetnijih pitanja. Na ovaj nacin stvara se stimulans i šansa ne samo da se preusmjere sredstva za najkorisnije svrhe, vec se istovremeno štedi novac u ukupnom sistemu.

Preporuke:

- *Poslovanje suda, uključujući place osoblja, treba financirati na fleksibilan nacin, tako da sud ima određeno diskreciono pravo preusmjeriti određena sredstva iz budžeta sa manje prioritetnih stvari na važnije i urgentnije izazove i potrebe suda.*
- *Sukladno decentralizaciji budžetske nadležnosti, predsjednici suda, odnosno osoblje suda trebaju imati obuku iz budžetskog upravljanja, uz odgovarajuće kontrole (npr. redovne revizije Ministarstva pravde) u cilju sprecavanje korupcije i pronevjere.*

6.2.3 Fleksibilnije korištenje osoblje suda

Najveći dio budžeta suda ide na osoblje suda, a vecina finansijskih sredstava se koristi za place sudija i osoblja. Kako smo vec prethodno spomenuli, struktura osoblja na sudu je utvrđena starim i nefleksibilnim pravilima, koja nužno ne odražavaju stvarnost poslovanja suda. Ova pravila treba izmjeniti kako bi sudovi mogli koristiti osoblje efikasnije i produktivnije. Sudovi moraju takođe više koristiti postojeće mogucnosti da preraspodjele postojeće osoblje u cilju rješavanje najurgentnijih potreba suda.

⁴⁰ Ova decentralizacija budžetskih sredstava je izazvalo dosta polemike prilikom uvođenja na federalnim sudovima u SAD u ranim devedesetim godinama.

6.2.3.1 Mijenjanje strukture osoblja suda

Sudovi trebaju dobiti pravo da promijene svoju organizacijsku šemu, te prilagode svoje osoblje da zadovolje svoje potrebe na ucinkovitiji nacin.

Premda se cini da su “uska grla” u procesuiranju predmeta sami suci, sudovi imaju dosta osoblja, možda cak i previše,⁴¹ ali ti radnici niskog nivoa nisu u mogucnosti unaprijediti efikasnost rada sudija. Vecina sudova ima više strucnih saradnika i pripravnika, a neki sudovi ih uspješno koriste u cilju unapredjenja efikasnosti suda i pravovremenog rješavanja predmeta. Vidi naslov “Delegiranje ovlasti”, tacka 6.1.3, *supra*. Sudovi bi mogli, ako im se dozvoli, restrukturirati svoje osoblje tako da zaposle više strucnih suradnika i odgovarajuce smanje broj osoblja na manje kriticnim mjestima.

Naravno, ovaj scenario sa strucnim suradnicima tek služi kao primjer. Razni sudovi imaju razlicite potrebe, medutim sudovima treba omoguciti da naprave prilagodbe pojedinog osoblja kako bi zadovoljili te potrebe.

Preporuke:

- *Sukladno sa kontrolom nad budžetskim sredstvima, sudovi trebaju imati fleksibilnost da reorganiziraju svoje osoblje, tj. naziv, opis, nagradivanje raznih radnih mjesta u sudu.*
- *Ako se ne postigne fleksibilnost na nivou pojedinog suda, sudovi i Ministarstva pravde trebaju zajedno raditi na ocjenjivanju adekvatnosti postojeće personalne strukture na sudovima, te dopustiti sudovima da zatraže iznimke kad to pruža mogucnost unapredjenja efikasnosti suda.*

6.2.3.2 Fleksibilnija upotreba postojeceg osoblja suda

Principi dobrog upravljanja zahtijevaju redovno pracenje uredskih poslova kako bi osigurali zadovoljavanje sadašnjih potreba i prioriteta. Premda odredeno osoblje suda nema uvijek dovoljno radnih zadataka u sklopu svog radnog mjeseta, druge potrebe postoje na sudu zbog izostanaka sa posla ili zbog posebnih okolonosti. Osobe zadužene za nadzor nad poslovima trebaju davati zadatke privremeno, kako bi osoblje suda radilo gdje postoji potreba, a ne iskljucivo na onom za što su zaposleni. Na ovaj nacin osoblje suda se koristi ucinkovitije, tako što se eventualni višak kapaciteta preusmjerava na rješavanje najaktualnijih pitanja.

Jedan veci prvostepeni sud koristi ovu metodu, a šef pisarne je izjavio kako je ovo – pracenje potreba i prebacivanje osoblje na zadatke u cilju rješavanje tih potreba – važan dio njegovog posla. Potreba za ovakvim prebacivanjem osoblja suda je još veca na manjim sudovima.

Potrebno je obucavati osoblje suda kako bi ovo i uspjelo. Promjena naziva radnih mjesta uz novi, fleksibilniji opis radnih zadataka da se prilagode ocekivanja, može pomoci kako bi osoblje suda znalo da ce raditi više raznih poslova na sudu.

Preporuka:

- *Cak i tamo gdje nije moguce izvršiti formalnu reorganizaciju suda, sudovi trebaju stalno uskladivati i prebacivati osoblja na druge poslove kako bi na najbolji moguci nacin rješavali najvažnije prioritete suda i najurgentnije potrebe.*

⁴¹ *Id.*

6.2.4 Obuka u sudskom upravljanju

Predsjednici suda su školovani i obucavani za pravnike, a ne za menadžere, odnosno rukovodiće uprave. Nema razloga prepostaviti da kandidati za mjesto predsjednika suda trebaju bilo kakvu obuku odnosno iskustvo u rukovodenju, barem u Federaciji BiH, gdje se izbor predsjednika suda obavlja glasanjem svih sudija na sudu.

Izvrstan sudac ne mora biti i izvrstan predsjednik suda. Uloga vode u upravljanju suda traži druge sposobnosti kao što su osjecaj za meduljudske odnose i zanimanje za rukovodenje. Pored toga, važno je steci određeno obrazovanje i obuku u rukovodenju, što je posebna profesija.

Sukladno našim preporukama da rukovodioci sudske uprave imaju aktivniju ulogu, postoji potreba za obucavanje predsjednika sudova i rukovodilaca sudske uprave u rukovodenju sudovima i administraciji. Zajednicka obuka za predsjednike sudova i za rukovodiće sudske uprave bi koristila za oboje, a bila bi znacajna kod uspostavljanje nove pozicije visokog nivoa rukovodioca sudske uprave.

Program obuke treba sadržavati sljedeće:

- Opće rukovodenje
 - Kadrovska služba/upravljanje osobljem suda,
 - Financijski menadžment,
 - Rukovodenje po ciljevima (uspostava ciljeva),
 - Izgradnja timova i motiviranje radnika,
 - Nadzor/delegiranje/obucavanje,
 - Samoocjenjivanje i unapredivanje.
- Sudska uprava
 - Upravljanje u skladu sa novim Pravilnikom (*vidi* tacku 4.3, *supra*),
 - Uloga predsjednika suda u odnosu na rukovodioca sudske uprave,
 - Uloga predsjednika suda u odnosu na druge,
 - Priprema i izvršenje budžeta,
 - Izvještavanje,
- Upravljanje predmetima
 - rad na zaostalim predmetima,
 - motiviranje sudija,
 - ubrzavanje rada na predmetima,
- Kodeks etičkih standarda

Programi obuke za predsjednike suda i za rukovodiće sudske uprave trebaju se redovno održavati kako bi osigurali da novoimenovani predsjednici suda i rukovodioci sudske uprave dobiju što bolju obuku što ranije u svom mandatu. Obuka treba biti ključni element u okviru nastavnog programa planiranog Pravosudnog instituta za obuku, a ukoliko ovo ne uspije, onda Ministarstvo pravde, odnosno Udruženje sudija treba direktno uspostaviti program obuke.

Pored formalnih programa obuke, povremeno okupljanje na raznim nivoima bi koristilo predsjednicima suda, odnosno rukovodiocima sudske uprave da se kroz razmjenu iskustava bolje upoznaju sa pitanjima iz oblasti uprave. Pored zajednickih sastanaka, rukovodioci sudske uprave se trebaju medusobno sastati i saslušati

prijedloge, odnosno ideje drugih bez prisustva predsjednika suda ili drugih sudija. Samo u odsustvu sudaca rukovodioci sudske uprave mogu iskreno razgovarati o svojim problemima i idejama.

Mnoge preporuke iz ovog izvještaja zahtjevaju preispitivanje i novu analizu poslovanja suda. Redefiniranje uloga i opisa radnih zadataka je samo pocetak. Program obuke će biti ključni element ove reforme, zato što će biti potrebno obrazovati glavne ucesnike reforme, kako bi pomogli predsjednicima sudova i rukovodiocima sudske uprave da prihvate novi nacin poslovanje sudova.

Preporuke:

- *Obuka za sudsko upravljanje za predsjednike suda i za rukovodioce sudske uprave treba biti visoki prioritet kod svake reforme, zato što oni moraju igrati glavne uloge kod uspostave efikasnijih postupaka na svojim sudovima.*
- *Pored formalne obuke, predsjednici suda i rukovodioci sudske uprave se trebaju redovno sastajati da razmjene iskustva i ideje iz oblasti sudske uprave; bar u nekim slučajevima rukovodioci sudske uprave se trebaju sastati bez prisustva sudija.*

6.3 Mjerenje i izvještavanje o ucinku

6.3.1 Orijentacijske norme

6.3.1.1 Historija i znacenje orijentacijskih normativa

U bivšoj Jugoslaviji, kao i u zemljama koje su nastale raspadom Jugoslavije – uključujući i Bosnu i Hercegovinu – i oba njena entiteta, uspostavljen je standard za broj predmeta koje sudija mora riješiti u godini dana. Prvobitno je ovo služilo kao razuman broj predmeta koje sudija može riješiti za godinu dana. Na ovaj nacin, moglo se izracunati potreban broj sudija da završe određen broj predmeta. Kasnije je ova jednadžba prirodno okrenuta na drugu stranu: npr. ako je 286 “P” (parnicnih) predmeta razuman broj predmeta za jednog suca za godinu dana, onda istom logikom, od svakog sudije možemo očekivati da riješi 286 “P” predmeta svake godine. Na ovaj nacin je stvoreno “orijentaciono mjerilo” (*norma*). Ovo se obično naziva “normom”.

Medutim, sam naziv je u određenoj mjeri pogrešan. Pravi sistem normi – ako je primjenjen do kraja – bi znacio da svaki sudija radi po ucinku i da je placen po komadu, odnosno po završenoj presudi. Ipak, kako je termin “norma” uvriježen i prihvacen kao odgovarajući termin, on će se koristiti u ovom dijelu, kao i u ostatku izvještaja.

Trenutni sistem normi u Bosni i Hercegovini je dat u Prilog 2: Sadašnje norme. Norme se donekle razlikuju od kantona do kantona, i između entiteta. Najniža norma u Federaciji je otprilike 60% od najveće. Norme u Republici Srpskoj su između 82-84% od najveće norme u Federaciji.

6.3.1.2 Nalazi

Prilikom razgovora sa predsjednicima sudova i drugim sudijama, u vezi normi, rekli su da:

- Norme se razlikuje od kantona do kantona. Ova razlika stvara probleme iz razloga što neki suci više od drugih, a u osnovi za istu placu.
- Norme su nerazumno visoke, uzimajuci u obzir opterecenost predmeta i njihova složenost. Istovremeno, mnogi suci uspijevaju premašiti norme.
- Nadalje je receno da norme ne prave razlike izmedu jednostavnih i složenih predmeta. Svaki rješeni predmet se jednakracuna za normu; međutim, predmeti mogu biti veoma razliciti u smislu na truda koji treba za njihovo rješavanje.
- Na upit suci i predsjednici sudova su izjavili da norme daju stimulans da se da prioritet, te prvo rješavaju najlakši predmeti. Ovo je najbrži nacin da se norma ispuni. Na drugostepenim sudovima, suci imaju razlog da ukinu presude i vrati predmete na prvostepeni sud, i tako ispune norme na najbrži moguci nacin.
- S druge strane, iako su se svi složili da je sistem normi problematican za primjenu, pa cak i u principu, vecina predsjednika sudova i sudaca su smatrali da ih treba zadržati, barem za neko vrijeme. Norme smatraju neophodnim sredstvom za motivaciju za ucinkovitost u radu, te da bez sistema normi, mnogi suci ne bi bili motivirani da daju razuman ucinak.

6.3.1.3 *Ocjena normi*

Sami broj rješenih predmeta nikad ne može biti dovoljan pokazatelj ucinkovitosti. Obim rada koji predstavlja pojedinacni predmet može se veoma mnogo razlikovati. Mali broj rješenih predmeta ne mora znaciti da sudija nije bio ucinkovit u radu; on može biti odraz visoke složenosti određenog predmeta. Ovo je temeljni nedostatak pukog brojanja predmeta u cilju mjerjenja ucinkovitost u radu. Sistem normi jednostavno nije napravljen da mjeri sve vidove rada sruča.

Kao sredstvo za motivaciju, norme su samo djelimično ucinkovite. Drugi nedostaci ove mjere uveliko ogranicavaju njezinu korisnost, pa je cak i u kontraproduktivnom. Posebno, norme stimuliraju da se prvo rješavaju najjednostavniji predmeti i da se u cijelosti zapostave složeniji predmeti.

Najvažniji prigovor sistemu normi je rizik da će suci usporiti rad nakon što ispune normu za mjesec, odnosno za godinu. Postojanje ovog problema je na neki nacin potvrđeno cinjenicom što suci insistiraju da norme treba zadržati. Drugi prigovor je da je teško odrediti "prave" norme. Norme nisu fleksibilne, već su staticne, barem u kratkotrajnom razdoblju.

S druge strane, postoji jaka tradicija sigurnosti, odnosno jednostavnosti, što sistem normi umogome pruža. Zbog ovoga razloga, kao i zbog osnovne motivacije koju norme daju, vecina sudaca i predsjednika sudova sa kojima smo razgovarali tvrde da treba zadržati norme, uskrsko vlastitim sumnjama.

6.3.1.4 *Alternative normama*

Medutim, postoje alternativna rješenja za norme koje mogu pružiti jednaku ili vecu motivaciju suncima. Ovaj izvještaj daje konkretne preporuke za takva alternativna rješenja (vidi tacu 7.2.2, "Utvrdeni standardi za trajanje sudskog postupka", *infra*), uključujući:

- Bolji sistem izvještavanja, sa statistickim pokazateljima za svakog suca – broj riješenih predmeta, broj zaostalih predmeta i starosna struktura zaostalih predmeta.
- Utvrđeni standardi trajanja sudskog postupka, gdje se vidi vrijeme potrebno za rješavanje svakog predmeta, i prosjecno trajanje postupka za svakog sudiju, odnosno vrstu predmeta.

Statisticki podaci o radu svakog suca su dostupni svim sucima predmet su rasprave medu sucima toga suda. Predsjednik suda, odnosno šef odjela (krivicno, gradansko) je odgovoran da savjetuje svakog suca ako ne ispunjava vremenske norme, te ako se stvara zabrinjavajuci broj nerješenih predmeta.

Ukupnost svih postojećih mjerila – broj riješenih predmeta, trajanje postupka, analiza nerješenih predmeta, zajedno sa drugim faktorima koje predsjednik suda i drugi suci utvrde – trebaju, uzeti svi zajedno, dati jasnu sliku ucinka suca.

Ove metode daju poticaje pristupu orijentiranom ka rezultatima. Medusobne usporedbe i takmicarski duh između sudija, te želja da se ne zaostaje za drugima, trebaju pozitivno djelovati kako za pojedinacni doprinos zajednickim naporima. U krajnjoj liniji, ovi poticaji će biti adekvatniji i djelotvorniji u odnosu na postojeći sistem normi.

6.3.1.5 Zaključak

Postoje jaki argumenti za ukidanje sistema normi kao mjerilo ucinkovitosti rada sudija. Postoje bolja mjerila i poticaji za unaprijedenje rada na upravljanje predmetima. Međutim, postoji jak običajni afinitet da se zadrži sistem normi, i više predsjednika sudova i sudaca su naglasili da ih je potrebno zadržati, barem privremeno.

Uvijek će postojati potreba za uspostavom standarda za određivanje potrebnog broja sudija na jednom sudu. Trebace dati neki orijentacioni standard. Opasnost je u tome da svaki standard koji se usvoji ne treba služiti kao standard za ucinkovitost rada sudija. Jedan od budućih ciljeva treba biti da norme, ako ostanu, trebaju služiti isključivo prvobitnoj namjeni, kao orijentacioni standardi za utvrđivanje broja sudija na sudu.

U svakom slučaju norme treba uskladiti u smislu očekivanih novih procesnih zakona; ovo će najvjerovatnije rezultirati povećanjem normi. Također su potrebne norme za predvideno restrukturiranje sudova. Isto tako potrebno je izraditi jedinstvene norme za sudove oba entiteta.

Preporuke:

- *Potrebno je uesti nove norme koje ce odraziti ocekivane promjene u procesnim zakonima.*
- *Norme trebaju biti jedinstvene za oba entiteta; u najmanju ruku za sve kantone u Federaciji BiH.*
- *Korištenje normi kao sredstvo za utvrđivanje minimalnog ucinka u radu se treba postepeno izbaciti, te zamjeniti poboljšanim i transparentnim statistickim pokazateljima za svakog suca koji pokazuju broj rješenih predmeta, trajanje postupka, i broj nerješenih predmeta.*

6.3.2 Izvještavanje

6.3.2.1 Pregled

U sudovima u BiH postoje redovni i posebni izvještaji, kao i interni i eksterni izvještaji. Najkompletniji su godišnji izvještaji. Važno je imati dobre sisteme izvještavanja kako bi sudovi ispravno poslovali. U prvom redu, predsjednik suda treba imati na raspolaganje izvještaje iz kojih se dobro vidi stanje predmeta na sudu. Drugo, ministarstva pravde trebaju primati izvještaje koji pokazuju broj predmeta i učinak sudova, na osnovu kojih mogu zaključiti imaju li sudovi dovoljno sredstava i osoblja.

6.3.2.2 Nalazi

Pravni okvir za statističko izvještavanje je utvrđen u Zakonu o sudovima, kako u Federaciji BiH tako u Republici Srpskoj.⁴² Opcinski i kantonalni sudovi dostavljaju polugodišnje izvještaje o radu sudova kantonalom ministarstvu pravde. Opcinski sudovi su dužni poslati kopiji ovog izvještaja kantonalnom sudu.

Zakon ne predviđa detaljnije kako statistički izvještaji trebaju izgledati; ovo je utvrđeno u Pravilniku o radu sudova. Ali i ova pravila ostavljaju veliku slobodu predsjednicima sudova u određivanje sadržaja izvještaja. Međutim, skracenice za vrste predmeta su veoma slične u Federaciji BiH i u Republici Srpskoj, što olakšava usporedbu između sudova.

Postoje velike razlike u izvještajima, tako da neki izvještaji samo navode statističke pokazatelje uz kratka objašnjenja, a drugi sadrže detaljne analize o radu na predmetima na sudu. Najkraci izvještaji nemaju nikakvu analizu, odnosno komentare u vezi datih brojki, vec samo citiraju zakon.⁴³ Neki izvještaji su samo kopije prethodnih izvještaja.

Izvještaji se uglavnom sastoje od dva dijela: tekstualno objašnjenje statističkih pokazatelja i tabelarni prikaz sa brojkama. Analitički dio pokazuje raščlanjivanje stanja po vrsti predmeta, ali se rijetko kada pažnja daje *starosti* predmeta u radu. Komentari o kvalitetu rada suda, koji se mjere na osnovu broja ukinutih presuda su cesto dio izvještaja.

Pored toga, predsjednici suda mogu a i zahtjevaju od drugih sudaca da pripreme interne izvještaje o radu, kao što su izvještaji o predmetima starijim od godinu dana. Ovakvi izvještaji nisu propisani zakonom niti Pravilnikom o radu sudova. Međutim, oni su potrebni kako bi predsjednik suda ispunio svoju opću odgovornost prema sudu i postojanje ovih izvještaja je vrlo pozitivno.

Kantonalni sud Mostar je nedavno uveo nove obrasce za cijeli kanton koji se stavljuju na omot spisa. Ispunjavanjem ovih obrazaca, sudovi između ostalog, daju informacije o datumu zaprimanja predmeta, datumu konačnog rješavanje predmeta i obracun trajanja cijelog postupka. Opcinski sudovi onda izraduju izvještaje sa presjekom po *starosti* predmeta svake godine.

⁴² Vidi npr. *Zakon o sudovima Zapadno-hercegovackog kantona*, član 31, stav 2. *Zakon o sudovima hercegovacko-neretvanskog kantona*, u članu 42, predviđa da sudovi "vode statistiku", te da "izvještavaju o radu suda". Vidi *Zakon o sudovima RS*, član 37, stav 2, Službeni list Republike Srpske br. 22/96.

⁴³ U jednom izvještaju smo vidjeli pregled stanja samo za sudije pojedince, bez ikakvog sažetka.

6.3.2.3 Rasprava

Bitno je da izvještaji sudova daju znacajnu informaciju koja zadovoljava potrebe krajnjeg korisnika. Drugim rijecima, neophodno je su izvještaji tako izrađeni da mogu biti od *koristi za rukovodenje sudom*. Ono po cemu se razlikuju korisni izvještaji od pukog ispunjavanja formalnosti, je da se na osnovu korisnih izvještaja *može poduzeti akcija*; oni traže povratnu informaciju od primaoca, a moguca je i *naknadna akcija*.

Opcenito, *eksterni* izvještaji što je više moguce jednaki u cijeloj državi, a u najmanju ruku u okviru svakog entiteta. Na ovaj nacin lakše je usporediti izvještaje. Ovo se može postici ako se donesu smjernice, odnosno preporuke za sadržaj i oblik izvještaja.

Isti sistem oznaka predmeta se koristi u Federaciji BiH i u Republici Srpskoj. Ovo je korisno i treba se nastaviti.

Kad je predmet vracen prvostepenom суду nakon što drugostepeni суд ukine presudu prvostepenog суда, тaj предмет dobija novi poslovni број.⁴⁴ Предмет се racuna као "риješen" по пријешњем броју предмета, премда предмет уствари *nije* ријешен. Dakle подаци у извјештајима су поволjniji od стварних цинjenica. Како би izbjegli pogrešne statisticke podatke, предмет треба задржати исти број све dok je u radu na суду, bez obzira на жалбу.⁴⁵ Shodno tome, izvještaji оvo trebaju odražavati.

Ukupni pokazatelji за svaki суд могу se unositi користеци обrazce slike ovom dolje. Slican je formularima koji судови већ користе, uz dodatnu rubriku која pokazuje procentualnu promjenu броја заосталих предмета од последnjег извјештаја. На овај начин може се видjeti koliko је времена потребно за rješavanje заосталих предмета, под предпоставком да се nastavi истим темпом и да нема daljeg priliva предмета. Nadalje, у извјештајима се може napraviti analiza о vrsti предмета који су riješeni.

Vrsta predmeta	Nerješeni od 31.12.01	Zaprimiti u 2002	Ukupno u radu u 2002	Rješeni 2002			Nerješeni od 31.12.02	Promjena u broju zaostalih предмета (%)	Procenat rješenih (%)
				Zaostali	Priliv	Total			
K P K Mal ...				Zaostali	Priliv	Total	Zaost	Novi	

Indeks rješenih предмета, mjeri sposobnost суда да изаде на крај са прливом нових предмета.⁴⁶ Indeks већи од 100% покazuје да се број заосталих предмета *smanjuje*, док индекс мањи од 100% покazuје да се број заосталих предмета *povecava*.

⁴⁴ Npr. предмет који је покренут у 1998. и уписује се под број списа K: 123/98. У 1999. након жалбе drugostepeni суд укida presudu prvostepenog суда. Када суд опет заприми предмет у 2000. Опцински суд му дaje нови број за 2000. годину. Izvorni број списа, ipak остaje на omotu списа.

⁴⁵ Naravno, предмет треба добити poseban број на *drugostepenom суду*.

⁴⁶ Tj. rješeni предмети подјелjeni са прливом нових предмета.

Uz ovakav nacin izvještavanja, lakše je vidjeti koliko se radi na zaostalim predmetima, odnosno da li se zaostali predmeti samo prebacuju unaprijed, a sud radi na rješavanju novo zaprimljenih predmeta.

Takoder, treba izvještavati o strukturi zaostalih predmeta, kao štop to vec mnogi sudovi rade. Može se dodati rubrika koja pokazuje broj zaostalih predmeta podijeljeno sa brojem rješenih predmeta, npr.:

Vrsta predmeta	Nerješeni/rješeni	1999	1998	1997	1996	1995	Predhodne godine
Ki							
K							
P							
Mal							
...	

Sudovi trebaju više pažnje posvetiti ukupnom trajanju rada na predmetima, što je pobliže opisano u dijelu 7.2.2 *infra*. Sukladno tome, u izvještajima treba navesti zadane standarde, kao i postignute rezultate. Na primjer, može se koristiti obrazac dolje:

Vrsta predmeta	Ciljno vrijeme trajanja predmeta (dan/mjesec)	Broj završenih predmeta u datom ciljnom vremenu	Procenat predmeta rješenih u ciljanom vremenu	Prosjek trajanja rješavanja predmeta
Ki				
K				
P				
Mal
...				

Koristeci kompjuterizirani sistem upravljanja predmetima, bilo bi moguce automatski izracunati koliko je dana, mjeseci,odnosno godina određeni predmet bio u radu na sudu. Ovo bi ocigledno olakšalo izradu izvještaja.

Opet naglašavamo da treba pažljivo raditi sa brojevima. Statistika je korisno sredstvo u cilju boljeg upravljanja sudovima, ali nas isto tako može navesti na pogrešne zaključke.⁴⁷ Prema tome, moraju se dati komentari i analize u tekstuallnom dijelu izvještaja.

Tekstualni dio izvještaja treba sadržati opcu analizu rada suda. Ovo ne treba biti dugacko, pogotovo ako nema zaostalih predmeta, odnosno ako nema posebnih problema koje treba analizirati. Ovaj dio mogao bi se satojati od sljedećih tacki:

- Komentar o razlozima eventualnih vecih promjena kod priliva predmeta.
- Analiza o ucinku suda u odnosu na utvrđene ciljeve.
- Komentar o uspjehu ili neuspjehu u radu na zaostalim predmetima u proteklom izvještajnom periodu.
- Analiza ukupne efikasnosti cijelog suda, umjesto fokusa na ucinku pojedinacnih sudija.
- Opis planova predsjednika suda (zajedno sa kolegama sucima) o tome kako riješiti pitanje zaostalih predmeta. Ovaj plan treba da ukljuci mjerljive ciljeve koje treba postici u sljedećem izvještajnom periodu.

⁴⁷ Na primjer, ukidnost od 50% ne mora predstavljati problem ukoliko se radi samo o dva predmeta odredene vrste predmeta.

- Vanjski faktori koji su uticali na rad suda.
- Kadrovska pitanja, financiranje, odnosno druga pitanja za koja predsjednik suda smatra potrebnim da ih ukljuci u izvještaj da bi dao sveobuhvatni opis rada suda.

Premda sudovi uredno dostavljaju svoje izvještaje, cini se da mali broj sudova dobija povratne informacije u vezi sa izvještajima.⁴⁸ Konstruktivne informacije mogu biti veoma korisne. Mogu motivirati sud da unaprijedi svoj rad i u najmanju ruku da izraduje kompletnije i relevantnije izvještaje.

Povratne informacije mogu ukljucivati mišljenje korisnika izvještaja o tome da li je zadovoljan napretkom rada suda, a ako nije, koje akcije korisnik misli da treba poduzeti u cilju rješavanje pitanja koja nisu na zadovoljavajućem nivou. Isto tako, korisnik izvještaja može komentirati o određenim inicijativama predsjednika suda dajući podršku ili predložuci dodatne inicijative. Međutim, posebno dobro treba paziti da povratne informacije od Ministarstava pravde ne povrijede nezavisnost suda.

Interni izvještaji mogu biti mnogo manje formalni i cešći u odnosu na izvještaje koje se šalju vanjskim organizacijama. Glavni cilj ovih izvještaja je da osigura da predsjednik suda ima odgovarajući pregled stanja na sudu. Ako ne postoji kompjuterizirani sistem upravljanja predmetima, interni izvještaj moraju sadržavati pregled trenutnog broja predmeta u radu za svakog suca. Predsjednik suda treba odluciti o formi i ucestalosti internih izvještaja; međutim, preporучuje se da interne statistike budu raščlanjene po pojedinom sucu. Na taj nacin, predsjednik suda može ukazati na brži rad sa predmetima. Nadalje, ukoliko se ovi izvještaji prezentiraju na sastancima svih sudija, predsjednik suda može izvršiti moralni pritisak na suce da doprinose zajednickim naporima.

Kod internih i eksternih izvještaja, više pažnje treba posvetiti izvještavanju o vremenskom trajanju rada na predmetima, umjesto samo broju predmeta koje je sud riješio.⁴⁹ Inicijativa koju je poduzeo Kantonalni sud u Mostaru je svakako pozitivna, zato što pokazuje starost predmeta. Opcenito govoreći, izvještaji trebaju pokazivati prosjecno vrijeme rješavanja predmeta, i to izraženo u danima.

Istovremeno sa izradom eksternih izvještaja, može se izraditi sažetak izvještaja namijenjen za javnost. Ovakve sažetke možemo poslati medijima putem izjava za štampu (*press release*), a takoder se mogu postaviti na oglasne table sudova.

Preporuke:

- *Sistem izvještavanja treba biti slican na nivou entiteta, odnosno na državnom nivou.*
- *Predmeti trebaju zadržati isti poslovni broj sve dok se nalaze u istom sudu.*
- *Izvještaje treba napraviti tako povećujući više pažnje mjerama ucinka, posebno ažurnosti u radu na predmetima.*

⁴⁸ Ima izuzetaka. Najmanje u jednom kantonu, izvještaji se raspravljaju na Skupštini kantona, gdje je pozvan i Predsjednik Kantonalnog suda. Na drugom sudu su rekli da su primili pismenu povratne informacije od Kantonalnog Ministarstva pravde. Nadalje, prema riječima jednog predsjednika suda, "neformalna povratna informacija" daje se na sastancima.

⁴⁹ Vidi tacku 7.2.2, "Utvrđene vremenske norme", *infra*, za detaljniju informaciju.

- *I Izvještaji trebaju sadržavati analizu dugorocnih trendova i opis plana suda za rješavanje eventualnih problema na sudu.*
- *Treba davati odgovarajucu povratnu informaciju u vezi sa izvještajima.*

7 Upravljanje predmetima

Predsjednik suda je odgovoran za ukupni broj predmeta na sudu, pocev od odgovornosti za raspodjelu predmeta sudijama. Međutim, svaki sudija je dužan dobro upravljati predmetima koje zadužuje, bez uplitanja od strane predsjednika suda. Predsjednik suda je, s druge strane, općenito dužan osigurati da se svi predmeti riješe u razumnom roku, te da, po potrebi, rješava problem zaostalih predmeta preraspodjelom predmeta ili drugim metodama.

7.1 Raspodjela predmeta

Predmete treba cim je prije moguce dati sudijama, po mogucnosti isti dan kada budu zaprimljeni. Kao što se vec radi u vecini sudova, predmete treba raspodjeliti na osnovu slučajnog izbora. Sistem mora biti transparentan kako bi se izbjegle moguce manipulacije ili cak privid manipulacije. Jednom kad je uspostavljen strktno automatski sistem slučajnog izbora, tada njime mogu upravljati službenici, bez daljnog uplitanja predsjednika suda.

Striktni sistem slučajnog izbora ne uzima u obzir cinjenicu da su neki predmeti jednostavniji, a drugi zahtijevaju puno vremena. Ove bi se razlike trebale tokom vremena izravnati. Ponekad, međutim, treba vršiti prilagodbe kako bi se prevazišle znatne nejednakosti u opterecenosti. Idealno bi bilo da, umjesto da prebacuje predmete od sudije koji je preopterecen, predsjednik suda bi tom sudiji trebao na izvjesno vrijeme obustaviti dodjelu novih predmeta.

S vremena na vrijeme bice situacija da predmete treba preraspodijeliti zbog dužeg bolovanja, porodiljskog odsustva, upražnjenog sudackog mjesta ili izuzeca suca. Sve ove situacije treba riješiti predsjednik suda ili rukovodilac sudske uprave u dogовору sa predsjednikom suda. Zbog moguce manipulacije pri dodjeli predmeta ili privida manipulacije, preraspodjеле trebaju biti rijetke, a razloge preraspodjеле treba zabilježiti u spis predmeta.

Nove sudije cesto preuzimaju predmete od sudija koji su ranije otišli. Nekada je drugi suci dobiju dozvolu da daju određeni broj svojih predmeta novim sucima, i u tom slučaju njima daju najstarije i najkomplikovanije predmete. Predsjednik suda treba da osigura da novi sudija ne bude opterecen nerazmjerno velikim brojem ovakvih teških predmeta. Pošto su novi suci tipično neiskusni, treba im dati vremena za edukaciju, da zadužuju smanjen broj predmeta ili da za neko vrijeme, npr. tri mjeseca, rade samo na jednostavnijim predmetima.

Preporuke:

- *Predmete raspodjeliti odmah po principu slučajnog uzorka i transparentno.*
- *Predmeti preraspodjeljivati samo kad je to apsolutno neophodno.*
- *Novim sucima dati u rad manji broj i jednostavnije predmete u prvih nekoliko mjeseci.*

7.2 Određivanje ciljeva za upravljanje predmetima

7.2.1 Važnost lokalne pravne kulture

Istraživanja sudova u nekoliko zemalja su pokazala da lokalna pravna kultura ima dubok uticaj na dužinu procesa. "Pravna kultura" se odnosi na radne metode i na stavove osoba koje rade na sudu. Sudac, na primjer, može odobravati nepotrebna odlaganja samo zato što je to opca praksa.

Istraživanja u SAD su zaključila da ucinkoviti sudovi rješavaju i složene i jednostavije predmete bez odlaganja⁵⁰. Spori sudovi su spori u procesuiranju obje vrste predmeta. Nije nadena veza između procesnog vremena i *velicine* sudova. Švedska i američka istraživanja su pokazala da je problem odgadanja više u vezi sa očekivanjima lokalne pravne kulture⁵¹. Ovo je nedvojbeno istina takođe i za BiH.

Diskusije i zaključci projektnog tima potvrđuju da su stavovi sudaca od ključne važnosti za ucinkovito upravljanje predmetima. U jednom općinskom суду u Federaciji, jedan je sudac, aktivnim i odlučnim pristupom u upravljanju predmetima, uspio da smanji veliki broj zaostalih predmeta u kratkom vremenskom roku. Jedan nesretni suprotni primjer je sudija koji je odbio donjeti presudu u parnicnom predmetu, čak iako su obje stranke tražile presudu, uz izjavu, "Ne mogu riješiti predmet samo nakon dva ročišta".⁵²

Problematicni dio pravne kulture je sklonost sudija da umanje važnost pravovremenog presudivanja u njihovim proceduralnim odlukama. Odluka da li zakazati dodatno ročište ili prikupiti dodatne dokaze mora se vagati prema potencijalnoj vrijednosti novih dokaza u odnosu na trošak produženja postupka koje to izaziva. Pravna kultura potice sudije da odgadanja smatraju besplatnima, te radeci tako oni ignoriraju štetu koja se nanosi interesima strankama i vladavini prava uopće. *Vidi* tacka 9.2 "Efikasnost kao prioritet", *dolje*.

7.2.2 Standardna dužina trajanja sudenja

Sudovi služe građanima, a pojedinci u parnici imaju pravo da se sa njihovim predmetom postupa bez nepotrebne odgode. Dobra kultura služenja javnosti kroz dobro upravljanje predmetima se može postići, između ostalog, određivanjem konkretnih ciljeva pravovremenosti. To su ciljevi koji motiviraju sudije i citav sud u prakticiranju ucinkovitog upravljanja predmetima. S vremenom će se očekivanja u sudu i među građanima promjeniti. Nešto što se prije smatralo za normalno potrebno vrijeme, može vremenom postati neprihvatljivo.

Postoji više načina za određivanje standarda. Nerealno je očekivati da se svi predmeti riješe za isti broj dana. Postoje velike razlike među predmetima te se i standardno vrijeme sudenja mora odrediti ili kao prosjecno ili standardno vrijeme u kojem *vecinu* predmeta treba riješiti. U Švedskoj, na primjer, ciljevi prvostepenih sudova su slijedeci:

- 95% sporova male vrijednosti rješiti u roku od tri mjeseca od zaprimanja

⁵⁰ Kari Kiesilainen: "Upravljanje predmetima – metoda za smanjenje ukupnog procesnog vremena u sudovima" (objavljenog u finskom pravnom magazinu *Lakimies* 7-8/2000).

⁵¹ Vidi prethodnu bilješku.

⁵² Izjavljeno projektnom timu na jednom intervjuu dana 29.01.2002.

- 95% redovnih gradanskih predmeta rješiti u roku od 12 mjeseci.⁵³

U SAD, tužioci i advokati su se dogovorili o ciljanom procesnom vremenu.⁵⁴ Ovi standardi su za opce gradanske predmete slijedeci:

- 90% gradanskih predmeta rješiti u roku od 12 mjeseci
- 98% u roku od 18 mjeseci
- Ostatak u roku od 24 mjeseca (osim predmeta koji su izuzetno veliki i složeni)

Za teška krivicna djela u SAD, standardi su kao što slijedi:

- 90% rješiti u roku od 120 dana od uhicenja ili pritvaranja optuženog
- 98% u roku od 180 dana
- Ostatak u roku od godinu dana

U Norveškoj ciljeve odreduje Ministarstvo pravde kao prosjecni vremenski standardi. Cilj je prosjecno trajanje od:

- 180 dana za gradanske predmete od zaprimanja do rješenja
- 90 dana za krivice predmete od dana kad je predmet zaprimljen na sudu do dana presude
- 30 dana za krivice predmete, kada optuženi priznaje krivicu

Standardno vrijeme Osnovnog suda Brcko za neke od ovih vrsta predmeta su odredeni kao što slijedi:

-	Opci gradanski	100% u roku od 12 mjeseci
-	Teška krivicna djela	100% u roku od 6 mjeseci
-	Prekršaji	100% u roku od 90 dana

Standard od 100% je možda nerealistican, pošto ce uvijek biti nekih vanrednih slučajeva koji se ne mogu riješiti u normalnim rokovima. U svakom slučaju, ovako visoki standardi šalju veoma jasnu poruku.

Slicne standarde, naravno, treba uspostaviti i za predmete u apelacionim sudovima.

Stavovi i ocekivanja advokata, tužitelja i javnosti tokom procesa su također jako bitni. Pregovori o standardnom vremenu sudenja između predstavnika sudija, advokata i tužilaca, trebaju inspirisati sve ucesnike da rade ka zajednickom cilju služenja javnosti. Objavljivanje standarda vremena za sudenje ce još više ojacati standarde te ce svima – sudijama, sudskim službenicima, advokatima i strankama u parnici- dati veci uvjerenje da su standardi znacajni i da ce biti poštovani.

Iz razloga što bi služenje javnosti na svakom sudu trebalo biti jednako, standardno vrijeme sudenja treba jedinstveno odrediti za cijelu zemlju. U periodu rada na velikom broju zaostalih predmeta, pojedini sudovi mogu privremeno prihvati neke alternativne privremene standarde kako bi osigurali da standardi imaju smisla za sud i da ostanu dostižni ciljevi suda.

⁵³ Kiesilainen, *gore* bilješka 50.

⁵⁴ Standardno vrijeme rješavanja predmeta; usvojili: Udruženja državnih sudskih administratora (Conference of State Court Administrators COSCA), Udruženja predsjednika sudova (The Conference of Chief Justices CJJ), i Američke advokatske komore (ABA).

Preporuka:

- *U konsultacijama sa Ministarstvima pravde i Advokatskom komorom, sudovi trebaju prihvati standardno vrijeme sudenja za razlicite vrste predmeta.*

7.3 Pet osnovnih principa upravljanja predmetima

Neovisno od proceduralnih zakona, upravljanje predmetima ce uвijek ovisiti od rada sudske i službenika koji rade na predmetu. Neki od osnovnih principa upravljanja predmetima su:

- Rana pravosudna kontrola
- Stalna pravosudna kontrola
- Kratki vremenski periodi izmedu stadija postupka
- Razumno prilagodavanje rasporedu advokata
- Ocekivanje da ce se zakazano održati

Ako ovi principi postanu dio kulture suda, i osnova za sve rutine suda, sigurno ce doći do znatnih poboljšanja u vremenu za sudenje. Glavni princip je da ne smije biti odgoda koje prouzrokuje sud.

Ovaj izvještaj ne izlaže detaljan model upravljanja predmetima. Na osnovu ovih principa sami sudovi treba da pocnu poboljšavati svoj proces.⁵⁵ Neki principi upravljanja predmetima, međutim, zaslužuju posebnu pažnju i razmatraju se u dalnjem tekstu.

7.4 Zakazivanje procesa u ranoj fazi

Rocišta treba zakazati u što je moguce ranijoj fazi upravljanja predmetom. Pregled predmeta je pokazao da, osim u par izuzetaka, sudovi uglavnom zakazuju prvo rocište prilicno rano u procesu upravljanja predmetom.

Kao što je razmotreno u tacki 5.2, *gore*, Zakon o parnicnom postupku treba da bude izmjenjen kako bi se smanjio broj rocišta. Sudija mora osigurati da su pripremljena rocišta zakazana kako bi

- Dobio informacije o svim svjedocima i dokumentarnim dokazima koji svaki odvjetnik planira prezentirati
- Procjeniti potrebu za pozivanjem sudskog vještaka
- Istražiti mogucnost nagodbe ili želju stranaka za posredovanjem
- Ako je neophodno, odrediti rok za iznošenje dodatnih dokaza
- Zakazivanje glavnog rocišta (ako predmet ne može odmah biti riješen)

Stranke i advokate onda treba informirati da odgode procesa neće biti odobrene bez valjanog razloga.

Preporuka:

- *Pripremno rocište treba koristiti za planiranje daljnog toka procesa tako da proces može biti završen brzo i bez prekida.*

⁵⁵ Vidi tacka 6.1.6, "Procesi za poboljšanja u sudovima", *gore*.

7.5 Posredovanje

Nagodbe u ranoj fazi procesa imaju puno prednosti. Nagodba strankama štedi novac, vrijeme te mentalni i emocionalni teret parnice. Nagodba cesto vodi korisnjem rješenju za obje stranke, jer ce neizbjegno biti osjetljivija prema interesima stranaka nego sudska odluka. Nagodbe u ranoj fazi predmeta su i sudovima od koristi, jer tako sudovi koriste manje sredstava.

Sudije u BiH su vec upoznati sa rocišćima za nagodbu. Posredovanje može biti u više sistematskom obliku u kojem neutralni posrednik vodi stranke ka cilju iznalaženja svog vlastitog rješenja spora. Posrednik pomaže strankama da identificiraju pitanja u kojima se ne slažu, olakšava diskusiju i pomaže strankama da nadu solucije zasnovane na njihovim osnovnim interesima.

Posredovanje po sucima je predloženo kao obavezni dio parnicnog postupka u Brcko Distriktu. Posredovanje je također razmatrala Radna grupa koja radi na novom Zakonu o parnicnom postupku.

Posredovanje po sucima je korisno za stranke, jer se može napraviti bez dodatnih troškova. Međutim, sudac koji je imao ulogu posrednika u istom predmetu neće moci donijeti presudu. Ako se rješenje ne može postići posredovanjem, predmet uobičajeno treba dati u rad drugom sucu.

Posredovanje po advokatima i drugim ljudima obucenim za uobičajeno u mnogim zemljama. Tada stranke imaju mogućnost izbora posredovanja, cak i prije odlaska na sud. Sudovi mogu preporučiti posredovanje od strane advokata, ali u nedostatku volonterskih ureda za posredovanje, stranke najčešće same moraju platiti posrednika.

Kombinacija posredovanja suda i od strane advokata je jedna od mogućnosti. Ove alternative treba razmotriti pri pisanju novog Zakona o parnicnom postupku.

Vještina posredovanje i vještina rješavanja spora moraju se učiti. Nešto obuke sudaca i advokata u posredovanju vec je održano. Međutim, ako posredovanje postane dio Zakona o parnicnom postupku, trebace organizirati obuku o posredovanju za sudije i advokate u cijeloj zemlji.

Preporuke:

- *Sudija mora od rane faze, te stalno tražiti mogućnost za nagodbu.*
- *Posredovanje treba postati alternativa i/ili dio tradicionalnog sudskega procesa.*
- *Suci i advokati moraju biti obuceni za posredovanje.*

7.6 Ucinkovito korištenje spisa

Pregled predmeta je pokazao da se aktivni predmeti stavlju u rocišnik za zakaani dan, smješten u pisarnici i tu cekaju pocetak procesa. Kad se zakaže rocište za predmet, spis ostaje u pregradi rocišnika sa odgovarajućim datumom rocišta, cekajući samo rocište.

Normalno se spis daje sucu dan ili dva prije samog rocišta i on nema nacina da zna da li su sve formalnosti ispunjene – posebno dostava poziva za rocišta. Pošto je regularan poziv preduslov za održavanje rocišta, a posebno za presudu zbog

izostanka, sudija koji otkrije da dostava svim strankama nije bila uredna, nema drugog izbora nego da odgodi rocište.

Pravilnik o radu sudova Kantona Sarajevo, član 91 zahtijeva da strucni saradnik unaprijed pregleda sve spise kako bi osigurao da su ispoštovani svi rokovi, te da su sve naredbe sudije izvršene.⁵⁶ U protivnom, strucni saradnik mora nastojati naci rješenje za takve nedostatke. Ovo pravilo treba dosljednije poštovati, kao rutinu, a provjera spisa treba urediti dovoljno rano, kako bi se na vrijeme moglo poduzeti korektivne mjere.

Ako sva nastojanja da se situacija popravi ne uspiju, sud informira stranke o odgodi rocišta i odmah zakazuje novi datum. Ovakvim nacinom sud i stranke štede vrijeme, novac i uzrujavanje.

Provjera unaprijed treba potvrditi da su sve formalnosti ispunjene, te da se može očekivati da pozvane stranke dodu. Slučajevi nedolaska se rješavaju u skladu sa odgovarajućim pravilima. *Vidi* tacku 7.7, "Osiguranje prisustva stranaka", ispod.

Iako korice spisa imaju prostor na naslovnoj stranici za upisivanje bitnih informacija u upravljanju spisom,⁵⁷ korice spisa ne sadrže informaciju o pozitivnom ishodu urucenja poziva. Kako bi se ovo ustavilo, neophodno je pogledati relevantni dokument u samom spisu. Korice spisa treba dopuniti sa dodatnim poljima za status izvršenja dostave poziva i druge dokumente kako bi se na prvi pogled dobila slika statusa predmeta. Alternativno bi se podaci sa korica spisa mogli staviti na dodatnu listu koja uključuje sve relevantne podatke u vezi predmeta, a ista se rutinski može staviti na vrh spisa.

Preporuke:

- *Sudac treba osigurati da službenici na vrijeme pregledaju spis kako bi osigurali da je prije održavanja rocišta predmet u potpunosti spremан.*
- *Korice spisa treba izmjeniti tako da se stavi informacija o urucenju poziva na vanjski omot spisa.*

7.7 Osiguranje prisustva stranaka

7.7.1 Uvod

Kao što je gore navedeno, pregled predmeta pokazuje da je nedolazak stranaka, svjedoka i u manjoj mjeri, profesionalaca (advokata, tužioca i sudskega vještaka) znatan problem. Nacelo materijalne istine pogoršava problem tako što zapravo prisiljava sud da odloži rocište sve dok svjedok ili stranke ne bude saslušan. Nadalje, iz pregleda predmeta se cini da su sudovi veoma neskloni da stvarno izreknu kazne osobama koje se ne odazovu pozivu na rocište.⁵⁸

Zakon o parnicnom i Zakon o krivicnom postupku ce uskoro biti izmjenjeni. Novi načrt ovih zakona treba pomno pratiti pitanje nedolaska. Međutim, pozitivni zakoni vec sadrže odredbe koje, ako se odlučnije primjene, mogu pomoci u smanjenju

⁵⁶ Slicno se pravilo primjenjuje i u Federaciji i u RS-u. Odredba dolazi iz člana 99, Pravilnik o radu sudova SR BiH, 1976.

⁵⁷ Ova informacija uključuje *inter alia* ime stranaka, broj spisa, odgovornog sudiju, datume rocišta i datum pravomocnosti.

⁵⁸ Vidi JSAP Tematski izvještaj X – Služenje javnosti, strane 26, 30.

slucajeva nedolaska. Možda bi sudije trebale biti aktivnije u korištenju ovakvih odredbi.

7.7.2 Nedolazak stranaka

Ako se stranka u parnici ne pojavi na rocištu, sud mora uvijek razmotriti donošenje presude zbog izostanka, u mjeri u kojoj je to moguce po sadašnjem Zakonu o parnicnom postupku. Ako rocište uključuje samo saslušanje svjedoka, sud treba razmotriti mogucnost da ne dozvoli odsutnoj stranci da kasnije poziva ili ispituje tog svjedoka. Takva odluka je posve u skladu sa ovlaštenjima suca po pozitivnim propisima.

Ponekad, optuženi u krivicnom predmetu ne prisustvuje. U saglasnosti sa Federalnim Zakonom o krivicnom postupku, član 176 (1), (*vidi takoder* Zakon o krivicnom postupku Republike Srpske, član 184, prvi stav) sud može izdati naredbu o privodenju optuženog ako se on ne pojavi, iako mu je poziv uredno urucen, a суду ne opravda svoj izostanak. Nadalje, sud može narediti privodenje, iako dostava poziva nije bila uredna, jer “okolnosti ocito pokazuju da optuženi izbjegava dostavu”. Ovakve mjere treba primjenjivati cešće i odlucnije.

7.7.3 Nedolazak profesionalaca

Profesionalci na sudu su odvjetnici, javni tužioci i vještaci.

Ni trenutni Federalni Zakon o krivicnom postupku a ni Zakon o krivicnom postupku Republike Srpske ne sadrže bilo kakve kazne za odvjetniku u slučaju nedolaska na rocište.⁵⁹ Zakon o krivicnom postupku takođe ne sadrži sankcije protiv javnog tužioca.⁶⁰ Međutim, za branioca postoji kazna za radnje koje “ocito imaju za cilj odugovlacenje postupka”⁶¹. Revizija zakona koja je trenutno u toku mora razmotriti proširenje ovlasti suda da izrekne ovakve kazne. Može biti vrijedno razmotriti obavezne sankcije, umjesto da ih sudac izrice po svojoj diskreciji.

Što se tice vještaka, zakon koji je na snazi sadrži kaznu za nedolazak uprkos dostavljenim pozivima.⁶² Ova odredba cini se da se rijetko primjenjuje, iako je pregled predmeta pokazao da je nedolazak vještaka je problem koji se ponavlja. Sudovi trebaju spremnije koristiti ove odredbe.

7.7.4 Nedolazak svjedoka

Pregled predmeta je pokazao da se mnogo rocišta odgada zbog nedolaska svjedoka. Što se tice nedolaska svjedoka, nije baš uvijek jasno da li se oni ne odazovu bez obzira na uredno urucen poziv ili zbog toga što im poziv nije uredno urucen.

Ako se svjedok ne pojavi na rocištu, a poziv mu je uredno urucen, treba izreci kaznu. U stvari, trenutni Zakon krivicnom postupku oba entiteta određuju kazne koje se primjenjuju na svjedoka koji se ne odazove bez obzira na uredno urucen poziv, a bez opravdanog razlog za nedolazak. Ipak, pregled predmeta nije dao primjere da se

⁵⁹ Nedolazak može predstavljati *nepoštivanje suda*, ali se cini da se odredbe o nepoštivanju rijetko ili nikad ne koriste zbog nedolaska.

⁶⁰ Umjesto toga i Federalni Zakon o krivicnom postupku član 294 i Zakon o krivicnom postupku RS član 299 određuju da rocište treba odgoditi ako se javni tužilac ne pojavi.

⁶¹ Federalni Zakon o krivicnom postupku, član 136(1); Zakon o krivicnom postupku RS, član 141, prvi paragraf.

⁶² Federalni Zakon o krivicnom postupku, član 237; Zakon o krivicnom postupku RS, član 255

ovo zaista desilo. Dalje, procesni zakoni oba entiteta određuju da policija može privesti svjedočke⁶³.

Preporuka:

- *Sud treba odlučnije koristiti dostupna sredstva – uključujući cešće i oštije kazne, korištenje sudske policije za osiguranje prisutnosti, i saradnju sa advokatskom komorom – da bi povecali poštovanje odredbi o prisustvu.*

7.8 Ucinkovitija i efikasnija dostava

Dostava dokumenata također predstavlja ozbiljan problem, kao što pokazuje prethodna analiza. Postoji velika potreba za ušinkovitijim, kad god je to moguce, jeftinijim metodama dostave dokumenata.

U skladu sa važećim Federalnim Zakonom o krivичnom postupku, član 122 i Zakonom o krivичnom postupku Republike Srpske, član 132, dostave se uglavnom vrše poštom. Ovo se ne smatra običnom poštom, nego uključuje neke posebne radnje opisane u Federalnom Zakonu o krivичnom postupku, član 132 i Zakonu o krivичnom postupku Republike Srpske, član 142. Proces pretpostavlja da poštar poziv direktno dostavlja primaocu, te da primalac svojim potpisom potvrđi primitak poziva. Dok ovo svakako predstavlja siguran nacin urucivanja poziva, komplikiran je i skup.

Uzveši u obzir velike iznose novca potrošene za dostavu dokumenata,⁶⁴ i cinjenicu da ovakve izdatke mora pokriti sudska budžet, svaki sud treba razmotriti alternativne metode. Bilo bi npr. ekonomicnije za sud da osnuje vlastitu “kurirsку službu”, ili da ugovori vršenje ovih usluga. Ovakvi kuriri mogu se takođe pokazati bržim i pouzdanijim od redovne pošte.

Niže je naveden pregled metoda dostave koju koriste sudovi u BiH, sa kratkim komentarima za svaku od ovih metoda:

1. **Pošta (PTT):** Najčešće se koristi, ali se je široko rasprostranjeno mišljenje da je dostava nepouzdana, spora i skupa.
2. **Kuriri koji rade za sud:** Glavna prednost je kompletna operativna kontrola cijelog procesa. Takođe obecava uštedu troškova, posebno dugorocno. Neki sudovi već imaju kurire i vozila.
3. **Kombinirane metode:** Jedan sud koristi svoje kurire za dostavu unutar grada, a usluge PTT-a za ruralna područja. Moguce su i druge kombinacije.
4. **Dostava u sudnici:** Ovo se koristi kad se zakazuju naredna ročišta i naravno, to je veoma ekonomican i efikasan nacin dostave.
5. **Urucivanje preko advokata:** Ako postoji dogovor o ovome, advokati koji imaju svoje poštanske pretince pri sudovima mogu na efikasan nacin primati poštu za svoje klijente. Također, mogu primati poštu kad god se nalaze u zgradama suda. Cak i redovne poštanske usluge, kad idu preko adresa

⁶³ Federalni Zakon o krivичnom postupku, član 298; Federalni Zakon o parničnom postupku, član 230; RS Zakon o krivичnom postupku, član 303; Zakon o parničnom postupku RS, član 248.

⁶⁴ Npr. Općinski sud Sarajevo II je potrošio 35.970 KM samo na urucivanje poziva u februaru 2002.

advokata, mogu poboljšati ukupni kvalitet dostave s obzirom da su adrese advokata poznate i u svakom slučaju stalnije nego adrese stranaka.

6. **Privatna kurirska firma:** Ovo je novi koncept. Plaćanje se vrši po uspješnoj dostavi, prebacujući rizik neurucivanja na privatnu firmu, a to pruža snažan stimulans da se dostava obavi. Informacije su da Sud za prekršaje Zapadnog Mostara uspješno koristi ovu metodu.
7. **Sudska policija:** Zakon o sudskej policiji (Službene novine FBiH, 19/96), član 8, inter alia, odreduje da Sudska policija: "...osigurava prisutnost svjedoka kojima je poziv urucen, privodi optužene istražnom sudiji i tuženog na glavnog rocište...." Jasno je da sudska policija ima važnu ulogu u procesu, posebno u krivicnim slučajevima. Sudovi trebaju analizirati mogu li sudske policije intenzivnije koristiti.
8. **Metoda Brcko:** Za prekršaje, policija u Distriktu Brcko je uvela inovaciju u proces urucivanja. Istovremeno sa pisanjem zapisnika, policijac izdaje poziv optuženom i dobija njegov potpis na licu mjesta.⁶⁵ Urucenje i zakazivanje se kompletiraju na licu mjesta.

Kada se desi da sva nastojanja za dostavu ne uspiju - uglavnom zato što je nemoguce naci stranku - sud treba koristiti zakonske alternative, kao što je objavljanje poruke na oglasnoj tabli suda, te odredivanje privremenog zastupnika odsutne stranke. Ove opcije su pojašnjene u *dolje* tacka 8.7.

Preporuka:

- *Sudovi, u saradnji sa Ministarstvom Pravde, trebaju razmotriti razlike alternativne pristupe dostavi, uključujući usluge kurira i usvojiti metode koji će pružiti najbolji ucinak uz najmanji trošak.*

7.9 Obuka sudija

Dobro upravljanje predmetima je moguce samo ako sudije razumiju ključne principe i metode. Predloženi Institut za pravosudnu obuku trebao bi biti vrlo koristan pri edukaciji sudija, posebno za ucenje tehnika upravljanja predmetima.

Novi i neiskusni suci imaju ocitu potrebu za obukom u upravljanju predmetima, ali i u drugim segmentima kao što su materijalni zakoni, postupci, vodenje rocišta i pravosudna etika. Bez obzira da li je formalna obuka kroz Institut za pravosudnu obuku dostupna ili ne, svaki sud novom sudiji treba pružiti bar neku neformalnu obuku. Ovo uključuju promatranje rada drugog sudije, te mentorstvo pažljivo odabranih, iskusnih sudaca. U svojim ranim sudijskim danima, novom sudiji treba dati dodatano vrijeme da uči, sa smanjenim brojem zaduženih predmeta. Kad se ukaže prilika za formalnom obukom, novi suci trebaju proći posebnu obuku, npr. jednu sedmicu u toku prve godine sudacke karijere.

Novi zakon i novi izazovi u upravljanju predmetima stvaraju potrebu za obukom i kod novih i kod iskusnijih sudija. IJC planira poseban program obuke za sudije i tužioce u vezi sa planiranim novim zakonom o krivicom postupku. Upravljanje predmetima i pravovremenost trebaju biti bitni elementi ove obuke, te i u bilo kojem drugom programu obuke sadržanog o novom Zakonu o parnicnom postupku.

⁶⁵ Policija je unaprijed obavještena o slobodnim datumima za rocišta u prekršajnom postupku.

Preporuke:

- *Tehnike upravljanja predmetima treba uvrstiti u sve pravosudne obuke, uključujući i planiranu obuku o novim procesnim zakonima.*
- *Iskusnije sudije bi trebale biti mentorи novim sudijama, za jedan izvjestan period vremena.*
- *Treba organizirati posebnu obuka za nove sudije.*

8 Rješavanje zaostalih predmeta

Jedno od glavnih pitanja u pravosudnom sistemu BiH je dugorocni zaostatak nerješenih predmeta koji postoji na mnogim sudovima. Velicina i priroda problema zaostataka je razlicita u svakom sudu, ali se u općim crtama analizira u tacki 8.1 "Pregled nerješenih predmeta".

Postojanje velikog broja nerješenih predmeta nije samo *rezultat* sudske neefikasnosti; itako može biti i *uzrok* neefikasnosti. Sud sa velikim brojem nerješenih predmeta mora upravljati "otvorenim predmetima", koristeci upisnike da prati njihovo kretanje. U isto vrijeme, sudac može posvetiti utoliko manje pažnje pojedinom predmetu, što više predmeta ima u radu. Na kraju, postojanje velikog broja zaostalih predmeta djeluje demoralizirajuće i demotivirajuće na sudije, jer mogu pasti u iskušenje da ocajavaju da će ikada stici riješiti ove predmete.

Zbog svih ovih razloga, sadašnji broj zaostalih predmeta zasluguje pažnju.

8.1 Pregled nerješenih predmeta

Svrha analize broja zaostalih predmeta je shvatanje velicine, strukture i tendencije razvoja broja nerješenih predmeta. Prikupjeni podaci odnose se na citav sudski sistem u Bosni i Hercegovini, osim Distrikta Brčko. Radi analize dinamike, prikupili smo podatke iz 1999, 2000 i 2001.

Osim *ukupnog* broja nerješenih predmeta, također smo prikupili podatke za krivicne (K) i parnicne (P) predmete, jer oni predstavljaju *osnovne* sudske predmete. Za kantonalne i okružne sudove smo shodno tome dobili podatke za K predmete i Gž predmete.

Baza podataka je priložena u **Error! Reference source not found..**

8.2 Predmeti koji ne zahtijevaju presudivanje

Bosanskohercegovački sudovi rade na razlicitim vrstama predmeta koji nisu uvek pravosudne prirode, ali koji svejedno oduzimaju puno sudskog vremena. Ovo uključuje predmete ovjere, registracije zemljišta, izvršenja, izrade razlicitih uvjerenja, i tako dalje.

Slijedeca tabela pokazuje detaljan pregled priliva predmeta po kategorijama u 2001 na izabranim vecim gradskim sudovima, te ukupne brojeve za cijelu RS.

Gradski sudovi	"Osnovni predmeti"	Izvršni**	Razni zemljišni ***	Ovjere ****	Ostali predmeti
Sarajevo I	5.8%	14.8%	45.5%	31%	6.4%
Sarajevo II	10.4%	83.1%	0%	0%	6.5%
Bihać	38%	16.7%	8.1%	32.2%	2.9%
Zenica	35.3%	13.4%	6.5%	34.8%	10%
Mostar II	17.2%	19.4%	0%	49.4%	4.7%
Banja Luka	23.6%	7.3%	24.3%	41.5%	13.7%
RS	31.1%	12.6%	19.1%	0%	37.2%

*Predmeti vrste K, Ki, Kv, Km, Kri, Kr, Kp, Iks, Pk, P, Mal, P, Mal i Ps

**Predmeti vrste I i Ip

***Predmeti vrste ZKDN, ZKI i, DN-KPU

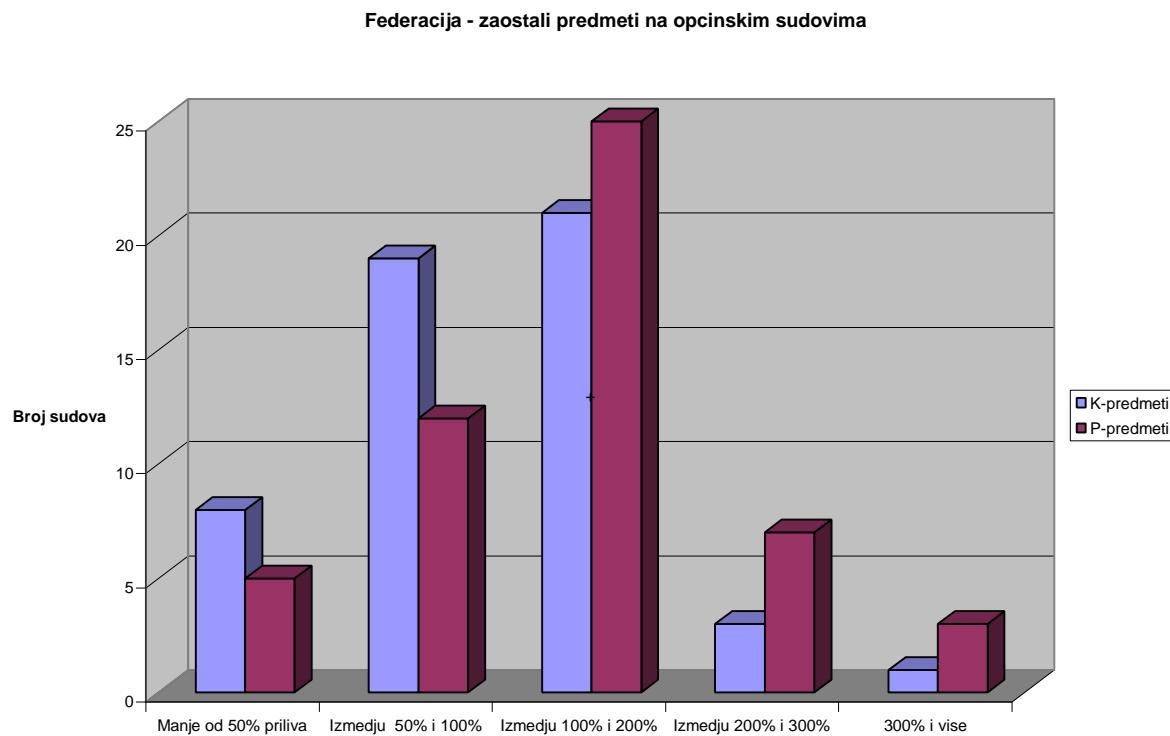
****Predmeti vrste OVD i OVIN

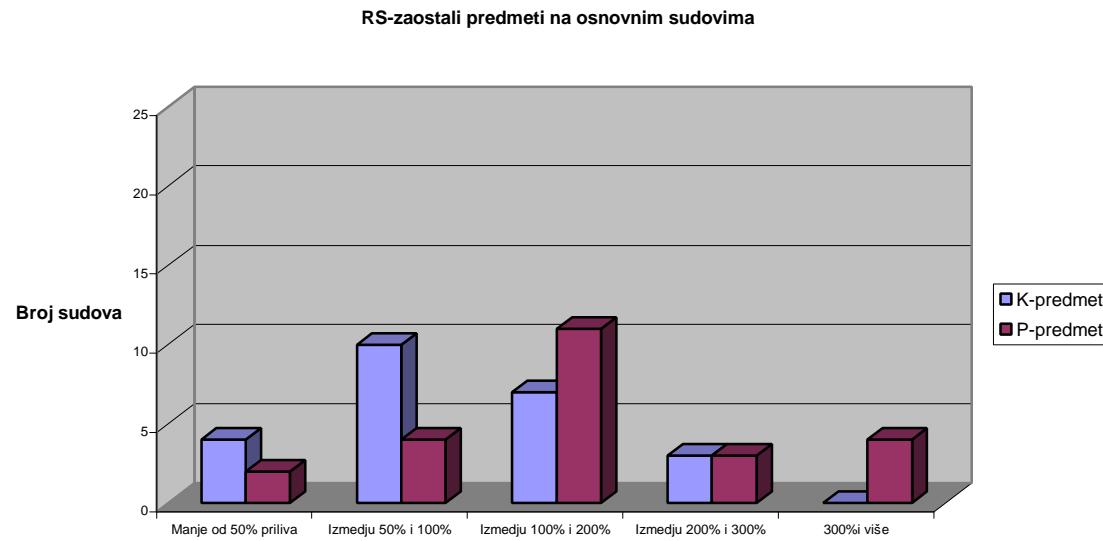
Kao što se može vidjeti iz gornje tabele, predmeti koji nisu striktno pravosudni cine veliki dio ukupnog priliva.

8.3 Relativna velicina neriješenih predmeta

Znacajna mjera relativne velicine zaostalih predmeta na svakom sudu može se dobiti dijeljenjem broja neriješenih predmeta sa brojem godišnjeg priliva predmeta. Procent dobijen takvom kalkulacijom pokazuje vrijeme koje je sudu potrebno da riješi zaostale predmete, prepostavljajući da nema dodatnog priliva. Tako na primjer indeks od 200% znači da je zaostatak jednak dvogodišnjem prilivu. U takvom slučaju mora se prepostaviti da među zaostalim predmetima ima veliki broj prilicno starih predmeta. Naravno, ovakav indeks je samo racunska vrijednost i daje nam samo indikator.

Slijedeće tabele predstavljaju pregled vremena potrebnog za rješavanje zaostalih predmeta u sudovima u Federaciji, odnosno u RS-u.

Dijagrami pokazuju da, dok su neki sudovi efikasni u upravljanju predmetima, drugi imaju veliku relativnu velicinu neriješenih P i K predmeta. Informacija o starosti svih predmeta nije bila dostupna za sve sudove.

8.4 Trend ukupnog broja zaostalih predmeta

Ukupna velicina zaostalih predmeta se konstantno povecava u prvostepenim sudovima u RS-u, dok u Federaciji se cini da je broj u 2000 dospao vrhunac. Broj zaostalih K i P predmeta u oba entiteta se smanjio od 1999 do 2001. Trend nije posebno jak niti u jednom slučaju, i nije moguce sa mnogo sigurnosti izvoditi zaključake. Za prvostepene sudove, brojke neriješenih predmeta su slijedeće:

Vrsta predmeta	RS Osnovni sudovi			Federalni Opcinski sudovi		
	1999	2000	2001	1999	2000	2001
Total	74.008	77.951	81.117	183.051	244.359	229.977
K	6.459	6.198	6.329	13.105	12.358	11.898
P	36.193	36.714	35.272	45.711	46.303	43.163

Slican obrazac se dobije kad se porede trendovi viših sudova:

Vrsta predmeta	RS Okružni sudovi			Federalni Kantonalni sudovi		
	1999	2000	2001	1999	2000	2001
Total	4.800	6.421	7.913	11.675	18.584	13.083
K	365	396	106	587	441	624
P	1.372	2.719	4.088	1.932	3.086	3.402

Još jednom napominjemo da je u Federaciji broj zaostalih predmeta 2000. dospao vrhunac, dok je u RS u stalnom porastu. Stopa povećanja zaostalih predmeta na okružnim sudovima RS-a (ukupno 65% u zadnje dvije godine), međutim, daje ozbiljan povod za zabrinutost.

Treba naglasiti da se broj zaostalih predmeta koji najviše zabrinjava odnosi na posebne okolnosti, kao što je 10.000 predmeta ratnih šteta u Osnovnom sudu u Banja Luci, te preko 70.000 predmeta izvršenja podnesenih Opcinskom sudu II u Sarajevu. Ovi problemi mogu zahtijevati posebna rješenja. Ipak, kao što je gore prikazano, cini se da je znatnom broju zaostalih predmeta doprinjelo ništa drugo nego nemogucnost sudova da u zadnjim godinama drže korak sa prilivom predmeta.

8.5 Razvoj strategije na svakom sudu

Svaki sud - možda uz pomoć ministarstva - mora razviti strategiju rješavanja zaostalih predmeta. Strategije za smanjenje broja zaostalih predmeta treba dogоворити на састанцима суда са свим судјама prisutним. На овај начин, судије će бити у могућности да motiviraju једне друге у заједничком похватау. Стратегија треба бити израдена у писменом облику са конкретним циљевима и роковима. *Vidi, npr.* Plan rješavanja zaostalih predmeta u Osnovnom суду u Banja Luci, Prilog 3: Banja Luka plan rješavanja zaostalih predmeta.

Takođe би било корисно одржати састанак са локалном адвокатском комором да се разговара о стратегији смањења броја заосталих предmeta. Адвокати могу имати приједлозе или идеје. Адвокати također moraju razumjeti prioritet koji će судијe dati rješavanju zaostalih predmeta. Овај састанак би могao бити prilika да се адвокатској комори jasno poruci da судијe nece dozvoljavati одгode procesa, te da ce ocekivati od адвоката да на роцишта dolaze spremni.

Komisija za reviziju zakona Brcko je predložila plan u više faza, uključujući i прva cetiri koraka navedenih u daljem tekstu. Također postoje druge moguћности, a ограничава ih само inventivnost doticnih судова.

8.5.1 Napraviti listu svih nerješenih predmeta i odrediti njihov status

Polazna тacka za rješavanje zaostalih predmeta je shvatanje prirode njihovog nastanka. Razliciti predmeti су заostali iz razlicitih razloga i u razlicitim stadijima, a i sami predmeti su medusobno razliciti. Само nakon odredivanja prirode zaostalih predmeta na jednom суду – koliko су stari predmeti, које су vrste predmeta problematicne, i u kojem су stadiju одgodeni, itd. – može se napraviti osmišljen plan za rješavanje tih predmeta.

Oвome se može приступити на razlike nacine. Od svakog судијe može tražiti да pregleda i napravi listu svojih zaostalih predmeta. U nekim situacijama, ucinkovitije je da предсједник суда traži od неког искусnijeg судијe да pregleda zaostale predmete kod kolega судијa. Искусни судијa može dati tacniji i konzistentniji pregled za citav суд. Овај искусни судијa može također prilikom analize otkriti u cemu bi, te kojim bi судijama koristilo savjetovanje ili друга podrška суда.

8.5.2 Maksimalno koristite posredovanja i rocišta za nagodbu

Vecina zaostalih predmeta bi se mogla riješiti nagodbom. Stranke koje су се isprva opirale nagodbi, nakon dugih odgadanja i троškova, a bez судског rješenja, mogu postati zainteresirane за alternative tradicionalnim судским методама. Оценом заostalih predmeta možemo identificirati vrste predmeta gdje je nagodba vjrojatna, te se mogu zakazati rocišta za nagodbu.

Prednosti rješavanja predmeta nagodbom ne treba ovdje detaljno opisivati. Postoji bogata literatura o prednostima i metodama uspješnog posredovanja. Судијe u

BiH bi vec trebale imati iskustva sa rocištima za nagodbu, ali bi ovo bila odlicna tema za program pravosudne obuke koji ce trebati razviti u buducnosti. *Vidi Tacku 7.9 "Obuka", gore.*

8.5.3 Postupno uvodite zaostale predmeta u proces

Predmeti koji ne završe nagodbom, postepeno se mogu uvrstiti u sudijske kalendare, po prethodno utvrđenom rasporedu. Raspored uvrštanja zaostalih predmeta može voditi ka cilju potpunog smanjenja broja zaostalih predmeta, smanjujuci ga u izvjesnom roku na određeni nivo. Jasno je da ce se obim posla sudija u periodu smanjenja broja zaostalih predmeta povecati; sudija treba da bude dovoljno predan pravovremenom zadovoljavanju pravde, i ima dovoljan osjecaj odgovornosti, da bude spreman na ove žrtve. Predsjednik suda možda ce trebati poraditi na motivaciji sudija da shvate ovu cinjenicu.

8.5.4 Rezervirajte posebne dane ili sedmice za rad na zaostalim predmetima

Ako je odviše lako zanemariti zaostale predmete, zbog pritiska novopopravljenih predmeta, bilo bi korisno odrediti jednu sedmicu mjesecno, ili jedan dan sedmicno, za ovakve predmete. Ovo ce osigurati da sudija posveti određeni dio svog vremena i pažnje radu na starim predmetima u svom referatu. Sudija, u krajnjoj liniji, je onaj koji kontrolira svoj kalendar, te ce odvajanjem dijela vremena za to, moci poceti polako smanjivati ovaj mucni teret.

8.5.5 Poboljšajte korištenje sudijskog vremena

Naravno, efikasnije korištenje vremena može biti odlucan faktor, tako da sudija može raditi na vecem broju predmeta – uključujući i zaostale predmete – a da ne mora nužno raditi duže. U Brckom, Komisija za reviziju zakona je išla tako daleko da je napravila primjerak rasporeda kako sudija treba koristiti svoje radno vrijeme (*vidi Prilog 4: Brcko, dnevni raspored rada*).

U najmanju ruku, svaki sudija treba razmotriti koliko je vremena u danu izgubio ili potrošio na relativno neproduktivne aktivnosti. Službenike suda možemo tako rasporediti da obavljaju administrativne poslove u skladu sa rasporedom rada sudije, te da tako sudija, u najvećem mogucem dijelu radnog dana, radi na najproduktivniji nacin. Pregled spisa i ostale aktivnosti koji ne zahtijevaju prisutnost i pomoc službenika se mogu obaviti nakon radnog vremena. Efektivno korištenje vremena je od kriticne važnosti za sudije. Ono nije neophodno samo radi smanjenja broja zaostalih predmeta, nego je važno da bi se pomoglo sudijama da ostanu ažurni sa svojim redovnim predmetima.

8.5.6 Cesti izvještaji o postignutim rezultatima

Redovno i cesto izvještavanje predsjednika suda o napretku u smanjenju broja zaostalih predmeta može biti vrlo motivirajuce. Uspjesi se mogu pohvaliti tokom cijelog procesa a suci vjerojatno žele izbjeci davanje izvještaja koji pokazuju malo ili nimalo napretka.

Ako su se sudije suda kao grupa dogovorile o strategiji smanjenja broja zaostalih predmeta te sebi, kao sudu, odredile ciljeve u ovom pravcu, tada redovne izvještaje o napretku možemo na sudskim sastancima razmatrati sa svim sudijama. Oni koji su najuspješniji mogu se pohvaliti, a njihove uspješne metode možemo

prezentirati. Ako ciljevi nisu postignuti, grupa treba sagledati koliko su oni realisticni, te možda napraviti neke prilagodbe, uključujući preraspodjelu poslova, te, ako je potrebno, i promjenu strategije.

8.5.7 Odredite cvrste vremenske rokove za sve stadije predmeta

Vec je preporuceno da sudovi trebaju prihvati "standardno vrijeme sudenja": ocekivanja ili ciljeve vremena potrebnog da se završi bilo koja vrsta predmeta. *Vidi* tacku 7.2.2. "Standardno vrijeme sudenja", *gore*. Slican proces bi se mogao uvesti za zaostale predmete. Tada sudije mogu obavijestiti advokate da sud očekuje da se taj slučaj riješi u određenom vremenskom roku, te nastaviti po tom rasporedu. Advokati moraju biti posebno upozorenici da odgode neće biti odobrene.

8.5.8 Odbacite stare i neaktivne predmete

Dio zaostalih predmeta čine neaktivni predmeti. Može postojati više razloga za to:

- (1) predmet se završio nagodbom među strankama
- (2) tužitelj je *de facto* napustio tužbu
- (3) tražbina je postala bespredmetna zbog nastalih dogadaja u međuvremenu
- (4) rok zastare je istekao
- (5) spis je izgubljen, ili
- (6) jedna ili više stranaka je preminula ili napustila zemlju, te je van sudske nadležnosti, itd.

Ovi predmeti se, međutim, i dalje vode kao "aktivni" u upisniku i time povećavaju broj zaostalih predmeta.

Sud može - a i treba - periodično pregledati tekuće predmete i identificirati one koji su neaktivni više od šest mjeseci. Predmete koji su duže vremena neaktivni, treba reaktivirati ili odbaciti. U SAD cesta je praksa da se izdaje "Naredba za izjašnjenje" (*Order to Show Cause*) - zašto jedan neaktivni predmet ne treba zaključiti zbog nepostojanja aktivnog interesa. Stranke su se dužne pojavit i objasniti zašto predmet ne treba zaključiti; odgadanja se moraju objasniti i opravdati na ovakvim rocištima. U protivnom se slučaj odbacuje.

Dok promjena kao ova američka može zahtijevati promjenu procesnih zakona, procedura sa sličnom svrhom postoji u članu 200. Federalnog Zakona o parničnom postupku i članu 216. RS Zakona o parničnom postupku. Pokretaci mehanizmi su:

- (1) nagodba
- (2) nedolazak obje stranke na rocište
- (3) ako se stranke ne upuste u raspravu na rocištu
- (4) nedolazak jedne stranke (koja je uredeno obavještena) te zahtjev druge stranke za obustavom postupka.

U svakom od ovih slučajeva, sud može predmet staviti u stanje mirovanja. Nakon cetiri mjeseca, osim ako neka stranka preduzme inicijativu, predmet se odbacuje (Zakon o parničnom postupku FBiH, član 201 - *vidi takođe* RS Zakon o parničnom postupku, član 217). Član 200. određuje da, ako su uslovi za mirovanje više puta ispunjeni, predmet se može odbaciti, bez odgode od cetiri mjeseca.

Sudije mogu spremnije koristiti ove odredbe, posebno sa starim i zaostalim predmetima. Pregled spisa može pokazati da su se uvjeti za odbacivanje slučaja vec

više puta ispunili, a posebno zato jer je nedolazak cesta pojava. Takođe sudovi mogu zakazati rocišta sa dugo neaktivnim predmetima, tražeći priliku da odrede mirovanje. Ako se pojavi samo jedna stranka, sudija je može upitati da li traži mirovanje. Zatim treba vrijedno nastaviti sa oavkvim predmetima nakon cetiri mjeseca i odbaciti ih.

Ova procedura može pomoci pri raščišćavanju starih predmeta. Također bi pomoglo kad promijenili proceduralne zakone tako da sudiji daje više diskrecije da odbaci predmete koje stranke neaktivno vode, ili da odbaci tužbe koje su postale bespredmetne zbog nastalih dogadaja u međuvremenu ili protekom vremena.

Preporuka:

- *Svaki sud mora napraviti plan rješavanja svojih zaostalih predmeta: plan može sadržavati neke ili sve od slijedećih koraka:*
 - *analizirati zaostale predmete i napraviti listu predmeta*
 - *neke od njih prebaciti na rocišta za posredovanje ili nagodbu*
 - *postupno ih ubacivati u rad*
 - *odrediti posebne dane ili sedmice, rezervirane za rad na zaostalim predmetima*
 - *odrediti tacna očekivanja vremenskog roka potrebnog za rješavanje ovih predmeta i prenijeti tu informaciju strankama*
 - *više koristiti procedure za mirovanje, i proširiti takve procedure, kako bi odbacili stare predmete.*

8.6 Privremeno angažiranje iskusnih sudija na sudovima sa puno zaostalih predmeta

8.6.1 Sudije sa drugih sudova

Jedna od uspješno korištenih tehnika je transfer sudija, na privremenoj osnovi, sa jednog suda na drugi kako bi zadovoljili potrebe zbog pritiska velikog broja predmeta. Dok mnogi sudovi prigovaraju da im nedostaje osoblja, nema dvojbe o tome da je potreba na nekim veća nego na drugim. Optimalno korištenje sudskih sredstava (samih sudija) treba uključivati privremeno upucivanje sudija tamo gdje postoji najveća potreba za tim. Naravno, najiskusnije sudije će vjerojatno postići najveće rezultate.

Ova procedura je trenutno dozvoljena zakonom.⁶⁶ Barem jedan kanton je to nedavno koristio, kad je predsjednik kantonalnog suda uputio sudije sa jednog općinskog suda na drugi, unutar kantona. Supstitucija sudija izvan granica kantona zahtijeva zakonsku dozvolu, ali to treba razmotriti kao mogućnost. Potencijalno korištenje ovakvih procedura predstavlja još jedan bitan razlog za prihvatanje jedinstvenog Pravilnika o radu sudova za sve sudove. *Vidi tacka 4.3, gore.*

Posebno obecava privremeno upošljavanje sudija sa drugostepenih sudova na prvostepenim. Ove sudije su iskusnije i, u pravilu, manje opterećene nego prvostepene sudije (jer drugostepeni sudovi imaju manje problema sa zaostalim predmetima). Ovakvo privremeno upošljavanje sudija daje još jednu korist, a to je iskustvo –

⁶⁶ *Vidi npr. Zakon o sudovima u Zenicko Dobojskom Kantonu, član 98 prvi paragraf.*

razmjena razlicitih mišljenja – što može biti korisno kako za drugostepene, tako i za prvostepene sudije.

8.6.2 Sudije u mirovini

U drugim zemljama, posebno u SAD, sudovi su koristili sudije u mirovini za ovakvu vrstu pomoci. Neke sudije su se voljne vratiti i raditi dodatni posao; oni sa odlicnim sposobnostima i iskustvom, posebno u upravljanju predmetima mogu dati velike rezultate u smanjenju broja zaostalih predmeta, cak i u relativno kratkom vremenu. Dok nije posve jasno postoji li u BiH dovoljan broj sudija u mirovini koji su i sposobni i dostupni, to je mogucnost koju vrijedi razmotriti, a posebno za sudove gdje postoje nepopunjena radna mjesta.

Preporuka:

- *Predsjednici sudova i Ministarstva pravde trebaju razmotriti kako iskusne suce, posebno one sa viših sudova, mogu privremeno uputiti prvostepenim sudovima sa vecim potrebama, kako bi im pomogli da riješe teške probleme zaostalih predmeta.*
- *Treba uzeti u obzir ponovno privremeno angažiranje umirovljenih iskusnih sudija, da možda popune slobodna pravosudna radna mjesta, kako bi se riješio problem zaostalih predmeta.*

8.7 Nedostupnost stranke

Jedan od najcešćih razloga za dugo odgadanje predmeta je nedostupnost stranke, kojoj se ne može uruciti poziv. Takvi predmeti obicno su neaktivni, te samo povecavaju broj zaostalih predmeta, a ocito se ništa ne može uciniti. Cekanje i odgoda znaci samo produžetak, sa malo izgleda da će se situacija promijeniti samim protekom vremena. Sud mora nastojati da minimizira odgode ročišta koliko je to moguce.

Koliko je moguce, sud treba staviti teret na tužioca u parnici da nade tuženog i da pruži tacnu adresu. Kada tužilac to ne može uraditi, sadašnji Zakoni o parnicnom postupku u oba entiteta određuju da sud treba pokušati dobiti tu informaciju od nadležnog upravnog organa.

Ako ova nastojanja ne uspiju, sud treba aktivno koristiti alternative dopuštene zakonom. Jedna opcija je odrediti privremenog zastupnika odsutne stranke, što dopušta nastavak procesa (Federalni Zakon o parnicnom postupku, član 76; RS Zakon o parnicnom postupku, član 84). Druga opcija je stavljanje pismena na oglasnu ploču suda (Federalni Zakon o parnicnom postupku, član 138 i član 135, prvi i drugi paragraf; RS Zakon o parnicnom postupku, član 148, 145, prvi i drugi paragraf).

Poanta je da predmet ne treba biti neaktivan samo zato što je stranka nedostupna ili što joj se poziv ne može uruciti. Sud mora savjesno nastojati izvršiti dostavu, a u slučaju da ne uspije, mora odmah preci na jednu od alternativnih metoda.

Preporuke:

- *U slučaju da je stranka nedostupna, sudovi treba da koriste alternativne metode, kao što su stavljanje pismena na oglasnu ploču na sudu ili određivanje privremenog zastupnika tuženog.*

9 Podsticanje produktivnog radnog stava među sudijama i službenicima

9.1 Inspiriranje ponosa i predanosti dobrom služenju javnosti

Na jednom od sastanaka sa projektnim timom, član Pravosudne Komisije Brcko primjetio je da je najbitnija reforma ona koja se dešava u “vašoj glavi”. Doista, većina prijedloga izrecenih u ovom izveštaju neće dati previše rezultata bez odgovarajućih prilagodbi u očekivanjima, prioritetima i stavovima sudija i službenika. Reforma ljudskih stavova je možda najteža, ali isto tako i najvažnija od svih.

9.1.1 Osjecaj odgovornosti za ukupan rad suda

U konacnici, svi u sudu, pocevši od predsjednika suda, moraju imati osjecaj odgovornosti za kvalitet pravde i kvalitet koji sud daje u služenju javnosti. Ostaci prijašnjeg doba, kada su obaveze bile definirane kao puko “poštovanje pravila” moraju biti iskorijenjeni, što omogućuje uspostavu filozofije orijentirane ka rezultatima u radu suda. Pojedinci u sudskom sistemu moraju prepoznati i cijeniti svoju ulogu u široj misiji organizacije suda i pravosudnog sistema u cjelini – što uključuje pravodobno i efikasno procesuiranje predmeta – tako da oni mogu obavljati svoje dužnosti na nacin koji unapreduje tu misiju.

Iako predsjednik suda rasporeduje predmete svojim sudijama, on mora zadržati osjecaj odgovornosti za pravovremeno i ucinkovito procesuiranje tih predmeta. U skladu s tim, on mora pratiti kako pojedine sudije rade na zaduženim predmetima i preuzeti akciju kad god neki sudija zaostaje u svom radu. Slicno tome, on ili ona mora preuzeti odgovornost i reagirati, ako postane ocito da sudija ne poštuje svoje etičke dužnosti, uključujući dužnost da pošteno odradi radni dan.

Kad pojedine sudije delegiraju poslove svojim daktilografima ili drugim službenicima, oni ostaju i dalje odgovorni za pravilno obavljanje tih poslova. Ako je predmet izgubljen ili zagubljen u sistemu, cak i zbog greške službenika, moramo smatrati odgovornim uredujuceg sudiju. Slicno tome, na svim nivoima zaposlenih u sudu, supervizori delegiraju zadatke nižim službenicima, ali zadržavaju krajnju odgovornost za pravovremeno i kvalitetno obavljen posao.

9.1.2 Teškoca u stvaranju novih stavova

Osobe koji više godina rade u sudskom sistemu ce biti teško prihvati nove nacine shvatanja svog posla. Oni mogu itekako sumnjati u preporuke medunarodnog tima koji neizbjježno ima ograniceno iskustvo sa prakticnim radom u bosanskom javnom sektoru. Međutim, uspjeh – kako izgleda - projekta Brcko nam govori da se to ipak može uraditi.

Problem stvaranja novog osjecaja odgovornosti je posebno izražen kad se tice sudskog osoblja; oni nastavljaju raditi za vrlo niske plate, koje se neredovno isplacuju. Samo tražiti od njih da budu odgovorniji u obavljanju posla ili da rade više, bez odgovarajuće nadoknade, teško ce naici na pozitivan odgovor.

Uspjeh u izgradnji novih radnih navika zahtjeva vrijeme i strpljenje. Kako sudije i rukovodno osoblje budu ispoljavali bolje radne navike, i budu govorili o svom radu u smislu misije i svrhe suda, tako ce se navike razvijati. Vremenom sudski službenici mogu prihvati nove radne navike u sudu.

9.2 Efikasnost kao prioritet

Lako je kriviti proceduralni zakon za kašnjenja u sistemu (*vidi* Poglavlje 5, Proceduralni zakon, *gore*), JSAP-ova ocjena je da je to više pitanje stavova sudija nego samog zakona.⁶⁷ Jedan općinski sudac je ovo potvrdio, isticuci da zakon doista sadrži takve odredbe, koje bi - ako se odlucno primjene - mogle ubrzati rješavanje predmeta, te je pozvao suce da pokažu više *odlucnosti*. Ove ideje nam pokazuju da sami proceduralni zakoni možda i nisu glavna prepreka, nego njihovo shvatanje i pravna kultura koja iz toga proizilazi.

Dok odlucnost predstavlja bitan kvalitet dobrog suca, te osobina koju mora razviti svaki sudac, postoji i pitanje izbora između prioriteta. Potrebu za konacnom, neosporivom istinom treba odvagnuti u odnosu na vrijeme i druga sredstva koja treba potrošiti u Pirovim nastojanjima da se otkloni svaka sumnja. Sudije moraju uvidjeti da odgadjanja sama po sebi štete pravdi, te da zakazivanje dodatnog ročišta, ili traženje dodatnog vještacenja, mogu nanijeti vecu štetu idealu pravde nego ako se zanemari dokaz od marginalne važnosti.

Ako sudije višim prioritetom smatraju pravovremenosti i efikasnost, mogu ti sadašnji proceduralni zakon koristiti tako da izbjegnu nepotrebna odgadanja. Ako uzmemo u obzir pitanje efikasnosti, sudije moraju biti spremniji da održe ročišta bez obzira na odsutnost jedne stranke, cešće donositi presude zbog izostanka, te spremnije izricati sankcije i kazne za nedolazak. Sudije takože trebaju više paziti na pitanje pravodobnosti kad odlucuju da li trebaju tražiti dodatne dokaze i zakazivati dodatna ročišta. *Vidi općenito* Poglavlje 7, "Upravljanje predmetima", *gore*.

Takode je od kriticne važnosti da drugostepene sudije poštuju prosudbe prvostepenih sudija koji odluce da se odreknu dokaza marginalne važnosti u korist ekspeditivnijeg rješavanja predmeta. Ako viši sudovi ne budu shvatili i cijenili ovu ravnotežu, prvostepene sudije će biti prinudene – iz straha od ukidanja presude – da nastave voditi predmete do absurdne dužine trajanja.

Preporuka:

- *Sudije treba potaknuti, tokom uvodenja u posao i obuke, da posvete dovoljnu pažnju pravovremenosti i efikasnosti pri dijeljenju pravde; pretjerano insistiranje na traženju dokaza i traženju absolutne istine može u krajnjoj liniji narušiti pravdu, kad dovede do prevelikih odgadanja.*

9.3 Stvaranje novih ocekivanja od sudija

Planirano restrukturiranje sudova otvara neslucene mogućnosti za suce. Iako je restrukturiranje poseban projekt, i izvan ovog izvještaja, provedba ovog projekta će stvoriti mogućnosti koje treba iskoristiti da se provedu temeljite promjene u stavovima o radu sudova.

9.3.1 Sudske kandidate treba informisati o novim, višim ocekivanjima

Plate su povecane, te će se u skladu sa prijedlogom o restrukturiranju, sudije natjecati za mjesto sudija u novim restrukturiranim sudovima. Tokom procesa

⁶⁷ JSAP Tematski izvještaj X – Služenje javnosti, p.18.

ocjenjivanja i izbora, sudske kandidate treba obavjestiti o novim ocekivanjima od suda i od sudija koji budu pocašceni da budu izabrani.

Kako bi ovaj pristup bio uspješan, komisija koja vrši pregled i postavljanje novih sudija mora shvatiti i naglasiti promjenu stavova, te odgovarajuće promjene radnih navika suda, koje se očekuju. Kandidatima treba reci da će se od njih očekivati da rade do kasno i vikendom kako bi stigli riješiti zaostale predmete, te da osiguraju da ne nastanu novi zaostaci.

9.3.2 Predanost se može dobiti za vrijeme intervjua

Glavni faktor u odabiru novih sudija treba dakle biti volja i predanost kandidata da vrijedno radi, te da radi dodatno vrijeme kad god je to potrebno kako bi se slučaj riješio pravovremeno. Sudskim kandidatima treba staviti do znanja da visoke place sudija nose sa sobom obavezu – uslov za zaposlenje – da zaduže veliki broj predmeta, te vrijedno rade, cak i do kasno, kako bi osigurali da predmeti napreduju kako treba.

Nije bitno da sudije rade do kasno; cilj nije iz njih izvuci ekstra ucinak. Bitno je da sudije mijere svoj rad ažurnocu svojih predmeta u radu, a ne brojem provedenih sati. Ako njegovi predmeti traju predugo – vidi diskusiju o vremenski vezanim ciljevima, član 7.2.2, *gore* – sudija mora raditi dodatno vrijeme kako bi osigurao da strankama u postupku i advokatima pruži pravovremenu pravdu.

Preporuka:

- *Projekt restrukturiranja sudova treba iskoristiti proces izbora i imenovanja sudaca kao šansu da sučima objasni veća očekivanja u smislu odgovornosti i produktivnosti; od ovih kandidata treba dobiti obećanje da će se držati ovih viših standarda.*

9.4 Izjave o misiji suda

Korisno je da sud izrazi “misiju” suda, tj. principe i ideale koji će voditi rad suda. Izjavu o misiji treba donijeti na kolegijalnom sastanku sudija i rukovodnog sudskog osoblja. Na malim sudovima možda svi službenici mogu učestvovati u procesu, a to je veoma poželjno.

Svrha razvijanja izjave o misiji je de se svi unutar organizacije koncentriraju na isti cilj. Ako se izjava može usvojiti konsenzusom svih učesnika, nakon što u njenom donošenju učestvuje širok krug, vjerovatno će kao znacajan pregled idealna suda biti prihvacena od sudija i službenika na svim nivoima. Izjava o misiji koju je objavio predsjednik suda, bez konsultacija sa drugim sudijama i službenicima, ima manje šanse da postigne željeni rezultat.

Izjave o misiji ne trebaju biti dugacke, ali ne smiju zanemariti niti jednu ključnu vrijednost, odnosno ideal organizacije. Za sud, ovi principi mogu i trebaju uključiti koncept pravde, neovisnosti, pravicnosti, efikasnosti, služenja javnosti i/ili vladavinu zakona. Dolje su navedena tri primjera izjava o misiji iz SAD:

Sudovi dr`ave Novog Meksika postoje da:

Rje{avaju parni-ne predmete na na-in koji je pravedan, brz, uz razuman tro{ak i koji vra}a sklad u zajednicu,

- Rje{avaju krivi-ne predmete brzo i pravedno na na-in koji {titi prava u-esnika, zadovoljava potrebu zajednice za pravdom, te {titi zajednicu od {tete u budu}nosti,
- [tite interese ljudi koji to sami ne mogu u-initi,
- Razvijaju i poja{njavaju zakon i procedure tako da grajani mogu shodno obavljati svoje dnevne poslove,
- Pru`aju javnosti informacije potrebne da mo`e koristiti sudski sistem, i
- Obavljaju ove du`nosti na najekonomi-niji na-in.

Misija Vi{eg suda Kalifornije, Okrug Riverside:

Pravosu{je }e na po{ten, pristupa-an, djelotvoran i efikasan na-in, rije{iti sporove po zakonu, nepristrasno, dosljedno i neovisno }e interpretirati i primjeniti zakon kako bi za{tilili prava i slobode garantovane Ustavima Kalifornije i SAD-a. U toj mjeri, na{ je cilj pove}ati pristup javnosti pravdi, a istovremeno pru`ati efikasne i uljudne usluga sa smanjenim tro{kovima.

Dok se ove izjave mogu razlikovati u dužini i sadržaju, oni odražavaju iste osnovne principe koji su rtelevantni za svaki sudski sistem. Medu ovim principima, efikasnost i pravovremenost su oni koji su bili i jesu potcijenjeni u sudskom sistemu BiH.

Moguce je tako{er odrediti opcu izjavu misije i proširiti je na niz vrlo konkretnih ciljeva suda. Ako napravimo konkretne ciljeve, time možemo opcenitijim izjavama dati vecu relevantnost za svakodnevno obavljanje službenih poslova na sudu. Jedan primjer, koji je dolje naveden, odnosi se na sudski sistem u državi Idaho u SAD:

Pravosude države Idaho

IZJAVA O MISIJI

Usvojena na administrativnoj konferenciji 14. jula/srpnja 2001, te odobrena od strane Vrhovnog suda 24. septembra/rujna, 2001

Osigurati svima jednak pristup pravdi, unapredijevati izvrsnost u službi, te ojaci povjerenje i pouzdanje gradana u sudove Idaho-a.

1. CILJ: Poboljšati pristup i usluge svim gradanima.

Opcinski sudovi

Proširiti Ured za sudsku pomoć u svakom okrugu, s ciljem pružanja usluga u svakoj općini u roku od tri godine.
Povećati pristup ili raspoloživost ovlaštenih sudskeh tumača.
Proširiti WEB stranicu i informacije/izvore dostupne javnosti.

Vrhovni sud

Implementirati ISTARS za Windows za tri godine.
Testirati elektroničko zaprimanje sudskeh dokumenata u tri općine.
Pružiti Internet pristup ISTARSu za Windows u tri općine.
Proširiti WEB stranicu suda, homepage, te i izvore informacija dostupne javnosti.
Pojednostaviti izvještavanje CLASS statističkih podataka i napraviti centralizovanu bazu podataka sudskeh informacija.
Nastaviti razvoj interaktivnih obrazaca i instrukcija koje se zasnivaju na Internetu.

2. CILJ: Unaprijediti ažurnost i pravčnost rješavanja sudskeh predmeta.

Opcinski sudovi

Utvrđiti mogućnosti da se angažiraju drugi suci na privremenoj osnovi, odnosno viši suci u cilju rješavanja zaostalih predmeta koji su prešli norme vremena.
Revidirati "CLASS" izvještaje (statističke) u cilju utvrđivanja predmeta, odnosno vrsta predmeta kod kojih znacajan broj predmeta prelazi norme vremena, te iznaci nacin za ažurniju obradu predmeta.
Rjesavati 90% svih zaprimljenih predmeta na sudu u utvrđenim vremenskim okvirima koje je usvojio Vrhovni sud.
Izraditi strategiju za unapređenje rada na predmetima koji se tice djece i obitelji.

Vrhovni sud

Obucavati sve nove suce u vezi sa upravljanjem predmetima, a nakon toga svake 3 godine organizirati usavršavanje.
Podržavati nove nacrte u radu na rješavanje povećanog priliva predmeta.
Nastaviti iznalažiti i osiguravati sredstva za nove metode upravljanja predmetima.
Ocjeniti norme vremena koje utvrđuje Vrhovnog suda za sve predmete.

3. CILJ: Unapredijevati izvrsnost u radu kroz uvodenje novih programa obuke.

Opcinski sudovi

Poticati pružanje godišnjeg programa obuke i orientacije za sve nove strucne saradnike.
Podržati učeće sudskega osoblja na Idaho Institutu za sudske uprave (IICM).
Osigurati dostupnost revidiranog Priručnika za strucne suradnike općinskih sudova, te ostalih elektronskih priručnika za sve sudske službenike u svakoj općini.

Vrhovni sud

Proširiti programe obuke za sudske referente, sigurnosne radnike, porotnike, sudske administratore, sudske pomoćnike, te službenike za maloljetnike i uvjetno osudene.
Promovirati kontinuiranu edukaciju za strucne saradnike kroz IICM, dopisno obrazovanje, te publikaciju elektronskih izvora.
Pružiti kontinuiranu edukaciju za sudje kroz Ljetne pravosudne konferencije, Institut sudaca za prekršaje, Seminar za sudje okružnih sudova, uvodenje u posao za nove suce, i publikacije elektronskih izvora.
Proširiti program obuke i ispit za ovlaštene sudske tumače.
Podržati godišnji proljetni multi-disciplinarni institut za djecu i porodicu.

4. CILJ: Unaprijediti povjerenje i pouzdanje gradana u sudove države Idaho.

Opcinski sudovi

Održavati godišnje sudske/zakonodavne sastanke u svakoj općini.
Održavati godišnje sastanke sa medijima da podržimo odgovarajuću medijušku pokrivenost sudova.
Održati jedan do tri javna foruma edukacije koji opisuju ulogu i funkciju sudova. Moguća ciljana grupa: dobrovorne organizacije i škole.
Ocjeniti djelotvornost alternativa mjera zajednice naspram maloljetnih prijestupnika, kao što su sudovi za maloljetnike te sudovi za nedolazak u školu, programi za prekršiloce uvjetnih osuda, vijeća za odgovornost zajednice.
Uspostavljanje pilot sudova za droge u svakoj općini i ocjenjivanje njihove djelotvornosti u borbi protiv zloupotrebe droge te pružanje alternativa kažnjavanju.

Vrhovni sud

Voditi nastojanja da osiguramo da prvostepeni suci imaju alternative kažnjavanju, uključujući ocjena i lijecenje zloupotrebe.
Istražiti, sa zakonodavnim vodstvom, alternativnu metodu nagradivanja sudaca.
Davati mišljenja o uticaju nacrta zakona na pravosude, za nacrte zakona koji mogu uticati na pravosude.

9.4.1 Ocjene ucinka koja se tice izjave o misiji

Sudska sistema za ocjenjivanje rada službenika se može također konkretno vezati sa idealima suda, kako su izraženi u izjavi misije. Ovim će biti jasno da je obaveza svih da služe i podržavaju misiju suda.

9.4.2 Isticanje izjave o misiji na vidljivom mjestu

Izjava o misiji može biti istaknuta na vidljivom mjestu u radnom prostoru suda, tako da sudije i službenike stalno podsjeca na više principe kojima služe. Takode mode biti korisno postaviti ih na mjesto vidljivo za javnost, kako bi se još više ucvrstila visoka ocekivanja integriteta i služenja javnosti.

Preporuka:

- *Svaki sud treba usvojiti izjavu o misiji koji odražava ciljeve i težnje organizacije; izjavu treba postaviti na istaknuto mjesto i na nju se pozivati na sastancima rukovodstva i ocjenama ucinka osoblja.*

10 Uredska oprema i informacijska tehnologija

10.1 Opci pregleđ

Mnogim sudovima u Bosni i Hercegovini nedostaje moderna uredska oprema kao što su faksovi ili mašine za kopiranje. Nadalje, oni nisu ili su neznatno opremljeni sa modernom informacijskom tehnologijom.

Projektni plan zahtijeva da projekt treba tražiti rješenja koja “ne zahtijevaju visoki budžet i visoku tehnologiju” a koje sami sudovi mogu implementirati. Kako je objašnjeno u tacki 6.2.2.1, projektni plan zahtijeva procjenu “minimalnog nivoa potrebne opreme za sudove razlicitih velicina sa ciljem efikasnijeg rada”.

I “minimalni nivo” i “efikasnost” su relativni pojmovi koji se moraju razmotriti u odnosu na dostupna sredstva. Eventualna donatorska pomoć će imati odlucan uticaj na ovu procjenu. Dakle, nije dovoljno samo definirati “minimalni nivo” nego i ukazati na potencijal poboljšanja efikasnosti u sudovima koji se može postići neznatnim povecanjem uredske opreme.

10.2 Nalazi

Postojeca uredska oprema u sudovima je razlicitog standarda. Od pet posjecenih sudova, Okružni sud Srpsko Sarajevo ima jedan kompjuter koji uglavnom služi za sudsku praksu. Opcinski sud Konjic ima jedan kompjuter, smješten u uredu predsjednika suda. Opcinski sud Ljubuški ima 4 kompjutera; jedan u zemljишno-knjižnom uredu, a ostali su bili u uredima sudija gdje se održavaju ročišta. Ti se kompjutери uglavnom koriste za pisanje. U Kantonalnom sudu u Zenici koriste dva kompjutera za registraciju preduzeca i jedan u racunovodstvu. Niti jedan se ne koristi za sistem upravljanja predmetima.

Na drugoj strani, Osnovni sud u Banja Luci i Opcinski sud Sarajevo II su opremljeni sa elektronskim sistemom upravljanja predmetima. Banja Luka ima uvezanu mrežu kompjutera koje je donirala vlada Švicarske. Sistem upravljanja predmetima u Sarajevu II je ogranicen na krivicne predmete (K), te radi na relativno novom kompjuteru sa ZIP drive-om, koji je smješten u pisarnici. Komputerski sistem upravljanja predmetima u Opcinskom sudu Sarajevo II razvile su lokalne softwerske firme, uz finansijski pomoć OSCE-a. Uraden je na bazi programa Microsoft Access, te može izraditi niz razlicitih izvještaja i tako ih prikazati po pojedinom sucu i cak po godištu predmeta. Iako nije umrežen, ovaj sistem se smatra vrlo korisnim sredstvom u upravljanju predmetima.

10.3 Kopiri i faks mašine

Ocito je da kopiri i faks mašine imaju veliki uticaj na efikasnost rada. Jedan kopir i jedna faks mašina trebaju biti minimalni nivo opreme na svim sudovima.

Kopir treba imati tzv. “feeder” i sorter kopija, kako bi se mogao raditi veće poslove kopiranja. Ovakva mašina je međutim dosta skupa; cijena je jednaka cijeni nekoliko kompjutera.

U vecim sudovima postoji naravno potreba za drugim kopijom ili za jednim kopijom sa velikim kapacitetom.

10.4 Kompjuteri u sudovima

10.4.1 Funkcija kompjutera

Kompjuteri pružaju veoma raznoliku pomoć u uredskom poslovanju i mogu se koristiti na nekoliko nivoa sa razlicitim troškom. Neki od primjera (lista nije konacna) uključuju sljedeće:

- Samo korištenje programa za pisanje. Ovo zahtijeva malo više od samog kompjutera, printer-a i programa za pisanje. Ovo bi veoma poboljšalo proces uređivanja i eliminiralo potrebu za tipkanjem kopija presuda, itd. Nadalje, strucni saradnici ili volonteri mogu koristiti opremu za izradu nacrta odluka, tako da sudiji ostaje samo da napravi manje izmjene tamo gdje želi.
- Pisanje koristeci unaprijed napravljene šablon i pravljenje *merge documents* (dokumenata koji su uvezani sa bazom podataka svih korisnika), kao što su naredbe za odbacivanje predmeta i naredbe za privodenje svjedoka. Ovakva sredstva bi omogucila sudovima da unaprijed razviju forme koje će se cesto koristiti, ostavljajući službenicima samo popunjavanje informacija koje se odnose na konkretan slučaj. Ovo će smanjiti potrebu za uključivanjem sudaca, te će smanjiti i vrijeme procesuiranja predmeta među službenicima.
- Sistem upravljanja predmetima (u nastavku slijedi detaljnije objašnjenje)
- Racunovodstvo i finansijsko upravljanje. Ovo je jedno od najbitnijih područja upotrebe kompjutera. Zahtijeva prilagodavanje softver-a koji će pratiti sudski budžetni proces.
- Pravna biblioteka. Izdavaci službenih novina oba entiteta sada imaju CD ROM-ove službenih glasila koja su na snazi, koje se mogu citati sa kompjutera u sudovima. Tehnologija CD ROM-a pruža mogućnost *pretrage* sadržaja.
- Zemljišno knjižni registar i registar za uvjerenja o nekažnjavanju. Ovo su u biti baze podataka, ali će vjerovatno zahtijevati neku nadogradnju standardnog software-a. Osim toga, proces pocetnog upisa podataka pri kreiranju baze podataka može oduzeti puno vremena.

10.4.2 Kompjuterizovani sistem upravljanja predmetima

Veliki dio radnog vremena sudskih službenika se potroši na upis predmeta u razlicite upisnike. Onda se sve te informacije kasnije izvlace iz upisnika kako bi se pravili izvještaji obavezni po zakonu. Ova vrsta rutinskog posla se može mnogo efikasnije obavljati putem kompjuterizovanog sistema upravljanja predmetima, koja *također* daje predsjedniku suda i rukovodiocu sudske uprave ažurirane informacije u realnom vremenu (tzv. *real-time*).⁶⁸

⁶⁸ Jedan sud u isto vrijeme vodi kompjuterski sistem upravljanja predmetima te rucno upisuje predmete u knjige kao rezervu. Ovo je dupli posao, te se gubi efikasnost. Treba tražiti druge nacine pravljenja rezervnih podataka, npr. cuvanje odštampanih podataka, ili – što je bolje - koristiti posebne uredaje kao što su ZIP drive-ovi (kao što je uradeno u Opcinskom sudu Sarajevo II).

Prednosti kompjuterski podržanog sistema upravljanja predmetima uključuju slijedeće (sve je dostupno u stvarnom vremenu):

- Mogucnost pracenja pojedinog predmeta kako bi se osiguralo da se niti jedan predmet ne izgubi u sistemu ili ignoriše na neki drugi nacin.
- Trenutni pregled predmeta na kojima se nije radilo u datom vremenskom roku.
- Sredstva za smanjenje proteka vremena između stadija.
- Tacna kalkulacija vremena od zaprimanja (ili bilo kojeg drugog željenog polazišta, npr. od prvog ročišta, itd.)
- Kreiranje izvještaja o broju predmeta, po vrsti, starosti, vremenu koje je prošlo od zadnje poduzete aktivnosti, itd (a sve razvrstano po sucima).
- Kreiranje izvještaja sa brojem tekucih predmeta na sudu i status svakog od tih predmeta.

Vecina kompjutera danas u prodaji dolaze u paketu sa softverom za uredsko poslovanje koji uključuje softver za upravljenje bazom podataka.⁶⁹ Potrebni softver je dakle dostupan po niskoj pocetnoj cijeni. U principu potrebno je izraditi posebnu aplikaciju pored standardnog softwera u cilju stvaranja *interfacea* koji je jednostavniji za korisnike.

Neki sudovi vec imaju sistem upravljanja predmetima, ali sistemi nisu koordinirani. Sa vecim brojem kompjutera na sudovima, potreba za jedinstvenim sistemom ce uskoro postati urgentna.

10.4.3 Prednosti kompatibilnosti i zajednicke kupovine

Vecina kompjutera s kojima sudovi danas raspolažu su donacije razlicitih donatora. Cini se da nema koordinacije u pogledu jedinstvenog hardware-a ili software-a. Prednosti ovakve inicijative na području jednog entiteta su ocite:

- Zajednicki državni program kupovine bi mogao smanjiti cijene.
- Moguce je ugovoriti usluge i održavanje opreme na nivou entiteta.
- Nadogradnja software-a se može uraditi preko Ministarstva pravde (ili barem pod njihovim nadzorom) kako bi se dobole jedinstvene aplikacije na području entiteta, te da se troškovi razvoja podijele između svih učesnika.
- Jedinstveni sistem također olakšava izradu jedinstvenih izvještaja koji su citljiviji i korisniji. Nadalje, ovo omogucava jednostavnu razmjenu zaposlenih medu sudovima.

GTZ/SIDA projekt zemljšno knjižnog ureda razmatra doniranje kompjutera sudovima. Eventualne buduce donacije treba uzeti u obzir vec postojeći hardware-e, a software uciniti kompatibilnim za više korisnika.

10.4.4 Minimalni nivo kompjuterske opreme

Vecina sudova koriste samo obicne pisace mašine. Malo bi koristilo zamijeniti ih elektricnim pisacim mašinama. Najvece popboljšanje efikasnosti bi dobili ako koristimo kompjutere za pisanje u najvecoj mogućoj mjeri. Zamjenu pisacih mašina kompjuterima treba smatrati minimumom za efikasan rad. Nije realisticno ocekivati nabavku kompjutera za sve daktilografe u skroj buducnosti. Jedan kompjuter bi bio

⁶⁹ Primjeri uključuju Lotus Smart Suite i Microsoft Office

od koristi za nekoliko daktilografa, jer oni ne pišu cijeli dan.⁷⁰ Predlažemo minimalno tri kompjutera za pisanje na svakom sudu, cak i na najmanjim.

Svi sudovi u buducnosti trebaju imati kompjutere za upravljanje predmetima i za racunovodstvo. U manjim sudovima se jedan kompjuter može koristiti za obje funkcije, ali to može zahtijevati promjenu u organizaciji i izazvati mogucu neefikasnost na drugim nivoima. Kao minimum za sve sudove predlažemo jedan kompjuter za registraciju predmeta i jedan za racunovodstvo.

Gore navedeni minimalni broj kompjutera je naravno nedovoljan za vece sudove. Oni bi znatno poboljšali rad ako nabave više kompjutera i za pisanje i za upravljanje predmetima, ali je teško odrediti neki minimalni nivo. Samo okvirno, minimalni broj kompjutera za pisanje treba predstavljati polovicu broja sudija.

Cak i ako je jedan kompjuter uglavnom namjenjen za pisanje, dodatne funkcije su također dostupne, npr. da zadovolji sudijinu potrebu za bibliotekom ili bazom podataka sudske prakse. Ovakvo korištenje, međutim, ima ogranicen potencijal u poboljšanju efikasnosti i ne treba biti prioritet u poređenju sa potrebom daktilografa za korištenje kompjutera. Pitanje fizicke lokacije kompjutera također treba razmotriti kako bi se maksimizirala dostupnost kompjutera za razlicite funkcije i razlicitim osobama.

Potreba za komjuterima u zemljišno knjižnom uredu i u uredu za registraciju preduzeca nije procjenjena, jer su ovi uredi predmet drugih projekata.

10.4.5 Zakljucci

Preporucuje se slijedeci minimalni nivo opreme za manje sudove:⁷¹

- Jedan kopir, po mogucnosti visokog kapaciteta
- Jedan faks
- Pet kompjutera (ne ubrajajuci ovdje kompjutere za zemljišno knjižni registar i registraciju preduzeca)
- Najmanje jedan štampac,⁷²
- Odgovarajuci ugovor o održavanju opreme i podršci.

Za vece sudove, minimalni broj kompjutera i štampaca mora biti veci, proporcionalno broju sudija na sudu.

I u vecim i u manjim sudovima bi bilo poželjno instalirati jednostavan sistem upravljanja predmetima, jedinstven za oba entiteta, kao minimalni dio opreme.

Moramo naglasiti da projekat nije pokušavao praviti inventarsku listu opreme na sudovima. Dakle, nije napravljena procjena ukupnih troškova.

⁷⁰ Problem premalog broja kompjutera se može dalje izbjegci nabavljanjem diktafona koji bi omogucili sudijama da diktiraju odluke za kasnije ukucavanje.

⁷¹ Samo radi dobijanja jasnije slike, projektni tim je prikupio ponude cijena od tri razlicita ponudaca. Cijene su bile veleprodajne za 50 i više jedinica, oslobođene poreza i carine. Cijene također uključuju obuku, instaliranje i garancije. Cijene kopira su se kreptale od EUR 4,238 do EUR 12,787; faksovi od EUR 220 do EUR 1,500 i printeri od EUR 233 do EUR 1,636. Cijene kompjutera su varirale od EUR 870 do EUR 1,200 po jedinici. Sigurno je da će stalni pad cijena te vješto i promišljeno korištenje tenderskog procesa rezultirati još boljim uslovima za organizaciju koja implementira ovaj projekt.

⁷² Zbog brzine štampanja te dugorocnih troškova održavanja, bolje je uzeti lejzerski printer.

Preporuke:

- *Treba nastojati uraditi minimalnu kompjuterizaciju sudova, po mogucnosti preko donatorskog projekta.*
- *Zajednickim nastojanjima na podrucju entiteta treba napraviti jednostavan kompjuterski sistem upravljanja predmetima.*

10.5 Buduce mogucnosti

10.5.1 Kompjuteri

Brzi razvoj kompjuterizacije nudi sudovima još više mogucnosti. Širenjem Internet i WEB usluga se otvara put ka razmjeni informacija medu sudovima i ostalim javnim tijelima u stvarnom vremenu, a da i ne spominjemo javnost.⁷³ Osnovni uslov bi ocito bio povezivanje sudova na Internet. Samo po sebi, ovo je veoma jednostavno. Potpuno istraživanje ovih mogucnosti bilo bi je komplikovanije te vjerovatno zahtijeva ukljecenje jedinica za nadzor i koordinaciju. Ovo bi tipicno mogao biti zadatak Ministarstava pravde u RS i u Federaciji.

Buduce usluge mogle bi ukljuciti slijedece:

- Informacijeske oglasne ploce preko kojih sudovi komuniciraju sa javnošću.
- Pravne baze podataka (zakoni i judikatura) dostupne na Internetu, što smanjuje potrebu za štampanim materijalom i tako smanjuje troškove.
- Web bazirana podrška korisnika tj. podrška korisnika bez kompjuterskog konsultanta da fizicki putuje u sudove.
- Davanje statistickih podataka u stvarnom vremenu (*real-time*) tj. da Ministarstvo pravde može u bilo koje vrijeme imati pristup bazi podataka na sudu te pronaci ažurirane podatke o broju predmeta na sudu.
- Centralizovana baza podataka za zemljjišno knjižne urede, podatke iz krivicih predmeta i registraciju preduzeca (da navedemo samo nekoliko primjera), dostupna svim sudovima u stvarnom vremenu.

Naravno ovo su samo primjeri. Buduca informacijska era ce nedvojbeno imati još više Web baziranih usluga za sudove.

10.5.2 Zvucno snimanje rocišta

Rocišta se mogu snimati *in extenso* opremom za audio zapis.⁷⁴ Ovo bi koristilo efikasnosti, jer bi daktilografi mogli prekucati zapis izjava svjedoka i stranaka, odluka, itd. nakon što je rocište završeno.⁷⁵ Dalje, zvucno snimanje pruža kompletan i tacan zapis.

⁷³ U stvari, i Federacija i RS vec imaju svoje WEB stranice. Njihove WEB adrese su <http://www.fbihvlada.gov.va> i <http://vladars.net>

⁷⁴ Ovako se radi u Brckom.

⁷⁵ Normalno, ne bi trebao kompletan prepis.

Korištenje ovakve opreme u praksi će zavisiti od odredbi u novim proceduralnim zakonima.

11 Prilozi

11.1 Baza podataka o broju zaostalih predmeta

Broj sudija	Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.			Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.			Priliv predmeta u 2001			Ukupno u radu u 2001			Rješeno u 2001			Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.			Postotak rješavanja predmeta u odnosu na priliv u 2001			Broj zaostalih predmeta 31.12.01 predstavljen kao postotak priliva			Posebne napomene	
	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.		
Federacija BiH Opcinski sudovi																										1)
Kanton I: Una Sana																										
Bihac	13	457	1,171	3,315	363	1,286	7,438	410	1,126	21,970	773	2,412	29408	394	1,010	20,515	379	1,402	8,893	96%	90%	93%	92%	125%	40%	
Bosanska Krupa	5	198	541	1,009	150	480	1,282	116	320	4,100	266	800	5,382	140	447	4,273	126	353	1,109	121%	140%	104%	109%	110%	27%	
Bužim	3	47	203	414	76	205	529	84	103	3,636	160	308	4,165	72	127	3,627	88	181	538	86%	123%	100%	105%	176%	15%	
Cazin	8	403	993	2,916	413	1,070	4,134	239	593	7,309	652	1,663	11,443	142	649	6,626	510	1,014	4,817	59%	109%	91%	213%	171%	66%	
Ključ	4	64	54	189	54	93	347	94	190	5,108	148	283	5,455	95	221	5,199	53	62	256	101%	116%	102%	56%	33%	5%	
Sanski Most	7	56	124	270	83	270	581	143	451	13,542	226	721	14,123	144	515	13,520	82	206	603	101%	114%	100%	57%	46%	4%	
Velika Kladuša	5	220	1,704	3,484	224	1,834	3,427	229	599	13,917	453	2,433	17,344	207	732	14,041	246	1,701	3,303	90%	122%	101%	107%	284%	24%	
Kanton II: Posavina																										
Odžak	5	54	71	518	30	61	182	88	169	5,000	118	230	5,182	81	189	5,018	37	41	164	92%	112%	100%	42%	24%	3%	
Orašje	6	103	158	612	65	172	718	115	272	6,601	180	444	7,319	111	206	6,300	69	238	1,019	97%	76%	95%	60%	88%	15%	
Kanton III: Tuzla																										
Banovici	7	334	1,078	2,227	238	891	1,950	175	459	2,845	413	1,350	4,795	255	667	3,385	158	683	1,410	146%	145%	119%	90%	149%	50%	
Gracanica	10	36	209	900	53	208	999	189	510	5,119	242	718	6,118	155	519	5,296	87	199	822	82%	102%	103%	46%	39%	16%	
Gradacac	9	136	466	1,705	81	452	1,486	104	280	5,352	185	732	6,838	97	353	5,310	88	379	1,528	93%	126%	99%	85%	135%	29%	
Kalesija	6	275	341	1,134	220	315	1,049	195	537	2,596	415	852	3,645	273	575	2,811	142	277	834	140%	107%	108%	73%	52%	32%	
Kladanj	5	88	301	1,119	94	204	1,037	223	320	2,082	317	524	3,119	163	246	1,847	154	278	1,272	73%	77%	89%	69%	87%	61%	
Lukavac	9	463	1,866	5,965	210	1,096	4,152	161	593	5,682	371	1,689	9,834	229	955	5,461	142	734	4,373	142%	161%	96%	88%	124%	77%	
Srebrenik	7	541	913	3,531	536	740	3,854	179	387	3,172	715	1,127	7,026	280	525	3,393	435	602	3,633	156%	136%	107%	243%	156%	115%	
Tuzla	32	565	4,848	18,738	432	4,815	23,718	400	2,603	16,898	832	7,418	40,616	405	2,986	13,530	427	4,432	27,086	101%	115%	80%	107%	170%	160%	
Živinice	8	610	2,132	5,718	351	2,127	5,002	254	689	4,885	605	2,816	9,887	274	864	4,653	331	1,952	5,234	108%	125%	95%	130%	283%	107%	
Kanton IV: Zenica-Doboj																										
Breza	5	0	0	0	0	0	0	119	452	2,858	119	452	2,858	38	47	1,577	81	405	1,281	32%	10%	55%	68%	90%	45%	
Kakanj	8	645	550	4,534	232	574	2,377	291	552	4,187	523	1,126	6,564	225	474	3,697	298	652	2,867	77%	86%	88%	102%	118%	68%	
Maglaj	4	143	410	2,180	112	487	2,122	104	357	6,581	216	844	8,703	117	451	6,708	99	393	1,995	113%	126%	102%	95%	110%	30%	
Olovno	4	141	169	485	149	268	723	83	131	1,814	232	399	2,537	117	274	1,976	115	125	561	141%	209%	109%	139%	95%	31%	
Tešanj	7	343	1,181	5,251	279	1,228	5,994	187	409	14,237	466	1,637	20,231	193	590	14,945	273	1,047	5,286	103%	144%	105%	146%	256%	37%	
Vareš	3	65	86	338	32	156	434	68	175	5,403	100	331	5,837	79	211	5,376	21	120	461	116%	121%	100%	31%	69%	9%	
Visoko	8	277	695	3,138	310	790	4,657	240	607	5,013	550	1,397	9,670	320	846	7,051	230	551	2,619	133%	139%	141%	96%	91%	52%	
Zavidovici	8	521	1,026	2,928	330	1,452	2,948	188	350	9,034	518	1,802	11,982	289	443	9,652	229	1,359	2,330	154%	127%	107%	122%	388%	26%	
Zenica	22	495	4,530	12,070	318	4,709	18,478	700	1,707	18,962	1,018	6,416	37,440	583	2,112	23,047	435	4,304	14,393	83%	124%	122%	62%	252%	76%	
Žepce	5	181	241	2,142	227	652	2,934	108	200	1,822	335	852	4,756	149	261	2,388	186	591	2,368	138%	131%	131%	172%	296%	130%	

	Broj sudija	Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.			Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.			Priliv predmeta u 2001			Ukupno u radu u 2001			Rješeno u 2001			Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.			Postotak rješavanja predmeta u odnosu na priliv u 2001			Broj zaostalih predmeta 31.12.01 predstavljen kao postotak priliva			Poslovne naapomene			
		K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	
Kanton V: Goražde-Podrinje																													
Goražde		5	67	170	862	70	146	988	135	412	8,959	205	558	9,947	164	420	8,870	41	138	1,077	121%	102%	99%	30%	33%	12%			
Kanton VI: Srednja - Centralna Bosna																													
Bugojno	11	23	509	2,075	462	657	2,876	605	922	20,205	1,067	1,579	23,081	629	762	19,979	438	817	3,102	104%	83%	99%	72%	89%	15%				
Fojnica	3	336	110	808	386	97	754	142	108	1,877	528	205	2,631	171	86	1,708	357	119	923	120%	80%	91%	251%	110%	49%				
Jajce	6	170	349	2,597	284	649	4,112	136	176	4,458	420	825	8,570	154	200	4,616	266	625	3,954	113%	114%	104%	196%	355%	89%				
Kiseljak	5	120	167	442	153	144	527	98	188	5,543	251	332	6,070	133	183	5,520	118	149	550	136%	97%	100%	120%	79%	10%				
Novi Travnik	5	322	276	1,260	427	323	1,395	390	200	7,995	817	523	9,390	330	214	6,682	487	309	2,708	85%	107%	84%	125%	155%	34%				
Travnik	11	676	841	5,704	475	802	2,852	244	466	9,897	719	1,268	12,749	413	519	10,479	306	749	2,270	169%	111%	106%	125%	161%	23% (*)				
Vitez	6	589	261	1,422	652	315	1,708	582	315	7,491	1,234	630	9,199	437	307	7,023	797	323	2,176	75%	97%	94%	137%	103%	29% (*)				
Kanton VII: Hercegovina-Neretva																													
Capljina	5	54	322	1,308	49	237	1,620	110	417	7,647	159	654	9,267	121	395	7,497	38	259	1,770	110%	95%	98%	35%	62%	23% (*)				
Citluk	4	66	221	745	41	271	1,179	58	239	3,296	99	749	4,475	44	263	3,165	55	247	1,310	76%	110%	96%	95%	103%	40%				
Jablanica	3				65	181	617	64	124	1,038	129	305	1,655	56	163	1,041	73	142	614	88%	131%	100%	114%	115%	59% (4)				
Konjic	6	157	881	2,208	164	679	2,415	201	382	3,605	365	1,061	6,020	161	502	3,775	204	559	2,245	80%	131%	105%	101%	146%	62% (5)				
Mostar I	14	165	1,721	5,121	239	1,765	11,673	131	1,076	5,282	370	2,841	9,592	246	1,452	4,435	124	1,389	5,157	188%	135%	84%	95%	129%	98% (6)				
Mostar II	14	138	906	3,023	148	967	2,992	205	674	9,462	353	1,641	12,454	241	772	10,173	112	869	2,281	118%	115%	108%	55%	129%	24%				
Neum	3					10	47	219	16	46	750	22	93	969	14	41	836	8	52	133	88%	89%	111%	50%	113%	18% (7)			
Prozor-Rama	3	21	85	382	25	96	318	5	108	2,994	30	204	3,312	7	82	2,773	23	122	539	140%	76%	93%	460%	113%	18%				
Stolac	4	17	36	363	38	53	464	63	85	4,452	101	138	4,916	74	81	4,197	27	57	719	117%	95%	94%	43%	67%	16%				
Kanton VIII: Zapadna-Hercegovina																													
Ljubuški	4	74	1,150	2,863	29	1,170	1,831	82	328	5,538	111	1,498	7,369	88	352	5,771	23	1,146	1,598	107%	107%	104%	28%	349%	29% (8)				
Široki Brijeg	8	169	951	3,061	168	936	2,997	132	385	10,176	300	1,321	13,173	152	451	10,378	148	870	2,795	115%	117%	102%	112%	226%	27%				
Kanton IX: Sarajevo																													
Sarajevo I	33	728	5,024	34,710	754	4,483	63,481	744	2,504	157,647	1,498	6,987	221,128	817	2,666	164,686	681	4,321	56,442	110%	106%	104%	92%	173%	36%				
Sarajevo II	42	1,297	3,937	23,294	1,646	3,744	31,427	1,427	2,998	95,590	3,073	6,742	127,017	1,350	2,675	95,999	1,723	4,067	31,018	95%	89%	100%	121%	136%	32%				
Kanton X: Herceg-Bosna																													
Drvar	3	74	10	118	74	16	143	98	58	1,909	172	74	2,052	85	38	1,769	87	36	283	87%	66%	93%	89%	62%	15%				
Livno	6	212	850	1,688	210	1,254	3,055	127	575	10,426	337	1,829	13,481	199	904	10,596	138	925	2,885	157%	157%	102%	109%	161%	28% (9)				
Tomislavgrad	5	169	873	2,167	127	636	2,164	98	295	4,687	225	931	6,851	122	339	4,478	103	592	2,373	124%	115%	96%	105%	201%	51% (10)				
Kontonalni sudovi																													
Bihac	14	80	135	558	78	267	760	71	1,041	14,823	149	1,308	15,583	71	960	14,579	78	348	1,004	100%	92%	98%	110%	33%	7%				
Odžak	5	0	0	193	0	1	111	15	73	1,536	15	74	1,647	3	74	1,604	12	0	43	20%	101%	104%	80%	0%	3%	(11)			
Tuzla	35	210	105	1,995	46	892	2,486	149	1,492	6,444	195	2,384	8,930	106	1,684	7,115	89	700	1,815	71%	113%	110%	60%	47%	28%				
Zenica	20	101	241	1,375	137	521	2,310	97	1,276	12,206	234	1,797	14,516	136	1,303	13,215	98	494	1,301	140%	102%	108%	101%	39%	11%				
Goražde	4	15	0	45	13	22	75	9	206	1,309	22	228	1,384	14	198	1,250													

	Broj sudija	Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.			Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.			Priliv predmeta u 2001			Ukupno u radu u 2001			Rješeno u 2001			Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.			Postotak rješavanja predmeta u odnosu na priliv u 2001			Broj zaostalih predmeta 31.12.01 predstavljen kao postotak priliva			Posebne napomene	
		K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P	Tot.	K	P
Republika Srpska																											
Osnovni sudovi																											
Okrug Banja Luka																											
Banja Luka	47	1,605	15,569	25,459	1,595	16,094	30,495	1,068	3,803	77,985	2,663	19,897	108,480	1,253	3,340	74,860	1,410	16,557	33,620	117%	88%	96%	132%	435%	43%	12)	
Gradiška	9	298	1,355	2,543	222	1,283	2,850	229	677	5,555	451	1,960	8,405	263	811	5,943	188	1,149	2,462	115%	120%	107%	82%	170%	44%		
Kotor Varoš	4	196	517	988	173	528	977	55	205	1,478	228	733	2,455	117	316	1,467	111	417	988	213%	154%	99%	202%	203%	67%		
Kozarska Dubica	5	36	411	852	45	274	736	78	464	4,118	123	738	4,854	75	421	4,167	48	317	687	96%	91%	101%	62%	68%	17%		
Mrkonjić Grad	7	334	1,277	2,906	221	1,198	3,023	269	434	2,617	490	1,632	5,640	242	464	2,734	248	1,168	2,906	90%	107%	104%	92%	269%	111%		
Novi Grad	8	210	625	2,069	187	737	1,822	177	468	3,925	364	1,205	5,747	149	577	3,690	215	628	2,057	84%	123%	94%	121%	134%	52%		
Prijedor	15	288	4,382	5,757	185	3,837	6,399	332	686	3,177	517	4,523	9,576	259	1,458	3,819	258	3,065	5,757	78%	213%	120%	78%	447%	181%		
Prnjavor	7	143	885	2,480	174	1,096	2,066	110	417	3,725	284	1,513	5,791	171	471	3,311	113	1,042	2,480	155%	113%	89%	103%	250%	67%		
Srbac	4	46	298	738	63	272	691	129	200	2,219	192	472	2,910	125	324	2,185	67	148	725	97%	162%	98%	52%	74%	33%		
Okrug Bijeljina																											
Bijeljina	19	782	2,459	8,919	804	2,433	7,840	967	1,773	12,061	1,771	4,206	19,901	562	1,548	11,626	1,209	2,658	8,275	58%	87%	96%	125%	150%	69%		
Lopare	5	17	88	196	18	51	269	110	363	1,383	128	414	1,652	105	370	1,456	23	44	196	95%	102%	105%	21%	12%	14%		
Srebrenica	4	325	559	1,346	249	626	1,350	343	333	2,065	592	959	3,415	247	392	2,069	345	567	1,346	72%	118%	100%	101%	170%	65%		
Zvornik	12	117	316	2,104	167	1,092	996	234	549	5,373	401	1,641	6,369	246	1,216	4,265	155	425	2,104	105%	221%	79%	66%	77%	39%		
Okrug Doboj																											
Derventa	6	328	922	1,802	273	827	1,947	104	1,033	2,228	377	1,860	4,175	267	518	2,373	110	1,342	1,802	257%	50%	107%	106%	130%	81%		
Doboj	14	429	1,415	4,791	581	1,354	5,076	297	743	5,662	878	2,097	10,738	384	868	6,081	494	1,229	4,657	129%	117%	107%	166%	165%	82%		
Modrica	9	261	593	1,991	217	802	1,849	271	527	11,641	488	1,329	13,490	264	541	11,499	224	788	1,991	97%	103%	99%	83%	150%	17%		
Okrug Trebinje																											
Nevesinje	3	83	532	1,244	24	597	1,316	9	188	3,737	33	785	5,053	7	63	3,809	26	722	1,244	78%	34%	102%	289%	384%	33%		
Srbinje	5	83	572	933	62	719	851	185	315	2,249	247	1,034	3,100	178	440	2,167	69	594	933	96%	140%	96%	37%	189%	41%		
Trebinje	8	149	691	1,413	142	517	1,788	222	664	3,518	364	1,181	5,306	265	438	3,896	99	743	1,410	119%	66%	111%	45%	112%	40%		
Okrug Srpsko Sarajevo																											
Rogatica	4	24	99	244	36	61	286	86	196	1,051	122	257	1,337	66	197	1,093	56	60	244	77%	101%	104%	65%	31%	23%		
Sokolac	6	238	364	958	225	365	928	319	347	2,086	544	712	3,014	235	299	2,056	309	413	958	74%	86%	99%	97%	119%	46%		
Srpsko Sarajevo	6	210	781	2,039	293	764	1,680	114	207	2,388	407	971	4,068	132	263	2,029	275	708	2,039	116%	127%	85%	241%	342%	85%		
Višegrad	4	45	423	460	39	331	631	106	117	1,449	145	448	2,080	111	331	1,620	34	117	460	105%	283%	112%	32%	100%	32%		
Vlasenica	6	212	1,060	1,776	203	856	2,085	284	344	614	487	1,200	2,699	244	829	923	243	371	1,776	86%	241%	150%	86%	108%	289%		
Okrupni sudovi																											
Banja Luka	22	159	915	3,133	227	1,826	4,380	81	2,805	18,304	308	4,631	22,684	235	1,479	16,613	73	3,152	6,071	290%	53%	91%	90%	112%	33%		
Bijeljina	11	88	161	377	98	277	511	20	780	2,652	118	1,057	3,163	104	745	2,645	14	312	518	520%	96%	100%	70%	40%	20%		
Doboj	11	47	281	375	11	0	101	23	1,115	2,260	34	1,115	2,361	25	1,115	2,340	9	0	21	109%	100%	104%	39%	0%	1%		
Trebinje	9	35	0	95	19	57	115	12	530	1,123	31	587	1,238	31	507	1,154	0	80	84	258%	96%	103%	0%	15%	7%		
Srpsko Sarajevo	10	36	15	820	41	559	1,314	20	467	1,759	61	1,026	3,073	51	482	1,854	10	544	1,219	255%	103%	105%	50%	116%	69%		

SAŽETAK

	Broj sudija	Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.	Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.	Priliv predmeta u 2001	Ukupno u radu u 2001	Rješeno u 2001	Broj zaostalih predmeta od 31 decembra 1999.
Federacija							
Opcinski sudovi	432	13,105	45,711	183,051	12,358	46,303	244,359
Kantonalni sudovi	147	587	1,932	11,675	441	3,086	18,584
RS							
Osnovni sudovi	217	6,459	36,193	74,008	6,198	36,714	77,951
Okružni sudovi	63	365	1,372	4,800	396	2,719	6,421

- 1) Razlika između izvještaja o nerjeđenim predmetima iz 2000 i 2001.
 2) Sud osnovan u junu.
 3) 851 predmet prebačen Općinskom sudu Breza
 4) Osnovan 1. juna 2000.
 5) Razlika u broju nerjeđenih predmeta 2001/2002.
 6) Zemljišno knjižni ured se pripojio 2001.
 7) Osnovan 1. juna 2000..
 8) Razlika u broju nerjeđenih predmeta 2001/2002. Pogrešna kalkulacija
 9) Najveća razlika/ukupni broj nerjeđenih predmeta u 2000.
 10) Pogrešna kalkulacija (ukupni broj nerjeđenih predmeta je za 12 predmeta veći)
 11) Nije bilo sudske nadležnosti za K predmete do 01. augusta 2001.
 12) Najveća razlika u broju nerjeđenih predmeta u 1999.
 *) Manja greška u kalkulaciji

11.2 Prilog 2: Sadašnje norme

Prvostepeni sudovi:

	"P" parnicni predmeti		"K" krivicni predmeti	
	Mjesec	Godina	Mjesec	Godina
I Unsko Sanski	26	286	18	198
II Posavina	20	220	12	132
III Tuzlansko – Podrinjski (Tuzla)	17	187	12	132
IV Zenicko – Dobojski (Zenica)	26	286	18	198
V Bosansko – Podrinjski (Gorazde)	26	286	18	198
VI Srednje Bosanski (Travnik)	25	275	14	154
VII Hercegovacko – Neretvanski (Mostar)	20	220	12	132
VIII Zapadno – Hercegovacki (Siroki Brijeg)	25	275	14	154
IX Sarajevo (Sarajevo)	26	286	18	198
X Herceg-Bosanski (Livno)	24,5	270	14,5	160
REPUBLIKA SRPSKA	22	242	15*	165*
			5**	55**

* Zlocini kažnjivi sa do 15 godina zatvora

** Zlocini kažnjivi sa preko 15 godina zatvora

Drugostepeni sudovi:

	"Gz" žalbe u parnicnom predmetu		"Kz" žalbe u krivicnom predmetu		"K" krivicni predmeti	
I Unsko Sanski	25	275	25	275	5	55
II Posavina	14	154	12	132	5	55
III Tuzlansko – Podrinjski	15	165	15	165	4	44
IV Zenicko – Dobojski	25	275	25	275	5	55
V Bosansko – Podrinjski	25	275	25	275	5	55
VI Srednje Bosanski	20	220	20	220	5	55
VII Hercegovacko – Neretvanski	15	165	12	132	5	55
VIII Zapadno – Hercegovacki	20	220	20	220		
IX Sarajevo	15	165	18	198	5	55
X Herceg-Bosanski	20	220	20	220		
REPUBLIKA SRPSKA	15	165			15*	165*
					5**	55**

* Zlocini kažnjivi sa do 15 godina zatvora

** Zlocini kažnjivi sa preko 15 godina zatvora

11.3 Prilog 3: Banja Luka plan rješavanja zaostalih predmeta

FROM : 'OSNOVNI SUD' Banja Luka PHONE NO. : 387 51 231578 MAR. 25 2002 12:33PM P1

OSNOVNI SUD U BANJOJLUCI
DANA, 04.01.2002.godine

Na sjednici sudija Osnovnog suda u Banjoj luci, održanoj dana 04.01.2002.godine, donosi se

P L A N
RJEŠAVANJA STARIH PREDMETA U OSNOVNOM SUDU
U BANJOJLUCI.

Plan sadrži sledeće zadatke:

1. Popisati stare predmete kroz zaduženja po sudijama.
(predmeti iz 1998.godine i starijih).
2. Svaki sudija ovog suda je dužan sačiniti redovne mjesecne izvještaje, prvo dana u mjesecu, o broju završenih starih predmeta u toku predhodnog mjeseca, te izvještaj dostaviti Predsjedniku odjeljenja (parničnog, krivičnog, vanparničnog i privrednog).
3. Svaki sudija je dužan jedanput mjesечно izvještiti predsjednika odjeljenja o zakazanim stariim predmetima, te koji razlozi i smetnje postoje da se predmeti nemogu završiti.
4. Predsjednici odjeljenja su dužni najmanje jedanput mjesечно održati sastanak sa sudijama iz odjeljenja i analizirati ažurnost rješavanja starih predmeta, te predložiti na koji način da se rješe i prevaziđu smetnje i teškoće koje su uticale da se predmet neokonča.
5. Sa ovim planom su upoznate sve sudije Osnovnog suda u Banjaluci, koji su dužni da se utvrđenih zadataka pridržavaju.

PREDsjEDNIK SUDA

Yukasin Boškovic

11.4 Prilog 4: Brcko, dnevni raspored rada

Osnovni sud Brcko
Hipoteticka standardna radna sedmica
Za sudiju Osnovnog suda
Rocišta za parnicne, krivicne i zaostale predmete

Vrijeme	Ponedeljak	Utorak	Srijeda	Cetvrtak	Petak
07:30 do 08:30	Priprema predmeta	Priprema predmeta	Priprema predmeta	Priprema predmeta	Priprema predmeta
08:30 do 09:30	Status Rocišta, Izjašnjavanje, Pripremno rocište, Prijedlozi	Status Rocišta, Izjašnjavanje, Pripremno rocište, Ispitivanje Prijedlozi			
09:30 do 10:30	Parnicna sudenja	Parnicna sudenja	Krivicna sudenja	Nagodba o kazni i Izricanje kazne	Nagodba o kazni i Izricanje kazne
11:30 do 12:00	Rucak	Rucak	Rucak	Rucak	Rucak
12:00 do 14:00	Parnicna sudenja	Parnicna sudenja	Krivicna sudenja	Sudenja zaostalim parnicnim predmetima	Sudenja zaostalim krivicnim predmetima
14:00 do 15:00	Parnicna sudenja	Parnicna sudenja	Krivicna sudenja	Sudenja zaostalim parnicnim predmetima	Sudenja zaostalim krivicnim predmetima
15:00 do 16:00	Parnicna sudenja	Parnicna sudenja	Krivicna sudenja	Sudenja zaostalim parnicnim predmetima	Sudenja zaostalim krivicnim predmetima
16:00 to Kraj	Parnicna sudenja	Parnicna sudenja	Krivicna sudenja	Sudenja zaostalim parnicnim predmetima	Sudenja zaostalim krivicnim predmetima